Ludas Matyi

II. évfolyam, 21. szám.
SZATIRIKUS HETILAP
1947 május 28.

PÜNKÖSDI KIRÁLYSÁG

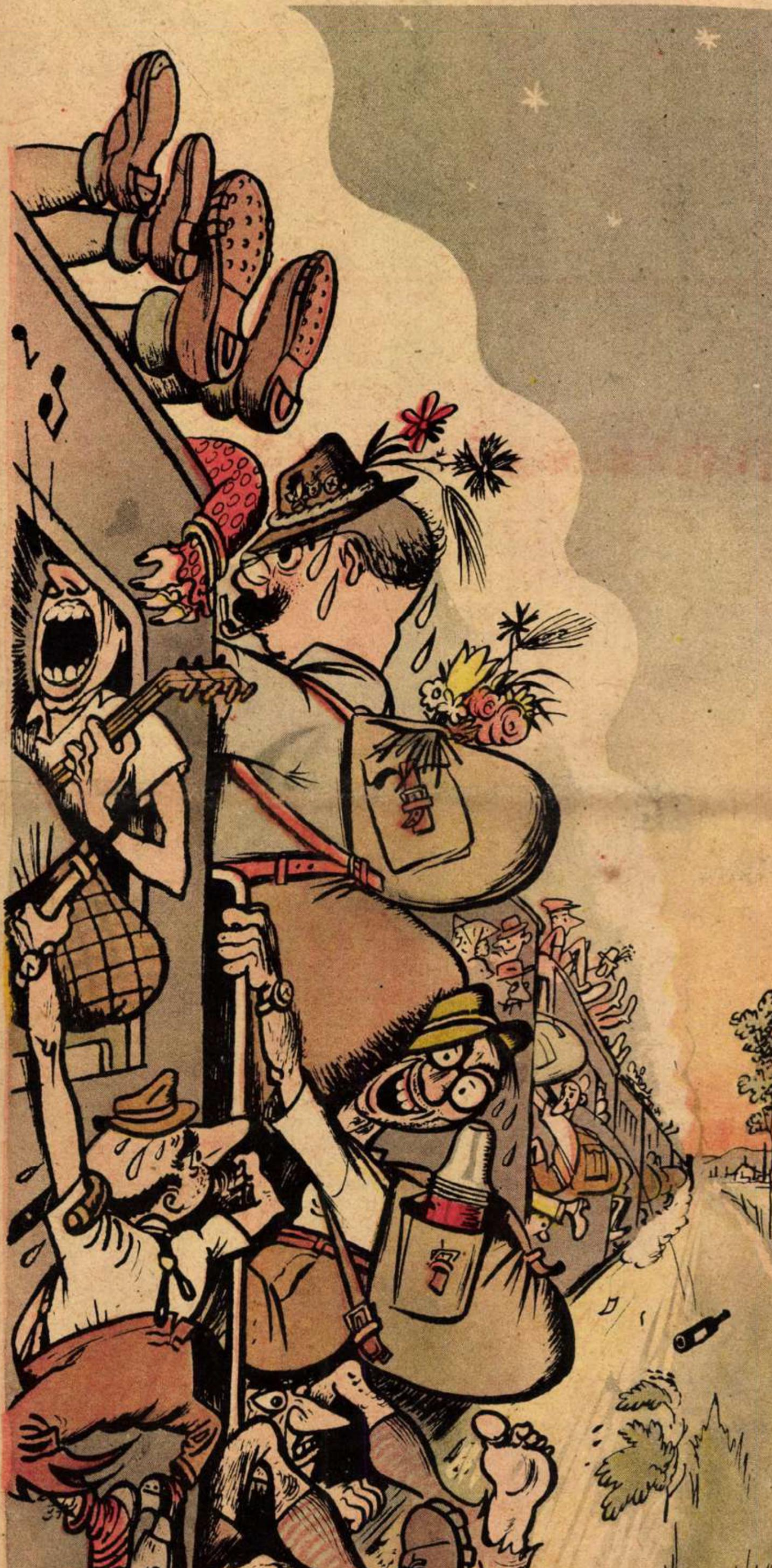

— Milyen boldogság ez a kis pünkösdi pihenés, csak az a baj, hogy holnap újra kezdődik a taposómalom.

Harc a drágaság ellen

Rengeteg árut dobtak piacra a Lehel-téren! Repülőbizottság a csarnokban! Letörik a spekulációt!

Azok az erélyes intézkedések, amelyeket a kormány a drágaság ellen folytat, máris éreztetik hatásukat. A vásárlóközönség megállapította, hogy egy-egy ingerültebb kofánál

mindent lehet kapni

és amit kapnak, az az övék. Tegnap a Garay-téren

nagyobb áresés következett be,

az egyik odavalósi suszter mind a két árját leejtette, de az inasok felszedték nekije. A Lehel-téren a detektívek az egyik piaci tolvajt üldözőbe vették, aki menekülés közben

rengeteg árut dobott a piacra,

majd eltűnt az egyik mellékutcában.

Tegnap az egyik csarnokba bizottság szállt ki. Az árusok megfenyegették őket, hogyha nem mennek el szépszerével, majd repülni fognak.

A repülőbizottság percek alatt

eltávozott.

A kereskedők nyilatkozatot adtak ki, mely szerint tisztában vannak azzal, hogy a kormány az árak leszállításán spekulál,

ezt a spekulációt azonban le fogják törni.

A razziák eredményeképp ma már a piacokon normalizálódtak az árak. Az idei hidroplán ára kettőnegyven, közepes minőségű autóbuszt háromhatvanért lehet kapni. Nagyon olcsók továbbá a lovassági kardok és egyéb hüvelyesek.

—*dalárd.*

Vendéglőben

— Pincér, hozzon nekem gyorsan egy sültet.

— Sajnos, uram, nincs kész sültünk. Borzasztóan restelem, kisül a szemem.

— És arra mennyi ideig kell várni?

Ne adjuk a bankot!

Négy-öt bankár összehajol. És mereng a haza, vagy legalább is a Hazai sorsa felett. A Nádor utcai rónaságokat veszély fenyegeti. Államosítani akarják az államokat az államban! Nem lesz ez halmozás?

A Bankárok Szabad Szakszervezete a következő kiáltványt adta ki:

„Ne adjuk a bankot! Mármint az államnak! Nem engedjük magunkat levenni a kamatlábunkról. Bankár-gyáros összefogást! Végső leszámítolást a bank ellenségeivel! Az anyaintézet elszántságával védjük minden kis apró fiókunkat! Lejárt a váltó, itt a tettek ideje! A haza érdeke a mi érdekeltségünk! Bankokratikus hadsereget! Ne feledkezzünk meg arról, hogy az ország mivel Tartozik s a bankokrácia mit Követel! Ott, ahol zúg az a négy folyószámla! Nem engedjük államosítani a bankokat! Szent jelszavunk: BANKOSÍTSUK AZ ÁLLAMOT!"

Szociális érzésű ember

— Olvasta? Angyalföldön olyan tüntetés volt egy vasgyár bűze miatt, hogy a rendőrségnek kellett kivonulnia.

— Ne mondja. Látja, miattam nem lenne tüntetés.

— ??

— Nekem nincs egy büdös vasam sem.

A hét legbájosabb vicce

— Most már misem áll a boldogságunk útjában, Mancika.

— De hiszen nem tud elvenni, Pista.

— Igen, de helyreállítják a padokat a sétatereken.

A Kis büdös

— Miért hívják ezt a cigarettát Tiszavirágnak? Mert olyan rövid életű?

— Nem, mert abból készül.

A 7 legédesebb vicce

Nyuszekné panaszkodik Libuckánénak:

— Borzasztó ez a drágaság... Egy tüntetéshez való hordozható tábla nyolcvan forint...

Uj foglalkozási ág

(A Kisgazdapárt szerint a bankok államosításának terve úgy jött, mint derült égből a villámcsapás.)

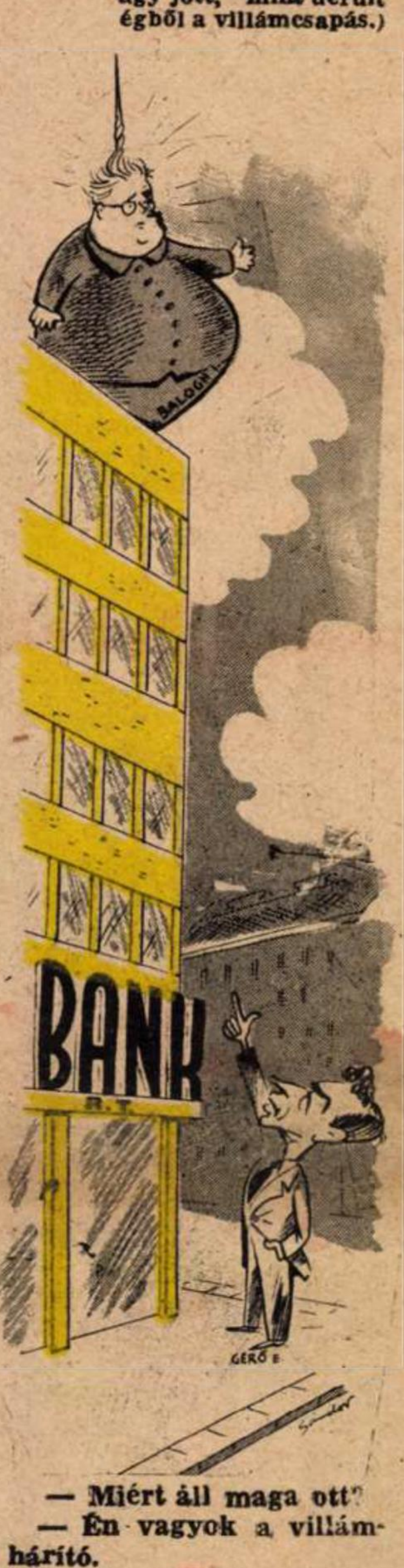

— Miért áll maga ott?

— Én vagyok a villámhárító.

Van benne valami

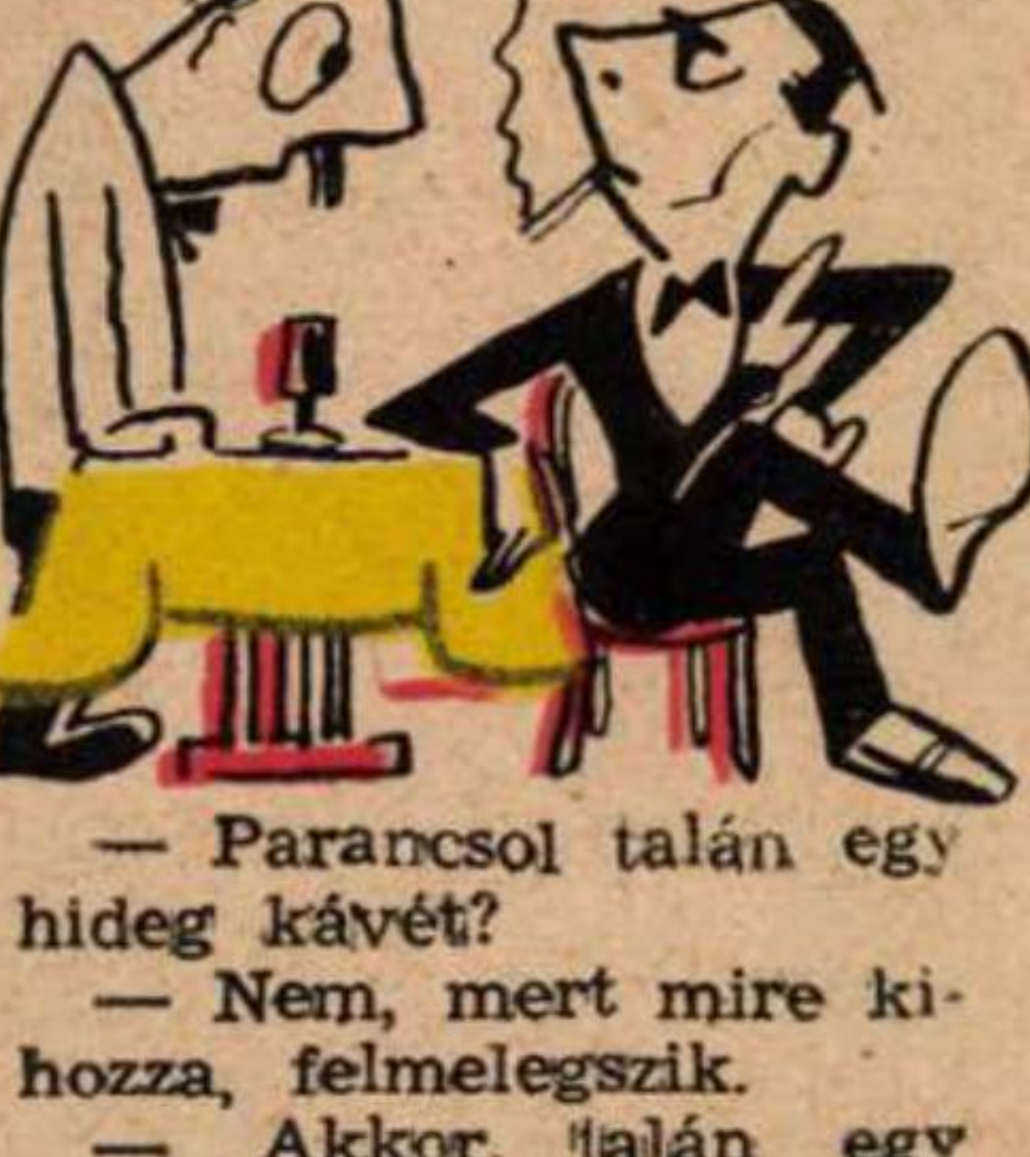

— Parancsol talán egy hideg kávét?

— Nem, mert mire kihozza, felmelegszik.

— Akkor talán egy meleg kávét?

— Azt sem, mert mire kihozza, kihül.

Nehéz ügy

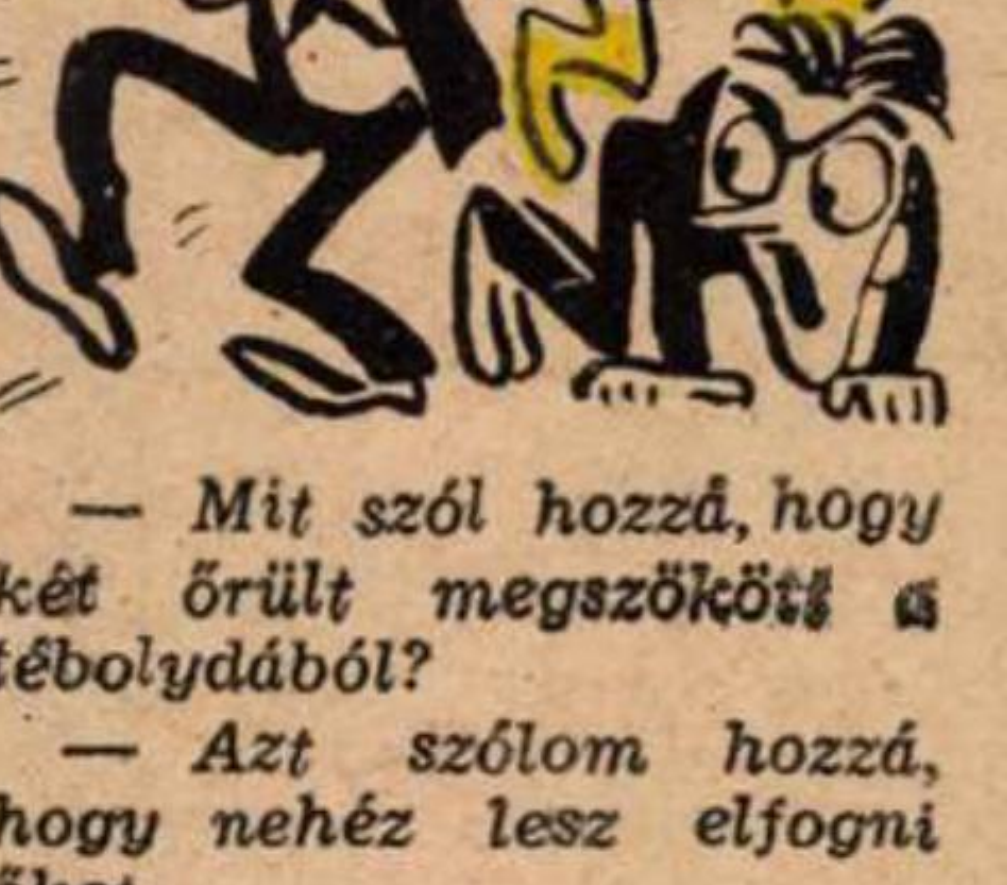

— Mit szól hozzá, hogy két őrült megszökött a tébolydából?

— Azt szólom hozzá, hogy nehéz lesz elfogni őket.

— Miért?

— Mert rengeteg őrült szaladgál az utcán.

70 fillér

Barátságos kis szakadék

(Dr. Balogh István: „Köztünk és a jobboldali pártok között mély szakadék tátong."

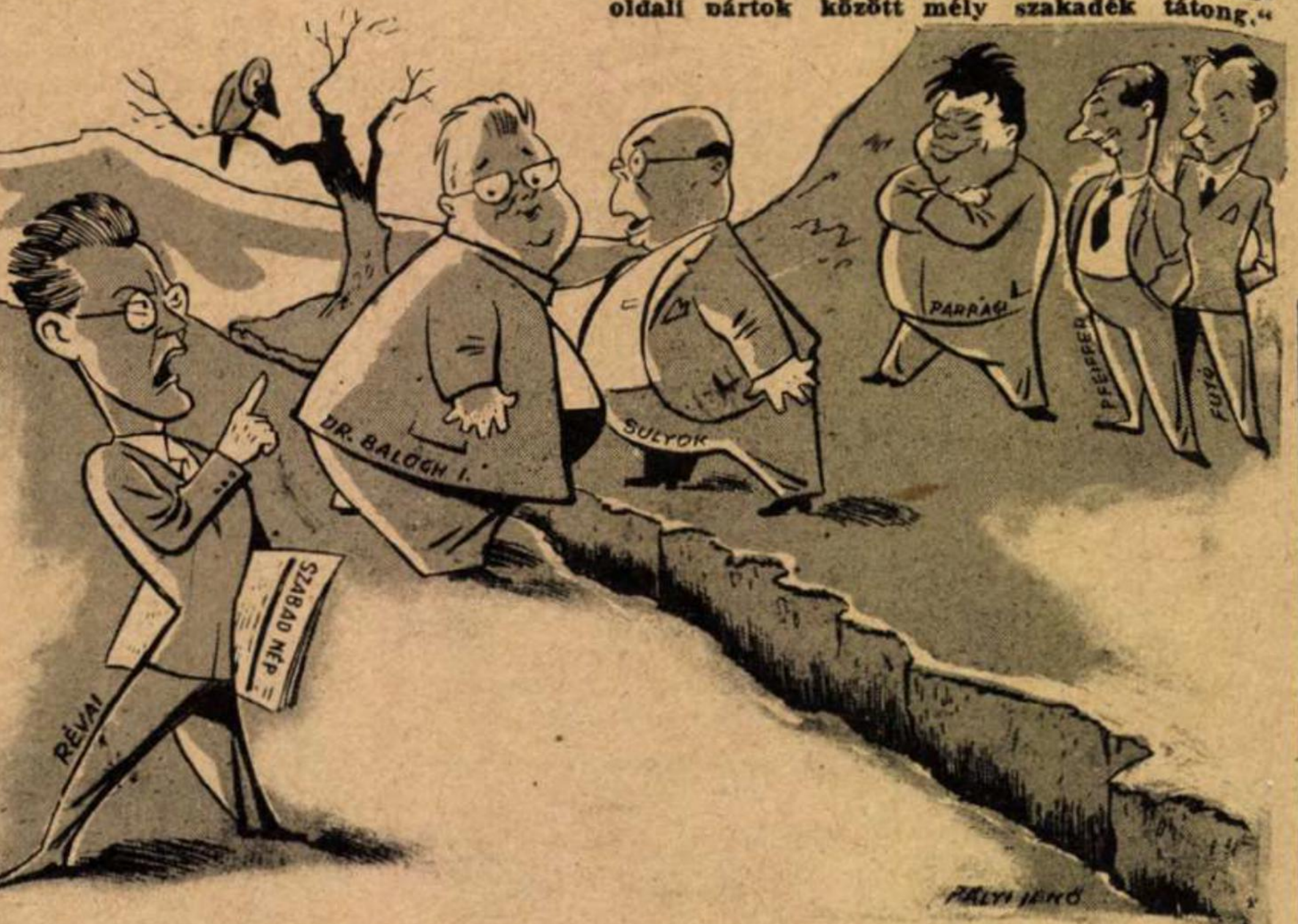

Révai: Dehiszen ezt a szakadékot egészen könnyen át lehet lépni!
Balogh: Azt nem mondtam, hogy széles, csak azt mondtam, hogy mély...

Nyilasok nagyban és kicsinyben

Olvastam a Hírlapban, hogy
vannak egyes pártok,
amelyekbe teméntelen
kisnyilas szivárgott.

Így ír egy kisgazdalap, ha
szeplőtelen, tiszta
s ha pártjában véletlen sincs
kisnyilas fasiszta.

Mistéth, Hám meg a Saláta
s még néhány e fajta:
Vértessy úr, Vidovits úr
jót röhögnek rajta.

Kicsit hamis ez a pakli,
cinkelve a kártya:
lenézi a kisnyilast a
nagynyilasok pártja.

Csak párosan szép az élet

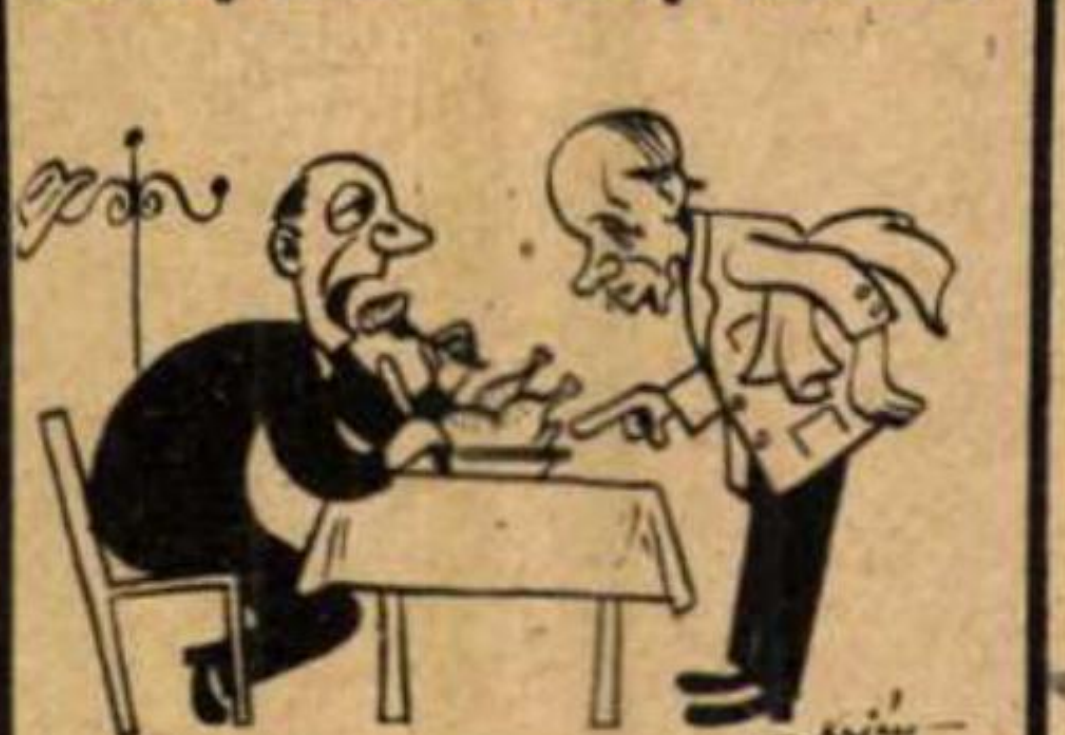

— Nincs szebb, mint kettesben idei csirkét enni!

— Dehiszen egyedül van, Nyuszek úr!

— A csirkével vagyok kettesben...

Malvinék problémája

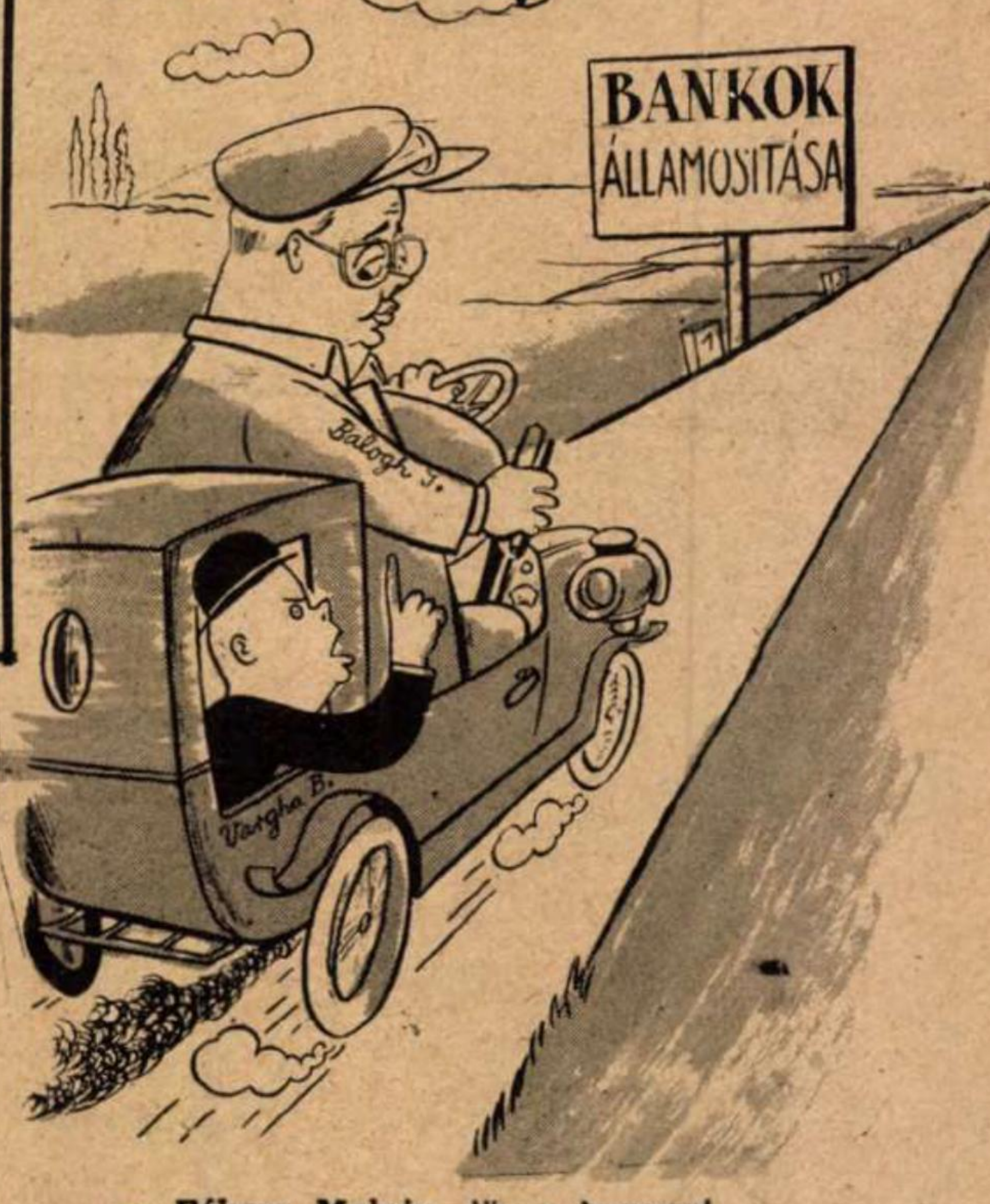
BANKOK ÁLLAMOSITÁSA
Balogh I.
Vargha B.

— *Fékezz Malvin, jön a kanyar!*

— *Hol a kanyar?*

— *Ott a kanyar, ahol mi fékezünk...*

Vas Zoltánt kitüntették

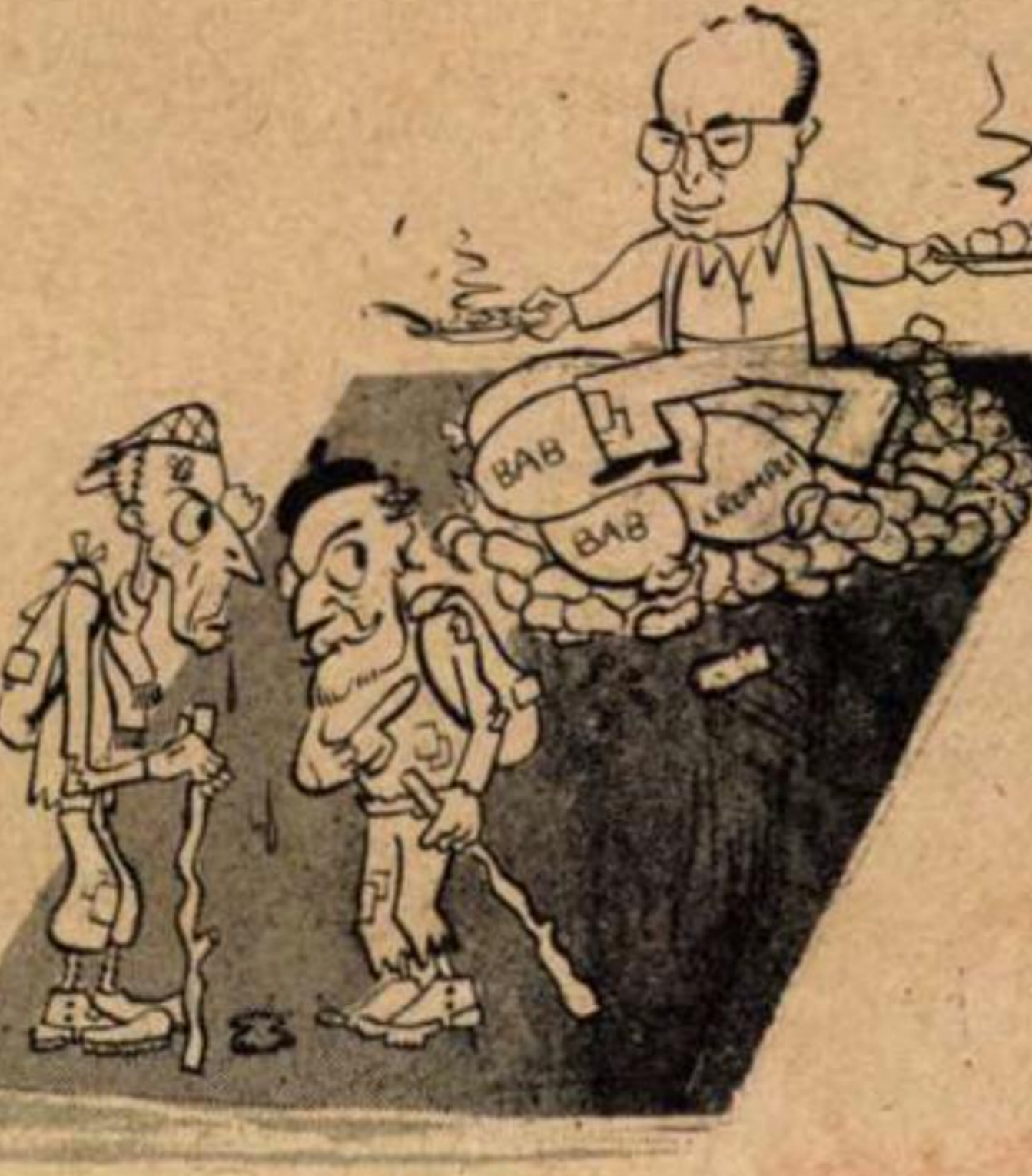

1945

— Ez a Vas Zoltán kellett nekünk!

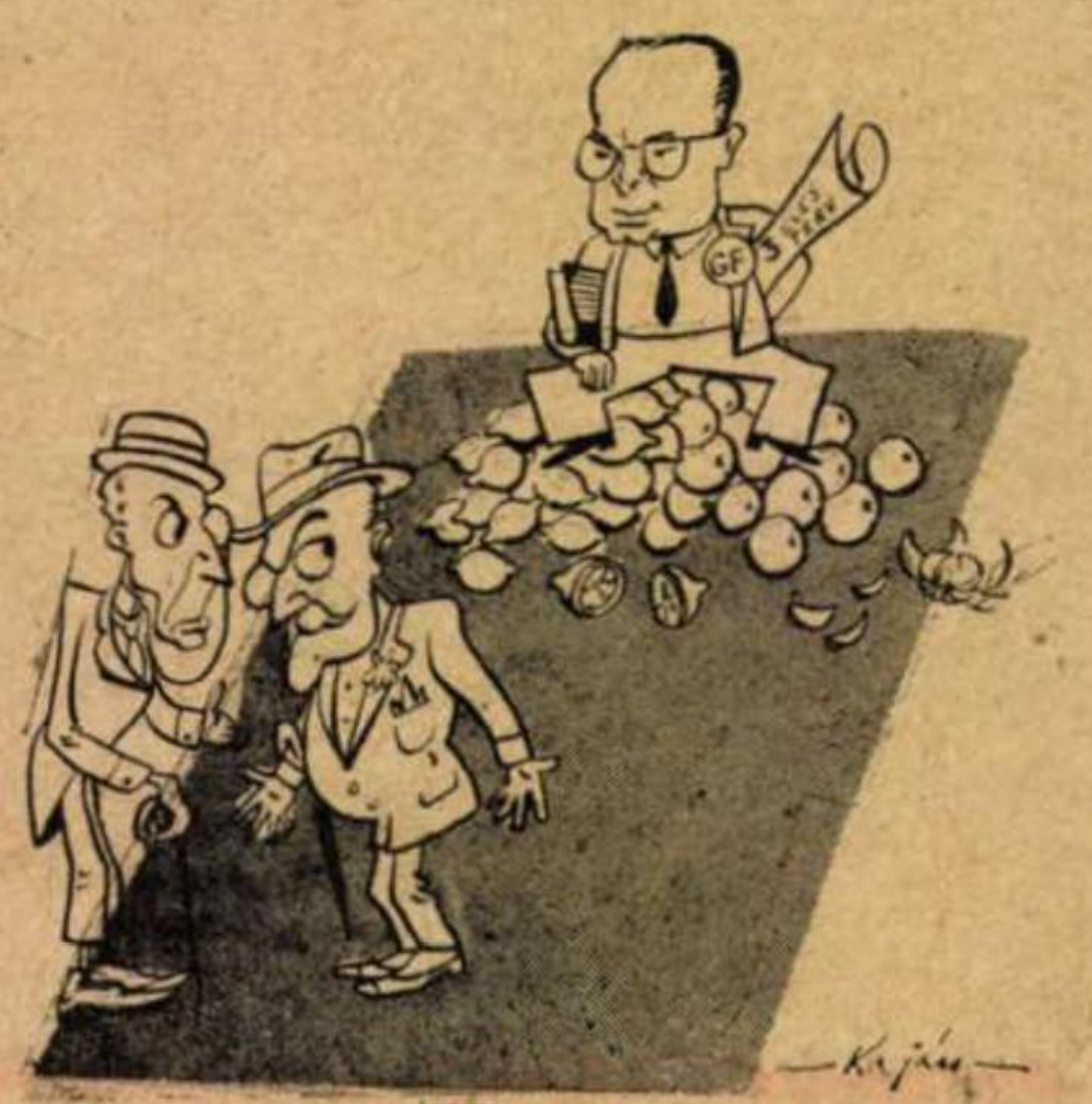

1947

— Kellett nekünk ez a Vas Zoltán?

Áthidaló megoldás

Egy amerikai kisvárosban hirtelen meghalt egy mindenki által egészségesnek tudott középkorú polgár. Bűntényre gyanakodtak, de nem tudtak semmit sem megállapitani. A halottkém is sokáig töprengett, hogy mit írjon be a halál okául. Végre is ezt írta:

„Meghalt Isten akaratából igen gyanús körülmények között."

Mit ér vele?

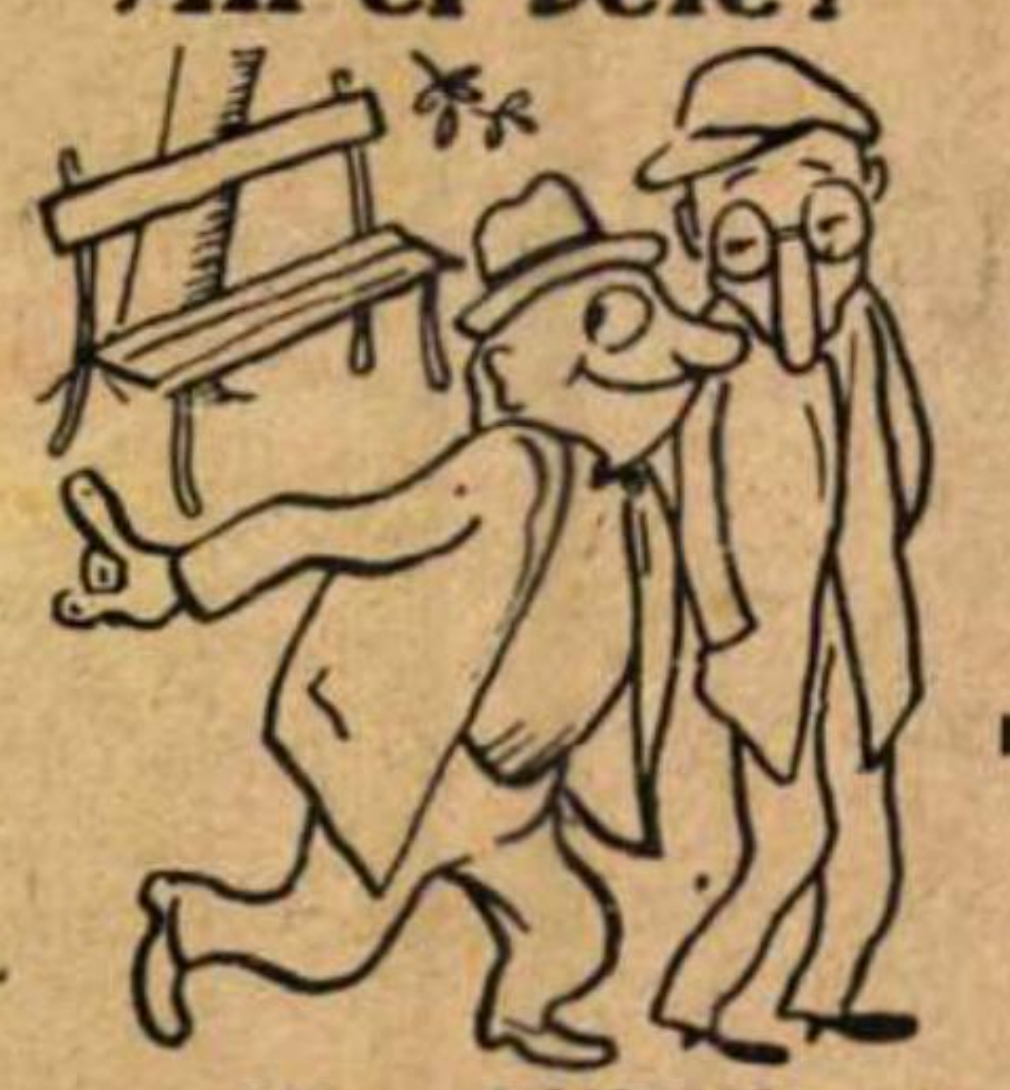

— Ujra felállítják a ligeti padokat.

— Engem, sajnos, nem érdekel. A kályhám nem fafűtéses.

A 7 legmeglepőbb vicce

— Képzelje, mi történt velem. Tegnap a Körúton leszólítottam egy klassz nőt, és pont egy pankrátornő volt...

— Ajvé...

— Miért ajvé? Remekül szórakoztunk reggelig.

A plakátragasztó legújabb ötlete

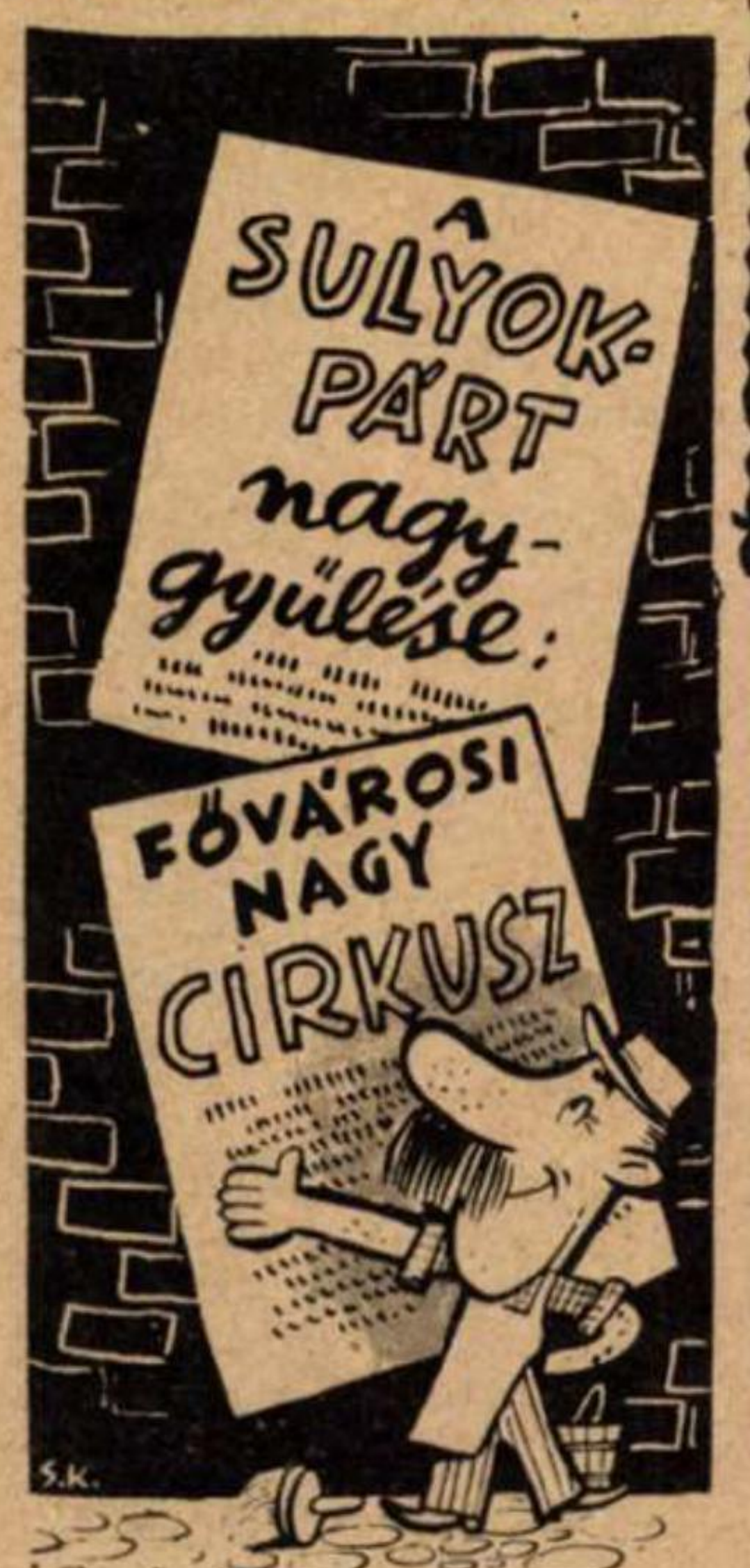

A 7 legenniwalóbb vicce

Krepelák bemegy a cukrászdába és két krémest kér. Miután olvasta az ujságban a krémesmérgezést és miután ideges ember, megkérdi a kisasszonytól:

— Nem romlott?

— Ugyan kérem — pirul el a kisasszony. — Csak a szomszédaim pletykálnak rólam...

A hét legédesebb vicce

— Olvasta? A Sulyok-párt nagygyűlést tartott harmincöt résztvevővel.

— Hihetetlen! Honnan vették azok harmincöt embert?

Mi ez?

Egy vidéki városban a kirakatba kitett tojásra, ez van írva:

Féláru tojás, záp. Csak rosszindulatú használatra.

⁂

Szeretí Ön a halálhörgést? **Kedveli a vidám temetői hangulatot?**

Akkor látogassa meg a Művész Színház előadásait:

Budapest első temetkezési színháza

Vidám kisértetek és temetetlen holtak naponta műsoron. Saját pompes funebres és saját koporsóraktár. Valódi kar- és lábtörések, echt körömszaggatások állandó bemutatása. Gyilkosságok kéjjel és anélkül.

Akár szadista Ön, akár mazochista, egyformán megtalálja számítását. Előkészületben „Az élő holttest" és „Ha mi holtak feltámadunk".

Az előadásokat a főváros legkitűnőbb művészei üvöltik végig.

Megjelenés fekete ruhában. Koszorú- és jegymegváltás a pénztárnál.

Előadás után halotti tor a közeli Upor-kávéházban. Cigányzene. Haláltánc reggel 5 óráig.

Szegény költők...

Alkalmunk volt beszélgetést folytatni *Erdélyi* Jóskával, akin éppen most kezdték meg a 3 éves terv végrehajtását.

Elpanaszolta, hogy azelőtt legföljebb hónapos szobája volt, most pedig éves, sőt hároméves lakása van. Azelőtt a kutya sem törődött vele, most külön őrzik. Sajnos, vannak a dolognak árnyoldalai is.

— *Három évet kaptam a Solymosi Eszter véréért*, — mondja komoran.

Felháborodva válaszoltuk:

— *Hallatlan! Ilyen keveset!? Szegény magyar költő! Mennyivel többet érdemelt volna ezért a versért!*

A háztetőrazzia eredménye

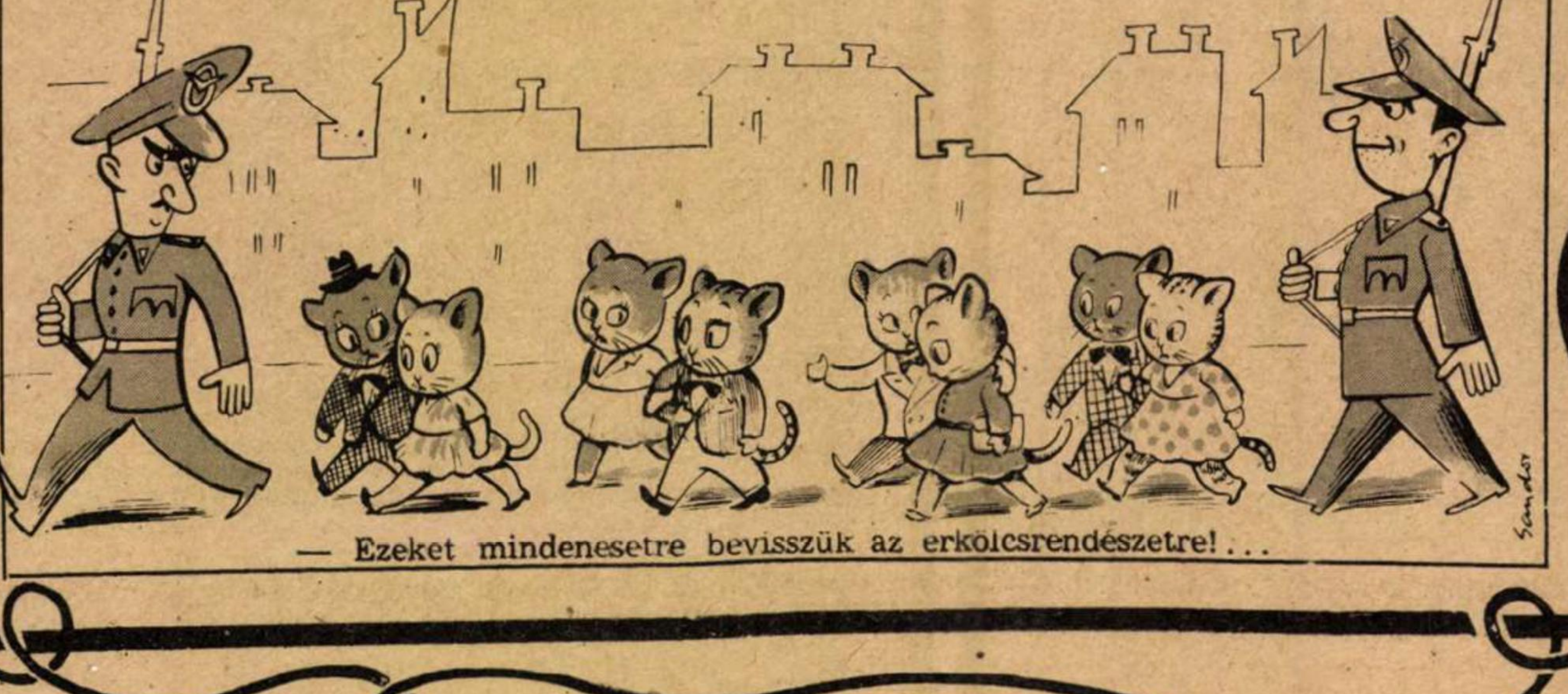

— Ezeket mindenesetre bevisszük az erkölcsrendészetre!...

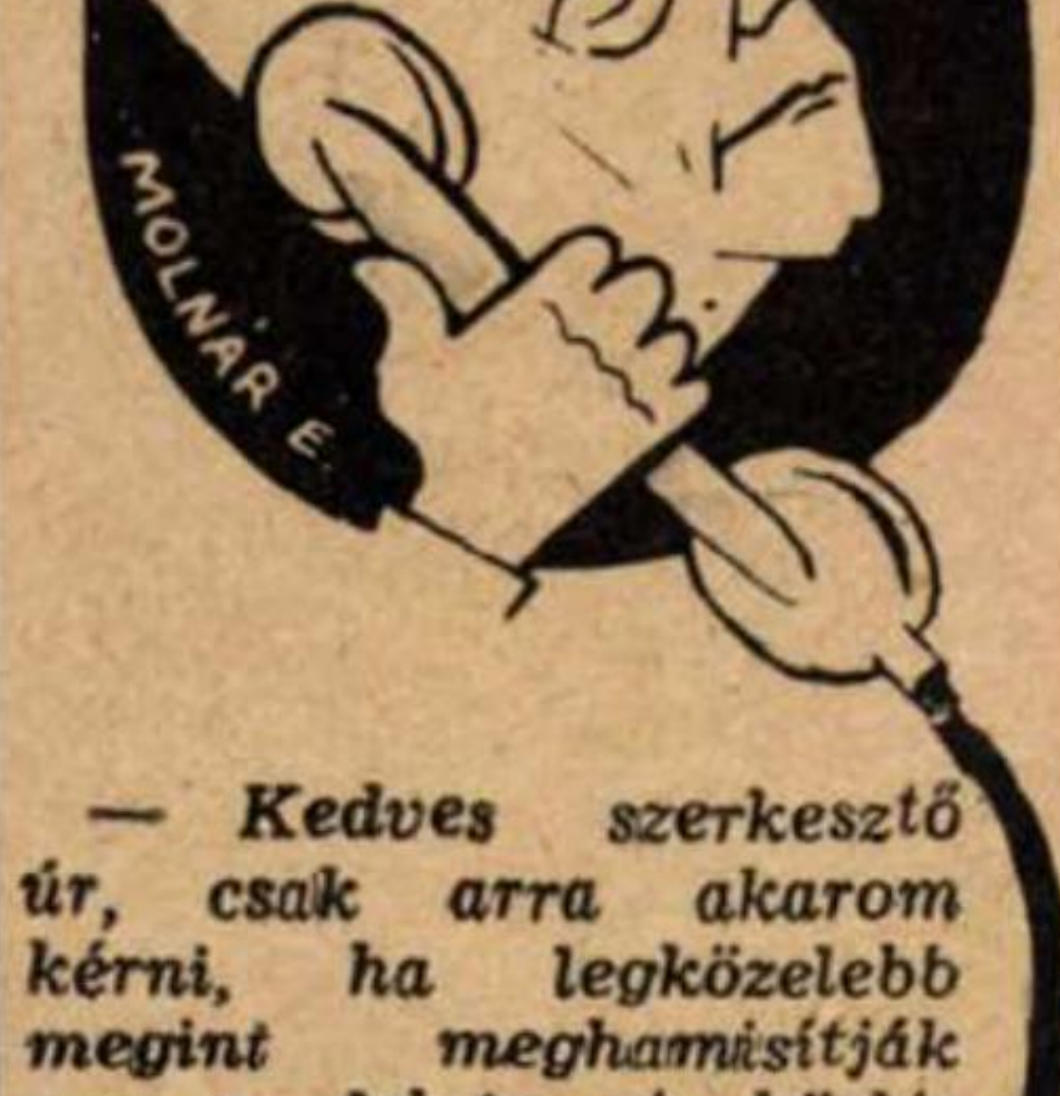

— *Kedves szerkesztő úr, csak arra akarom kérni, ha legközelebb megint meghamisítják egy rendeletemet, közlés előtt mutassák be a szöveget.*

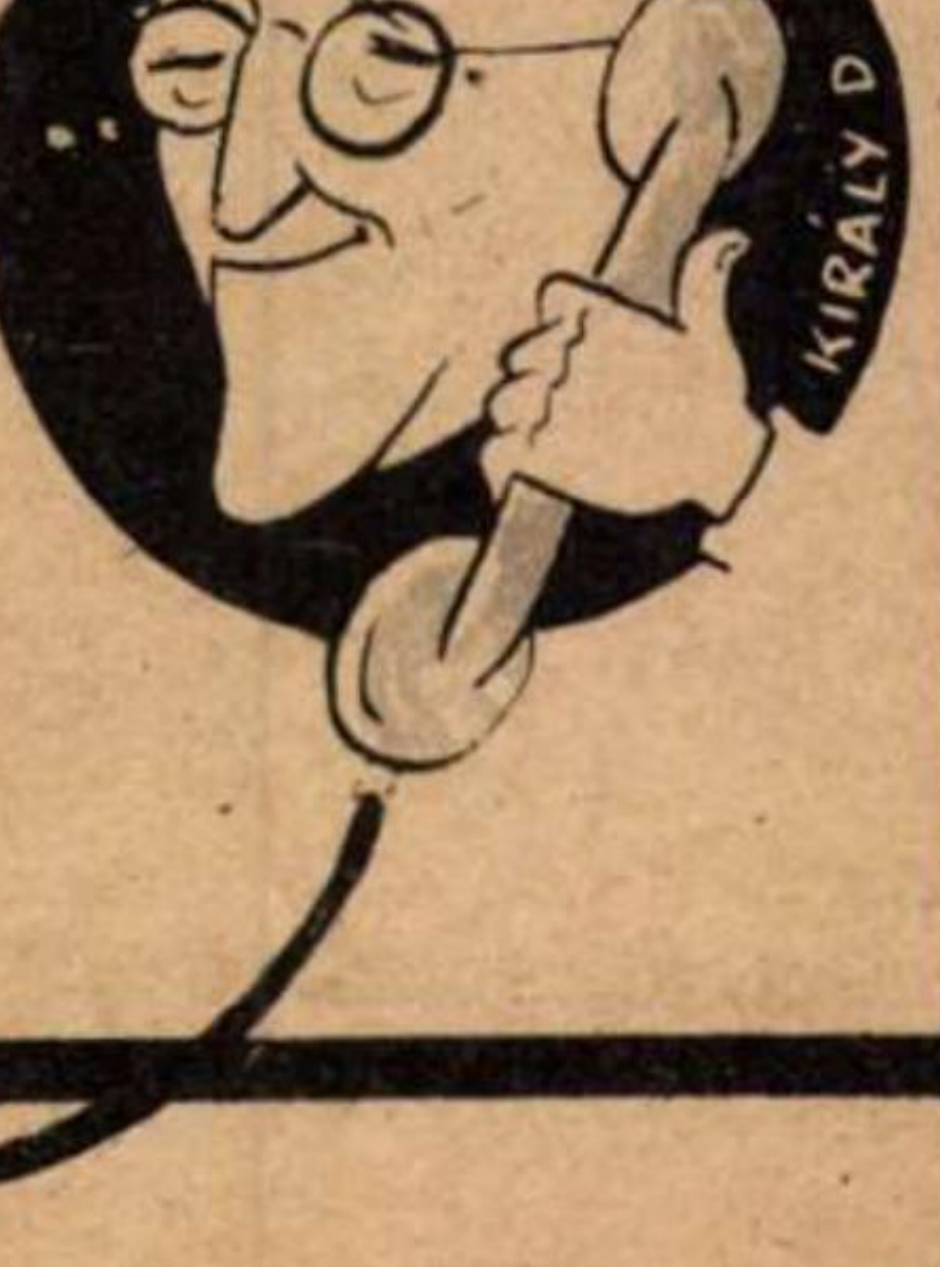

IV. Ujjáépítési Állami sorsjáték

Főnyeremény

50.000 Ft

Nyeremények: 25.000, 2x10.000, 2x5.000, 10x2.500, 16x2.000, 21x1.000 stb. összesen 16.650 nyeremény 500.000 Ft. értékben.

Sorsjegy ára:
Egész: 5.— Ft. Fél: 2.50 Ft.

Húzás Budapesten,
1947. június hó 10-én
déli 12 órakor a Székesfővárosi M. Pénzügyigazgatóságnál Budapest, V., Szalay-u. 10—14. alagsor 7. sz.

A húzást a rádió is közvetíti.

Sorsjegyek kaphatók:
A Székesfővárosi M. Pénzügyigazgatóságnál (Budapest V., Szalay-utca 10—14 félemelet 1.), minden dohányárúsnál és osztálysorsjegy főárusítónál, azonkívül egyes pénzintézeteknél. A pénz előzetes beküldése esetén a m. pénzügyigazgatóság a sorsjegyeket portómentesen küldi meg.

Einstein lepipálva

Schrödingernek, a kiváló német fizikusnak — a lapok jelentése szerint — sikerült az egész kontinuumfizikát egységes gondolati képbe egyesíteni, amit pedig maga Einstein sem tudott megoldani 30 év munkája árán sem. Már régóta kínos feltűnést keltett, hogy Einstein tér-idő elmélete csak a tömegvonzási jelenségeket magyarázza meg, viszont az elektromágneses jelenségeket nem. Ezt most elvégezte Schrődinger Dublinben. Lakása előtt hálás tömegek vonultak el, mert végre az emberiség megszabadult a fény elhajlásának kozmikus szögét jelentő rabszolgaságtól.

* * *

Kérvényminta

— Kérlek szépen, egy kérvényt akarok írni az Anyag- és Árhivatalhoz. Mi a megszólítás?

— Te drága!

Öröm a drót mögött

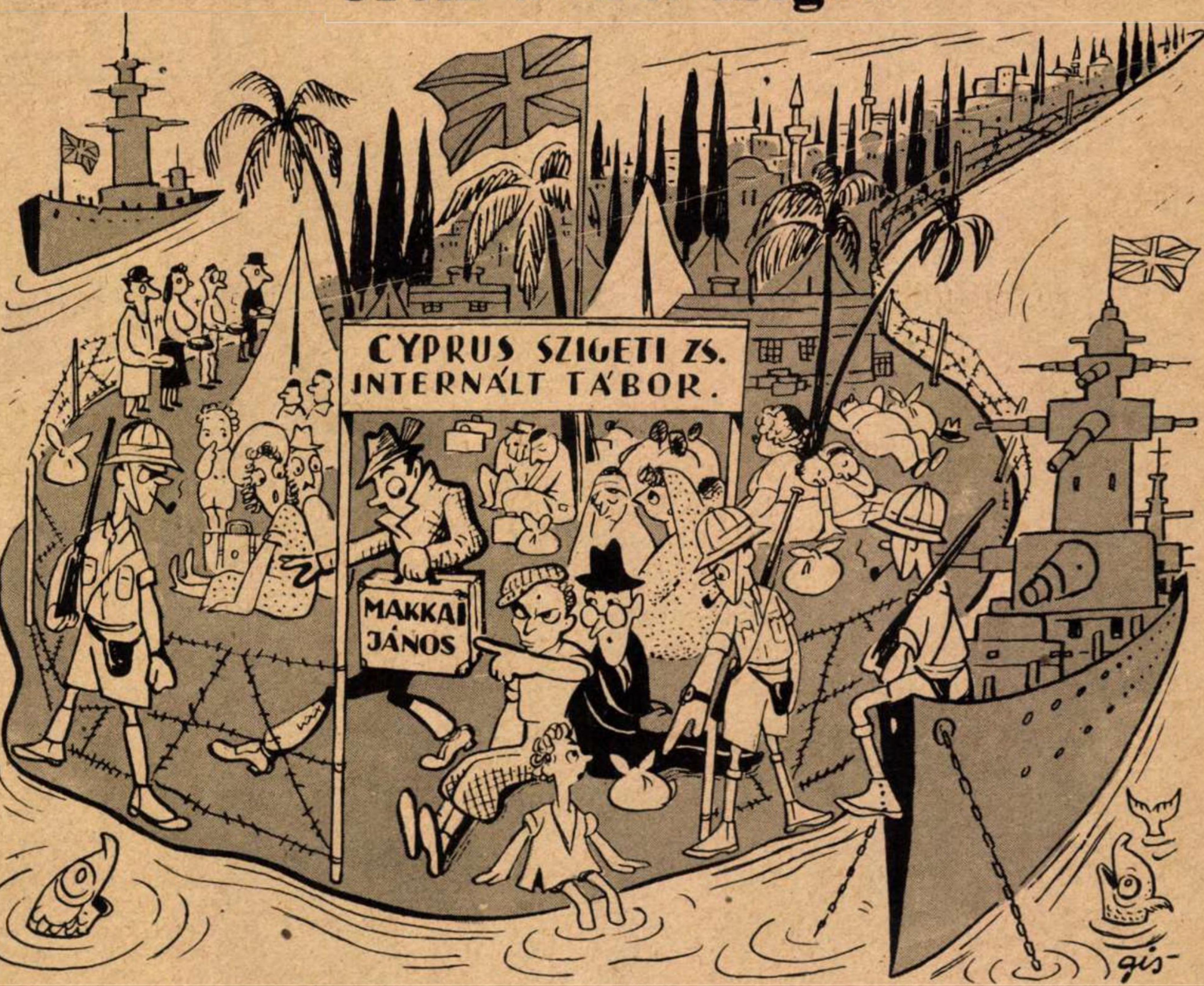
CYPRUS SZIGETI ZS.
INTERNÁLT TÁBOR.
MAKKAI JÁNOS
gis-

— Úgylátszik, az angolok gondoskodni akarnak arról, hogy otthonosan érezzük magunkat...

— Élelmiszercsomagot kaptunk?

— Nem. Idezárták Makkait is, aki a zsidótörvényeket csinálta.

Fő az etikett

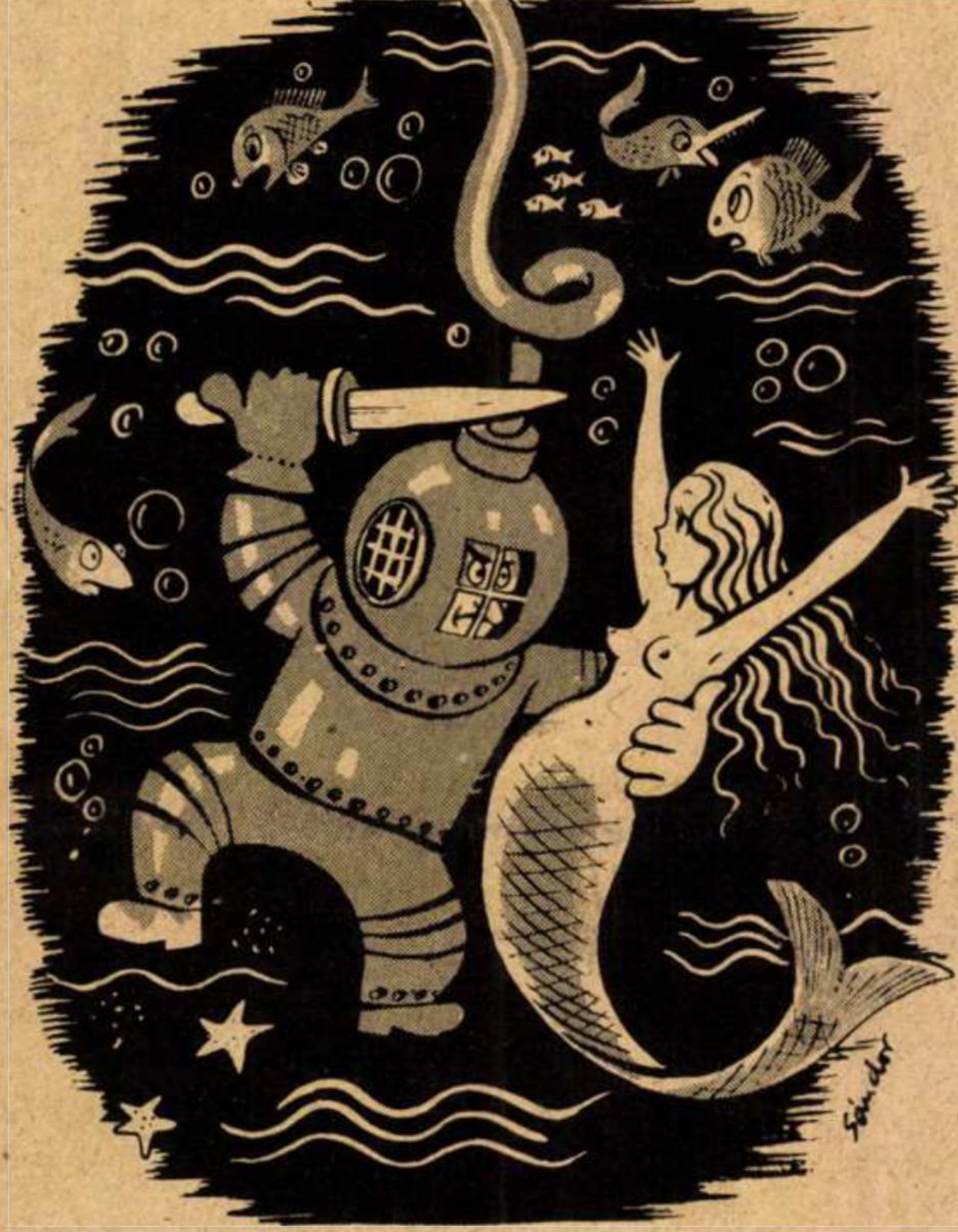

A búvár: Megcsaltál, bestia!
A sellő: De Jenő! Halat késsel?...

* * *

Jelentésünk a színházi frontról

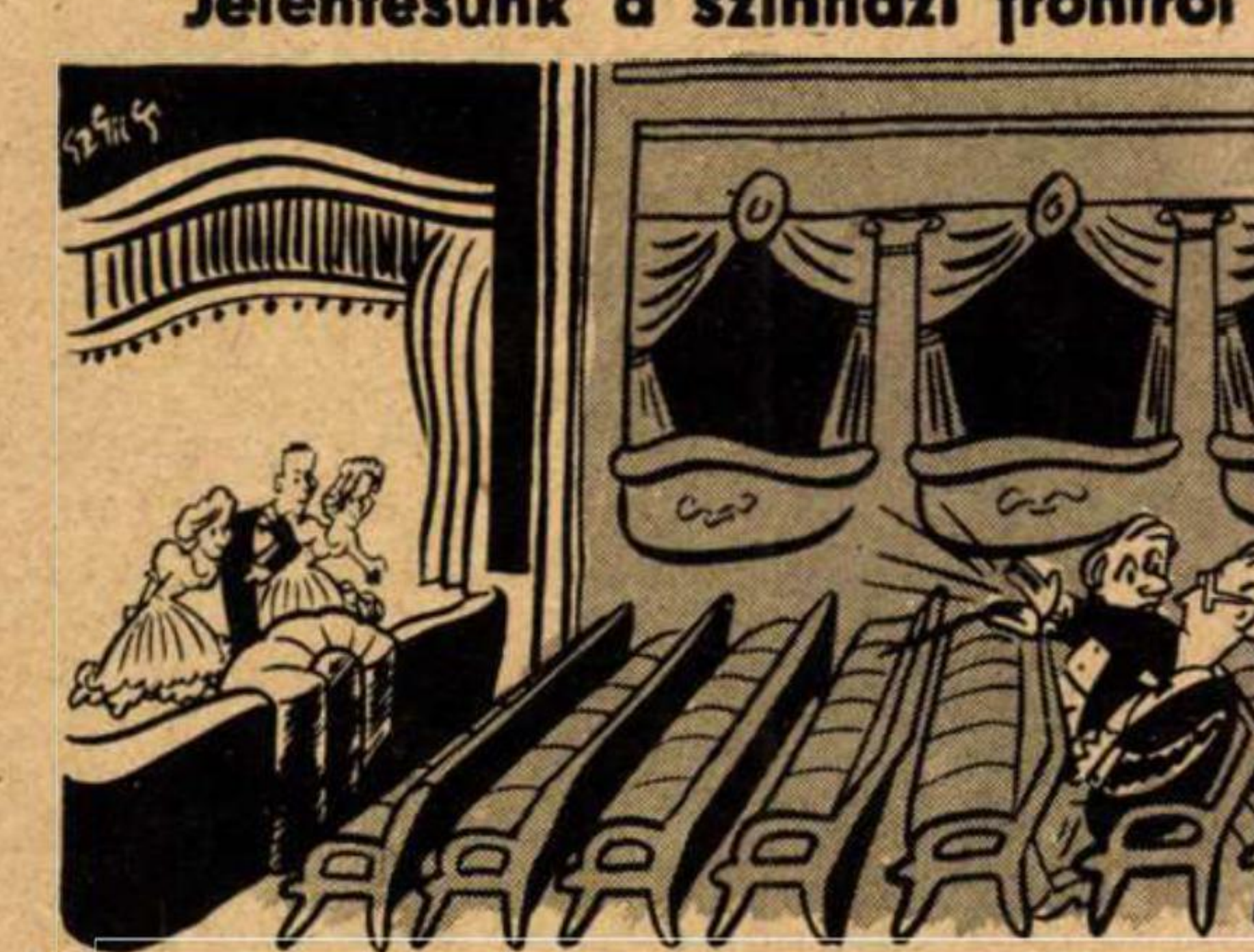

— Miert nem tapsolsz? El akarod venni a színészek kedvét?...

Jogos aggodalom

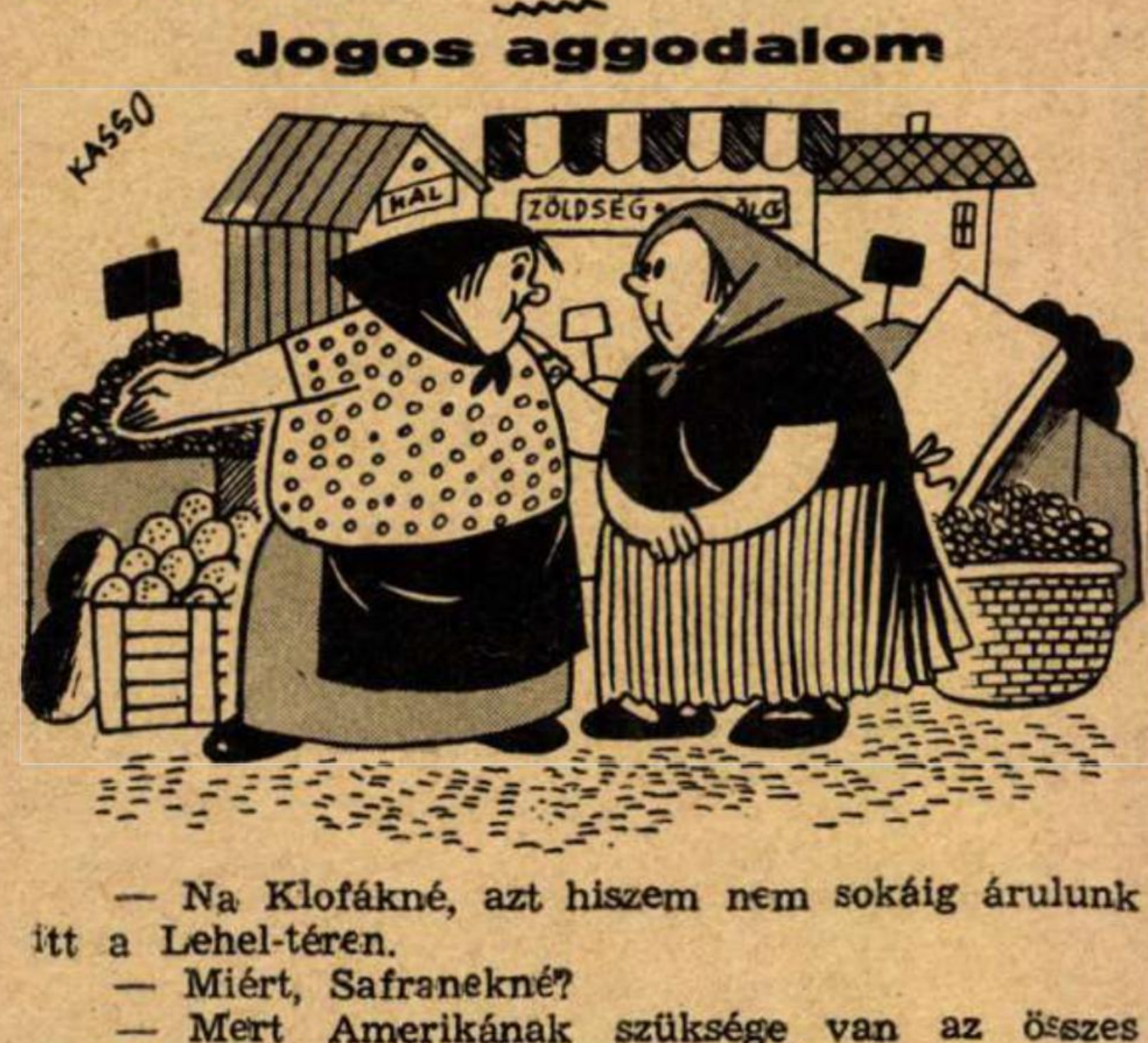

— Na Klofákné, azt hiszem nem sokáig árulunk itt a Lehel-téren.

— Miért, Safranekné?

— Mert Amerikának szüksége van az összes európai piacokra.

Az idő pénz

Szenzációs amerikai találmány: üzleti levelek dióhéjban

A Ludas Matyi New-York-i szerkesztősége jelenti, hogy Amerikában feltalálták a dióhéjban való üzleti levelezést, amivel rengeteg időt takarítanak meg és amellett hallatlanul izgalmas is.

A régi módszer szerint így hangzott például egy levél:

„Tisztelt uraim, egy szerény kéréssel fordulunk önökhöz, méltóztassanak kormányukból a baloldaliakat haladéktalanul kitenni és szíveskedjenek a jövőben tartózkodni a saját belpolitikájukba való illetéktelen beavatkozástól."

Az új módszer szerint ez így hangzik:

— *Akartok kölcsönt?*

Vagy:

„Bizonyára elkerülte szíves figyelmüket az a körülmény, hogy nagyobb mennyiségű petróleumra lenne szükségünk. Nyomatékosan figyelmeztetjük önöket, hogy nagymennyiségű atombombával rendelkezünk."

Ez pedig röviden így hangzik:

Félelemnélküli élet.

Csak prima árut vásárol

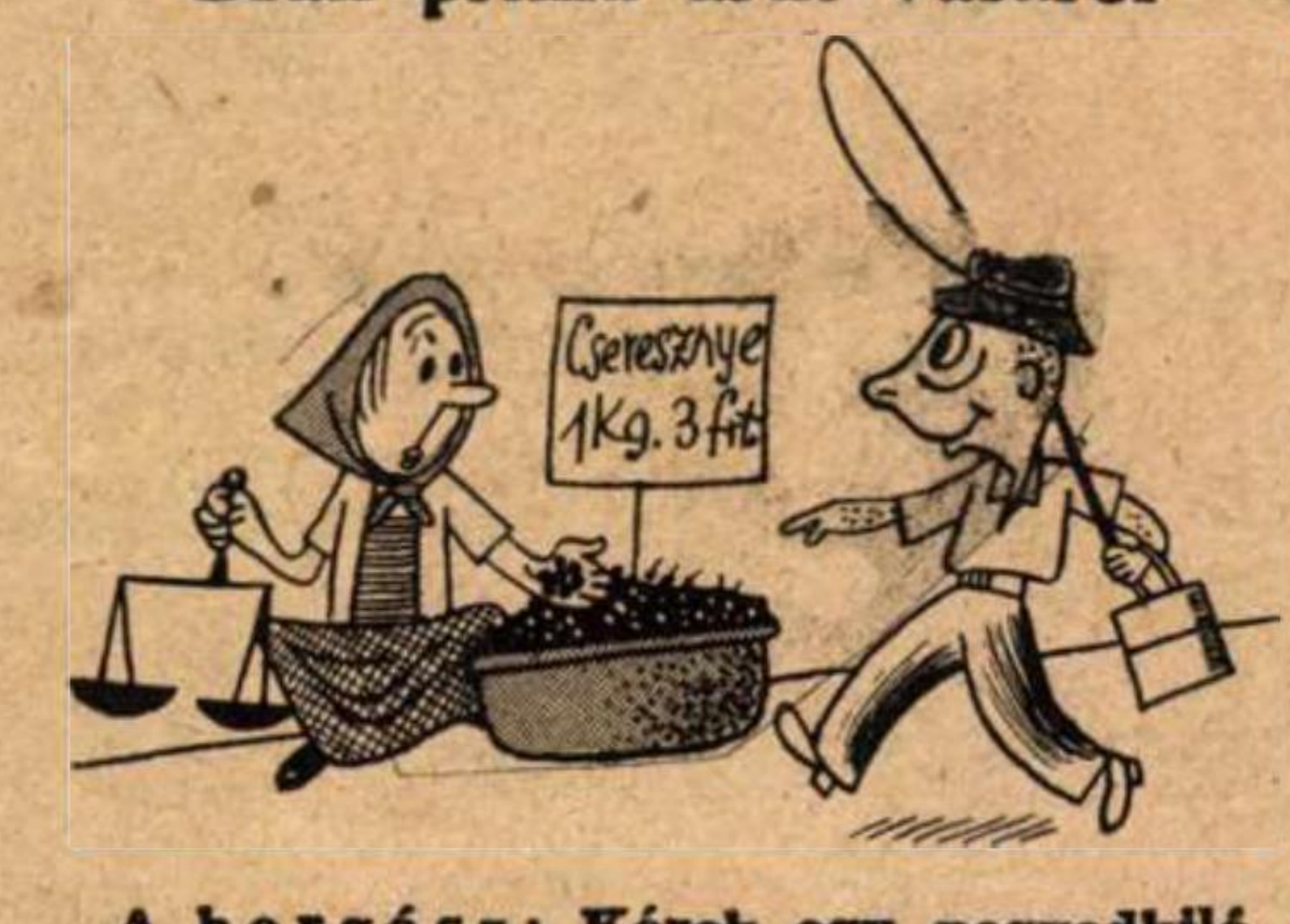

A horgász: Kérek egy negyedkiló kukacot, de cseresznye ne legyen benne.

Egy közismert plakát nyomán

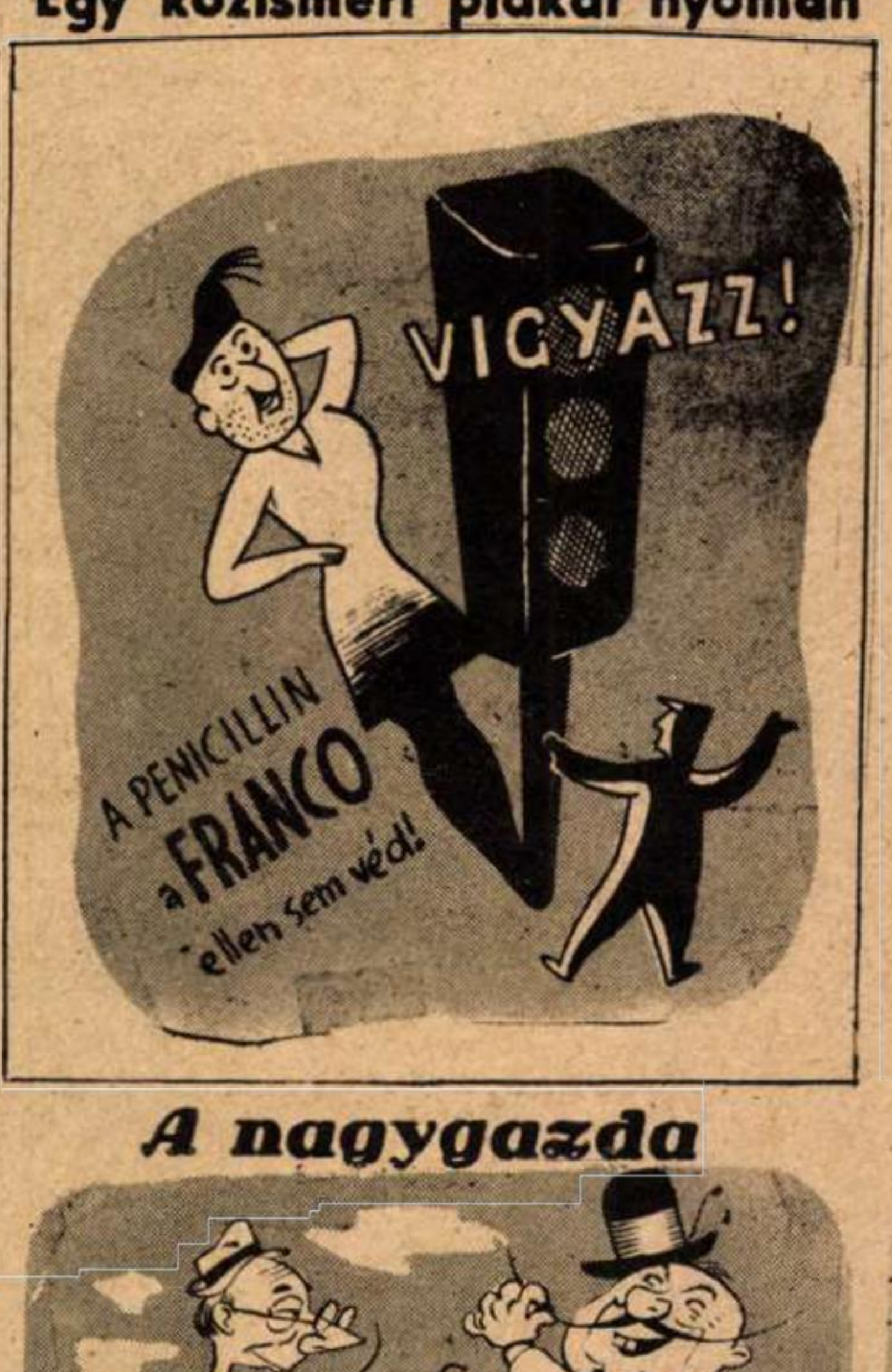
VIGYÁZZ!
A PENICILLIN a FRANCO ellen sem véd!

A nagygazda

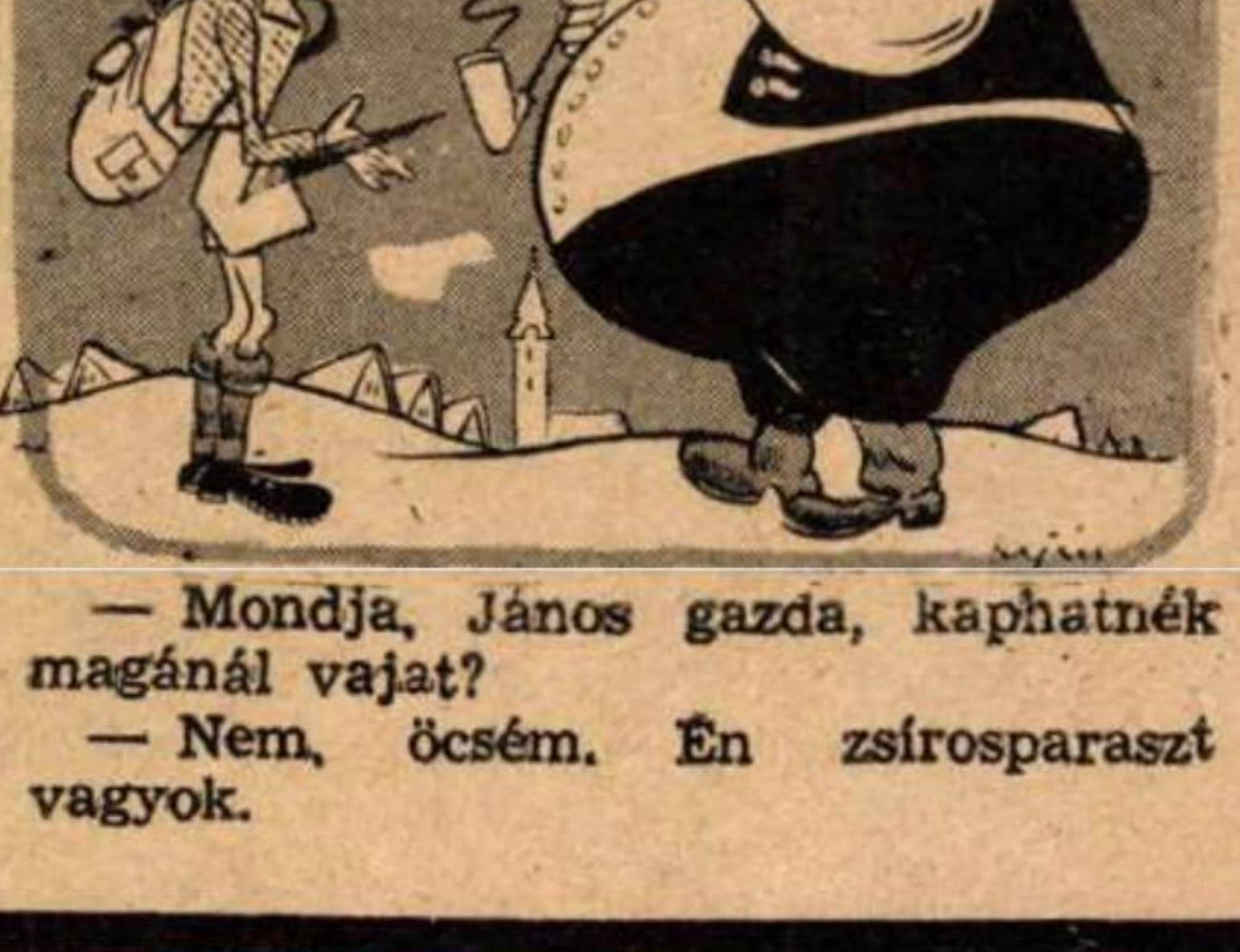

— Mondja, János gazda, kaphatnék magánál vajat?

— Nem, öcsém. Én zsírosparaszt vagyok.

Uj idők új dala

Szegényember fölkel s kinéz
Az ablakon:
„Tényleg Magyarország-e az,
Ahol lakom?"
Azért mereszt szegény olyan
Kerek szemet,
Mert elhangzott: „A gazdagok
Fizessenek!"

Mint erre a történelem
Búsan tanít,
Ez eddig még nem volt soha
Szokásban itt.
Mióta Duna és Tisza
Sodor vizet:
Itt mindenért és mindig a
Szegény fizet.

Idő foga nagyot harap
Szokásokon,
Balogh papa, agg fékezőnk,
Ne vedd zokon,
E mondatot úgy vetjük el
Mint jó magot,
Ezentúl itt: „fizessenek
A gazdagok!"

Ó adóhivatal, ne tűrj
Szegényszagot,
Így ez remek: „fizessenek
A gazdagok!"
Petőfi beleegyezik
S velünk rivall:
„Most, hogy már nem vagyunk rabok,
Ez lesz az elsőnél nagyobb
Nemzeti dal!"

LOBOGÓ LÁSZLÓ

Ebben van valami

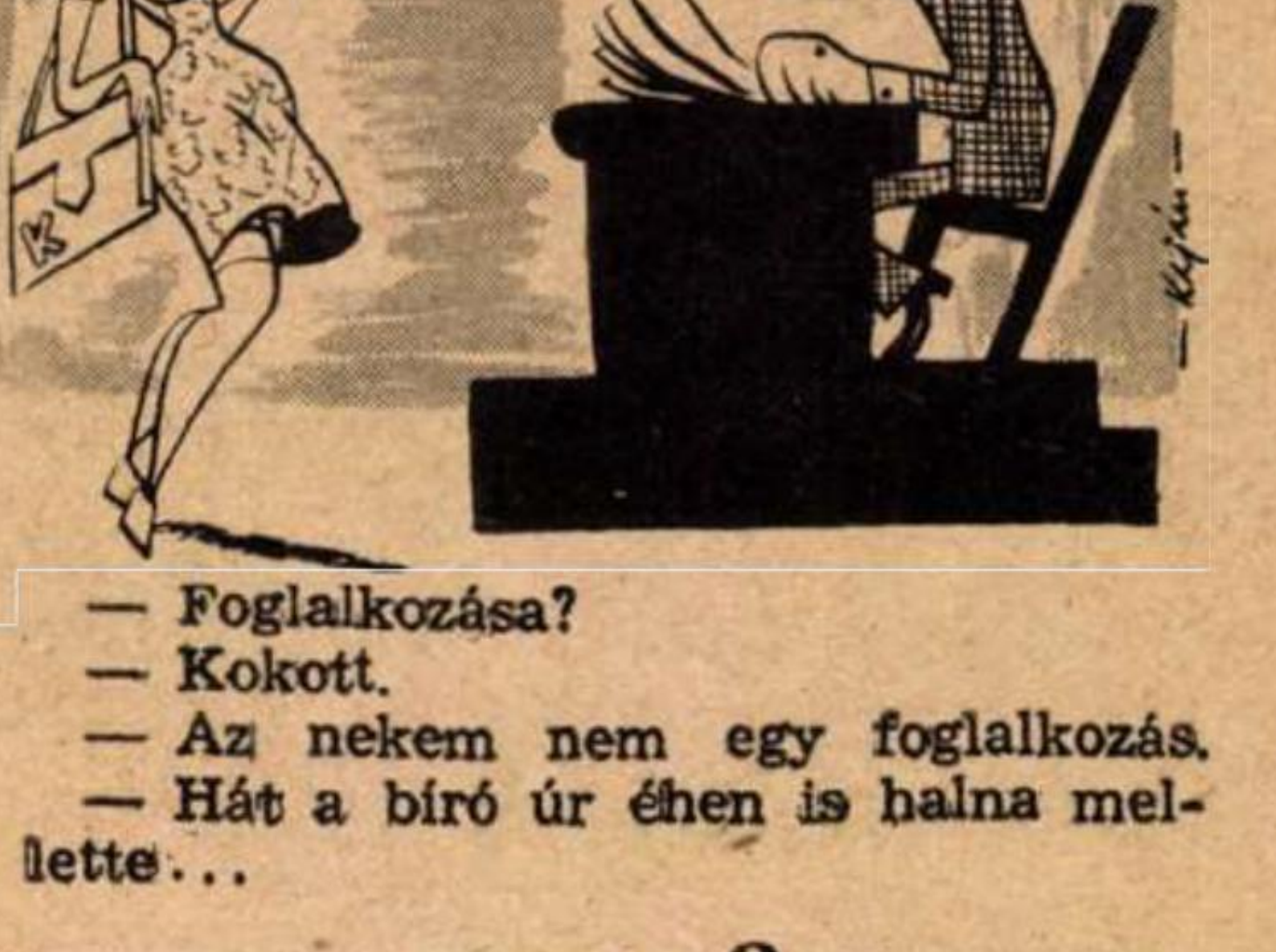

— Foglalkozása?

— Kokott.

— Az nekem nem egy foglalkozás.

— Hát a bíró úr éhen is halna mellette...

IZZAD?
lába, hónalja, keze?
„Antidor"
azonnal és biztosan megszünteti!
Material, Lázár-u. 16.

Dreher Brandi
Dreher sörök
Erdei-lak vendéglő
Szépvölgyi-út 149
Tündéri helyisége
Kirándulók találkozóhelye
Dreher sörök

Egy kis tévedés

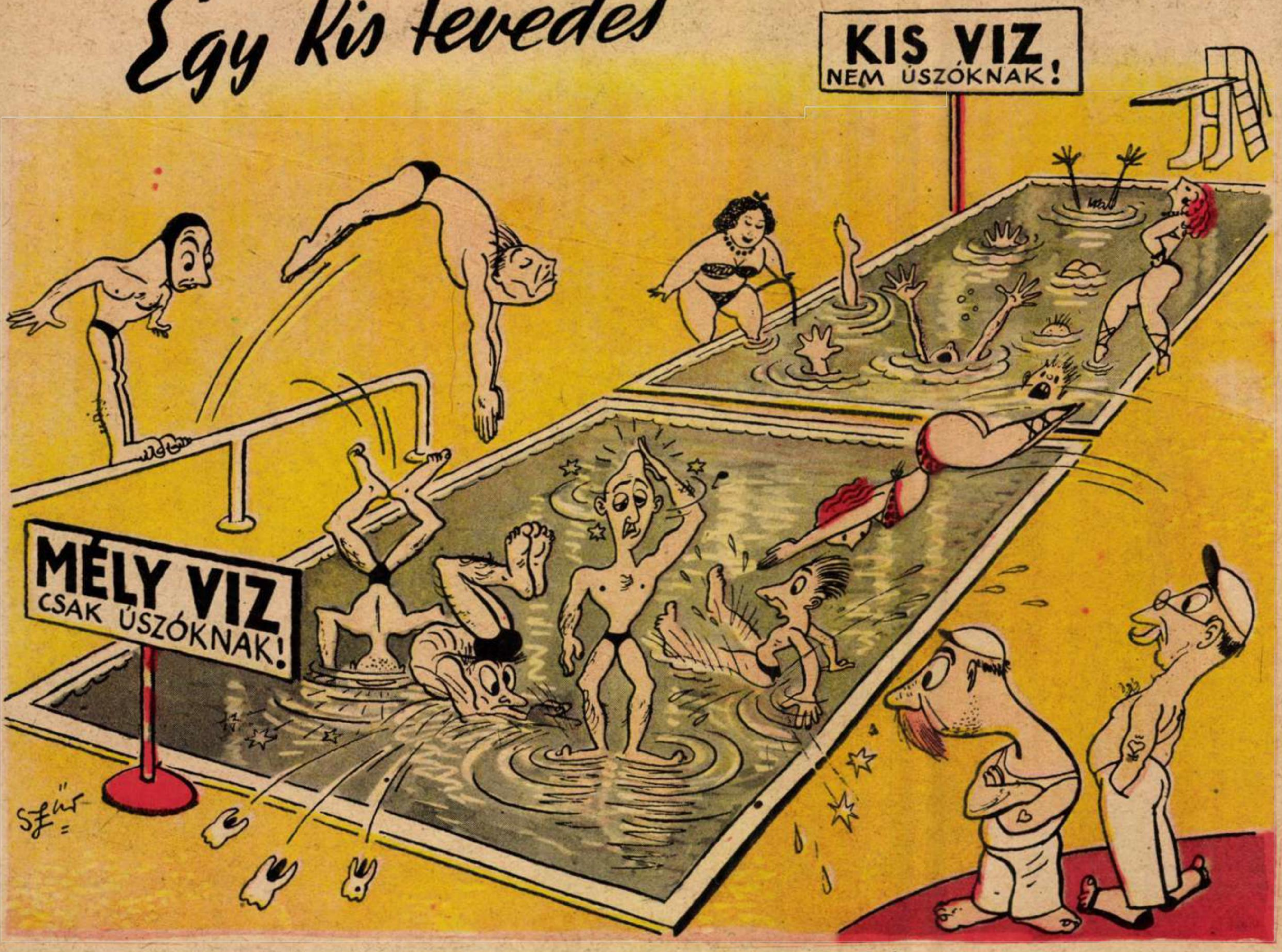

— Mondd komám, nem cseréltük mi össze a táblákat?

Esőt csináltam

„Májusi eső aranyat ér“

Babonás vagyok, annyira, hogy pénteken, vagy tizenharmadikán nem veszek földbirtokot, házat, nem alapítok vállalatot, mert azon nem lehet így áldás. Vendéglőben ilyen napokon nem rendelek fasirthúst, mert a hétfői pörköltből készítették. Ha pénteken fekete macskát látok, úgy teszek, mintha nem is venném észre, vagy mintha szerda lenne és nem péntek. Ha általában kéményseprővel találkozom, elmegyek moziba, mert már előfordult, hogy ennek következtében jó filmet láttam.

Kell az eső — olvastam, — no ezen igazán könnyű segíteni. Ha borús és nem viszek esernyőt, akkor tuti, hogy esik. Régi babonám! Peöltöztem hát fehér vászonruhába, szandált öltöttem, otthon volt egy nádbot, régi nyári emlék — azt mondja Nyuli, a feleségem — bolond vagy, hiszen esni fog! Nono, szóltam titokzatosan, persze, hogy esni fog. Mikor elindultam, éppen lógott az eső lába — ahogy mondani szokás — aztán meglátott engem fehérben és visszahúzta a lábát. Várjunk csak, várjunk — másnap otthonhagytam nyakkendőmet és a kiskabátot is, előre nevettem, hogy fogok bőrig ázni, az pedig májusban aranyat ér. Az ingem ujját is felgyűrtem, úgy járkáltam tüntetve, a borulásban. Hát nem megint visszahúzta a lábát?!... Ma azután esőköppenyt vettem fel, kalucsnit, kezemben esernyő, fejemen viaszkos kapucni... hát esik! Igaz, hogy amikor elindultam, már egy órája esett. **Bodó Béla**

Ibn Szaud

most nősült százötvenedszer!

Türelem, hölgyeim!
Mindenki sorra kerül!

Májusi eső

Két kereskedő beszélget:

— Nálunk már esett, Gugyerák úr!

— Hogy lehet az?

— Úgy, hogy razzia volt...

Fegyelem!

— Mondja, miért indított fegyelmit négy tagja ellen a Kisgazdapárt?

— Mert bejelentés érkezett ellenük, hogy izgatnak a munkáspártok ellen.

— És ezért?

— Dehogy. Megvizsgálták az ügyet és kiderült, hogy nem izgattak.

Japán is kap dollárkölcsönt

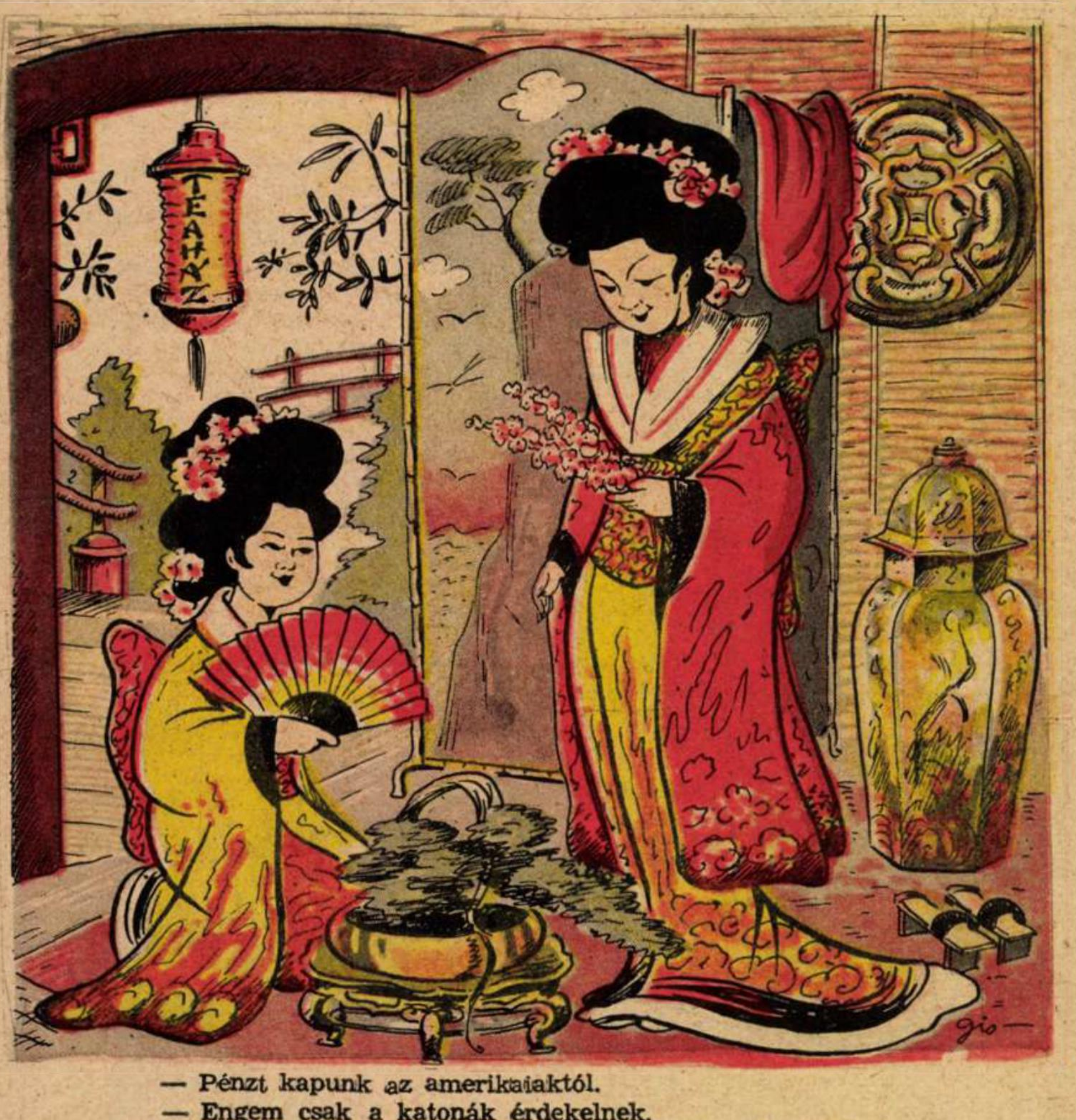

— Pénzt kapunk az amerikaiaktól.
— Engem csak a katonák érdekelnek.
— Ne félj, Csocsoszán, utána jönnek majd a katonák is.

NAGY KUNSZT!

— Olvasta? Felfedeztek egy új üstököst. De szabad szemmel még nem látható...

— Hallja, olyan üstököst, ami nem látható, én mindennap fel tudok fedezni...

Háztetőrazziák

Két háztető beszélget:

— És mi lesz, ha lebukunk kolléga úr?

— Biztosan javítóintézetbe küldenek bennünket.

Ludas Matyi azt üzeni

G. Bálint, Szeged. Ezek a híresztelések hozzánk is eljutnak, de — higyje el — csak mosolygunk rajtuk. Lapunk példányszáma — s ezt büszkén írjuk ide — 140.000 és 150.000 között váltakozik s ilyenformán minden valószínűség szerint a **legnagyobb példányszámú magyar lap**, még a napilapokat is beleértve. „Joakarónknak“ azt üzenjük: ha bizonyítékot kíván, keressen fel bennünket, készséggel állunk rendelkezésére. Levelét köszönjük.

Pesti Izé. Köszönjük szépen a születésnapi gratulát.

OLVASD AZ
Ifjúság
A MAGYAR IFJÚSÁG LAPJÁT
+
8 NAGY OLDAL
+
ÁRA **50** *FILLÉR*

A 7 legédesebb története

Egyik kollégánk feleségének a napokban kislánya született. Szóbanforgó kollégánk Pisti nevű négyéves kisfia este értesült a családi eseményről. Éppen vacsoránál ült, amikor apja megjött a szanatóriumból.

— Na, Pistike, — mondta a gyereknek, — anyukától jövök. Képzeld, kistestvérkét hozott neki a gólya!

Pistike izgatottan ugrott fel az asztal mellől:

— Apu, — kiáltotta, — ha most azonnal besietünk a kórházba, még ott találjuk a gólyát?

Víz-vicc

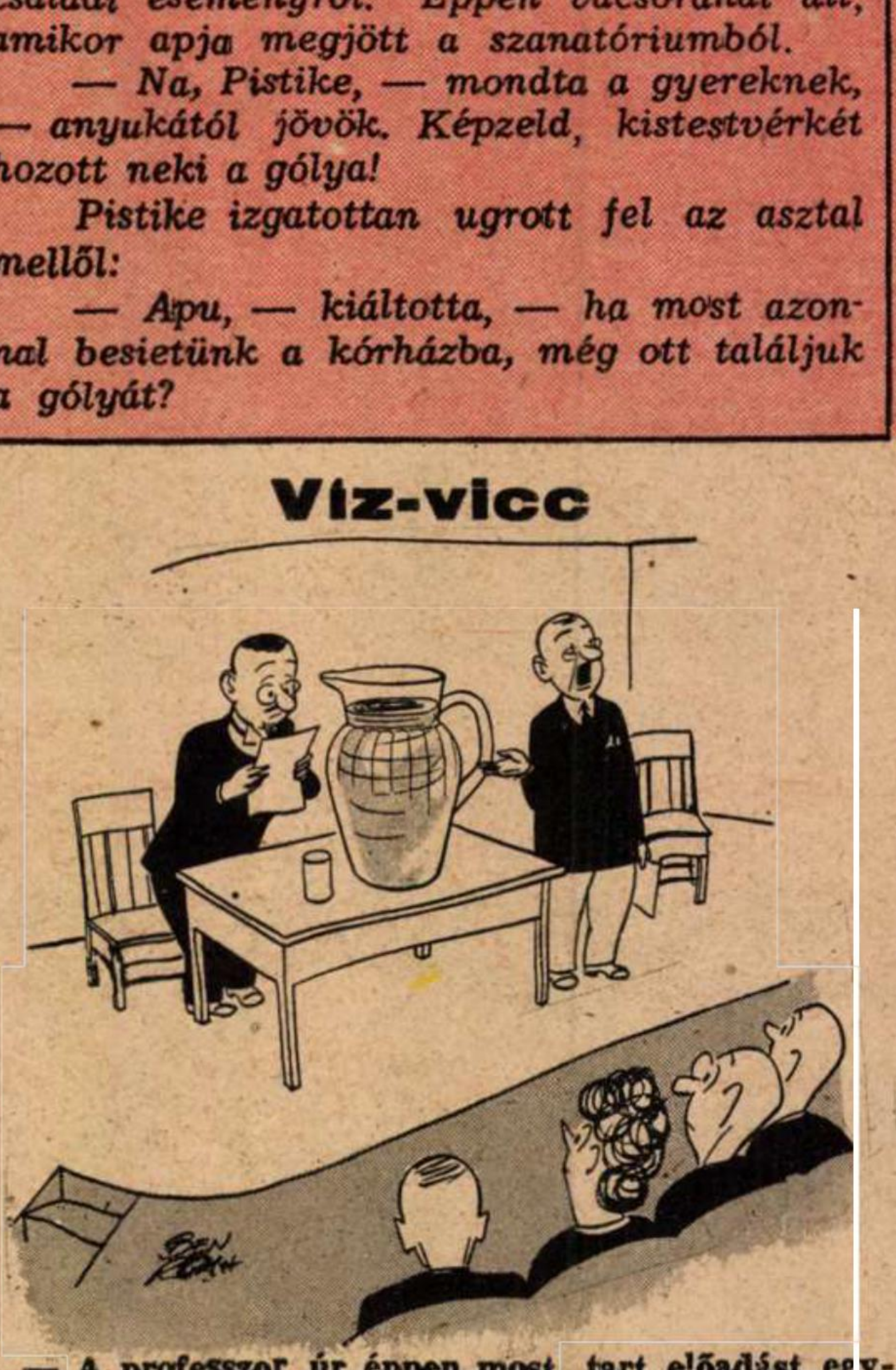

— A professzor úr éppen most tart előadást egyéves sivatagi útjáról.

(The Saturday Evening Post)

Üdülni, pihenni jöjjön a Szabadsághegyi **MIRABELL** **üdülőbe.**
Központi fűtéses, modern meleg szobák, diéta, kitűnő ellátás, hízókúra, mérsékelt árak.
KARTHAUSI-UTCA HAT. TELEFON: 361-923

Taszajtó Nagy Gergely esete a hizlalási kölcsönnel

— Van-é egy kis szalonnád, Gergely?

— Van hát, azír nem teccek a menyecskéknek.

— Biztos fokhajmás.

— Nem tudom, mer a bőröm alatt hordom.

— Hászen vót két gyesznótok.

— Észnél légy Péter, ha nehezedre esik is, azok olyan soványak vótak mán a vígin, hogy a Suvasztó Peczek Andris eccer kőcsönkérte az egyiket egeret fogni, mer macskának nézte. Ott kornyadozott szeginy egisz télen az ólba, oszt várta a sertéshizlalási kőcsönt, akit a fődművelésügyi ad a gazdáknak, mer az egy ojjan marha disznó vót. Vártam én is türelemmel, hogy ránk kerüjjön a sor a sertéshízlalási kőcsönnel, de hiába, mer a két gyesznó csak fogyott, mint a szappan a vízbe.

— No — mondtam a Marcinak, az öregebbik kannak — nem vagy te Szép Ilonka, hogy így hervaggyál. Mer akkor mán olyan sovány vót mind a két gyesznó, mint egy pesti úridáma, aki citromot kávézik reggelire, mer fél, hogy jó formája lesz, oszt megkívánnyák a férfiak. Abszolut ember vagyok én, ismerhetsz Péter, nem úridámának neveltem a gyesznóimat, mentem fő Pestre, a fődművelésügyibe.

— A hízlalási kőcsön miatt gyüttem — mondtam. — Hallom, egymillió foréntot osztanak szét a gazdáknak.

— Hányszáz disznaja van? — kérdezték.

— Hányszáz? — csudálkoztam. — Még egerem sincs hányszáz, pedig az ócsóbb madár, mint a gyesznó. Két gyesznóm van nekem, de nem akarom, hogy végelgyengülésbe haljanak meg, mer az nem virtusos dolog.

— No — mondták — ne is álmoggyon kőcsönrü, mert egymillió forént vót, azt tizenhat részre osztottuk, oszt kész.

— Jó — mondtam —, de ismerek én egy nagy kutyát, az maj elintézi magukat.

— Az más — mondták — akkor várjon.

S kiutaltak hétszáz foréntot meg öt mázsa takarmányt maximális áron. Csak a vót a baj, hogy mire hazaértem, főfordult mán a két árva az éhségtül.

— S a pénzzel micsináltál, te Gergely?

— Előbb is vettem öt foréntér csontot annak az ismerős nagy kutyának a szomszédbul, akivel megfenyegettem őket...

AZ ÁRVÍZI HAJÓS

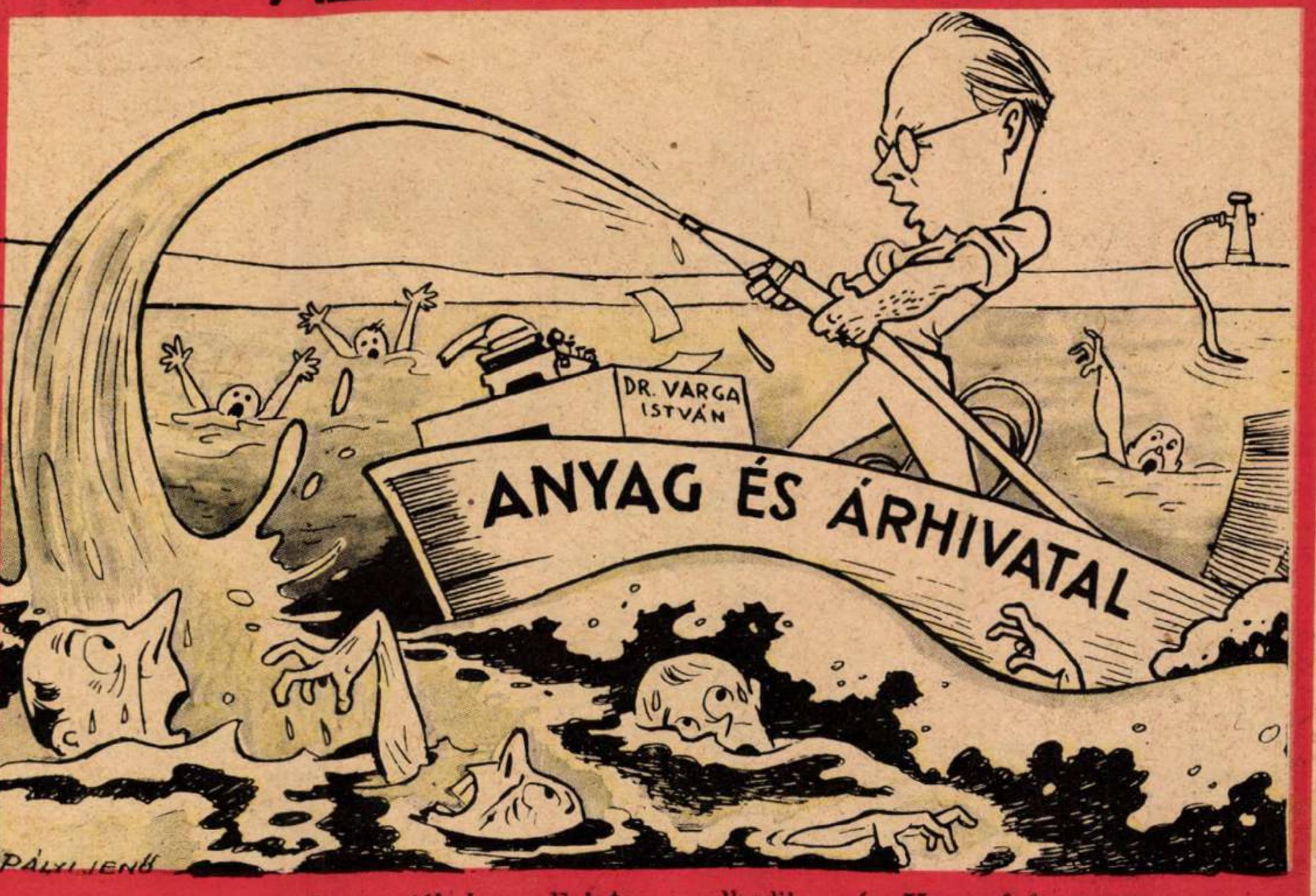

Fogyasztók kara: Folyton emelkedik az ár, Varga úr!
Varga: Nem értem, pedig én állandóan locsolom...

Porrá leszünk...

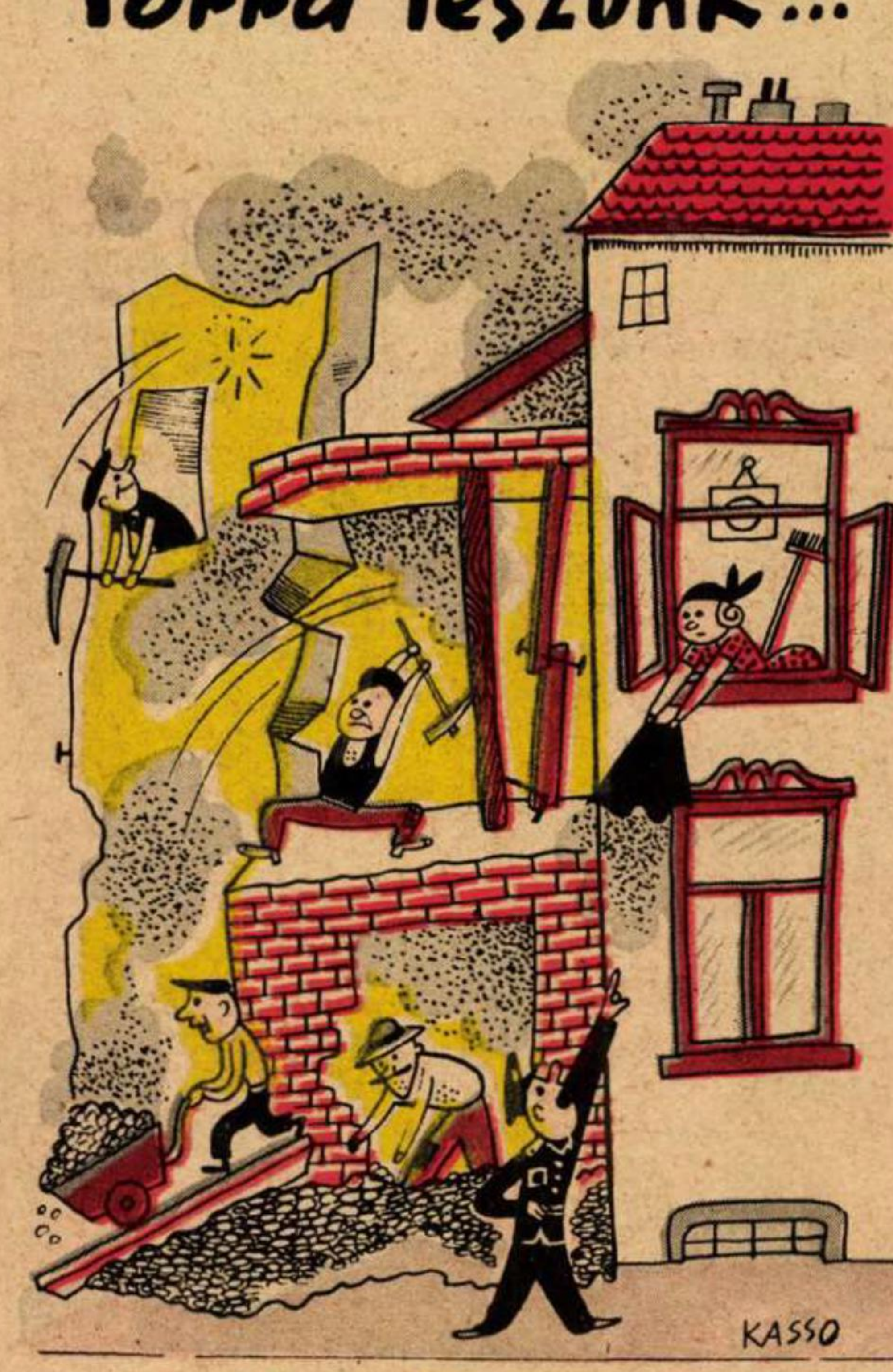

— Nem tudja, hogy tilos a port az utcára rázni?!

Most jön a java

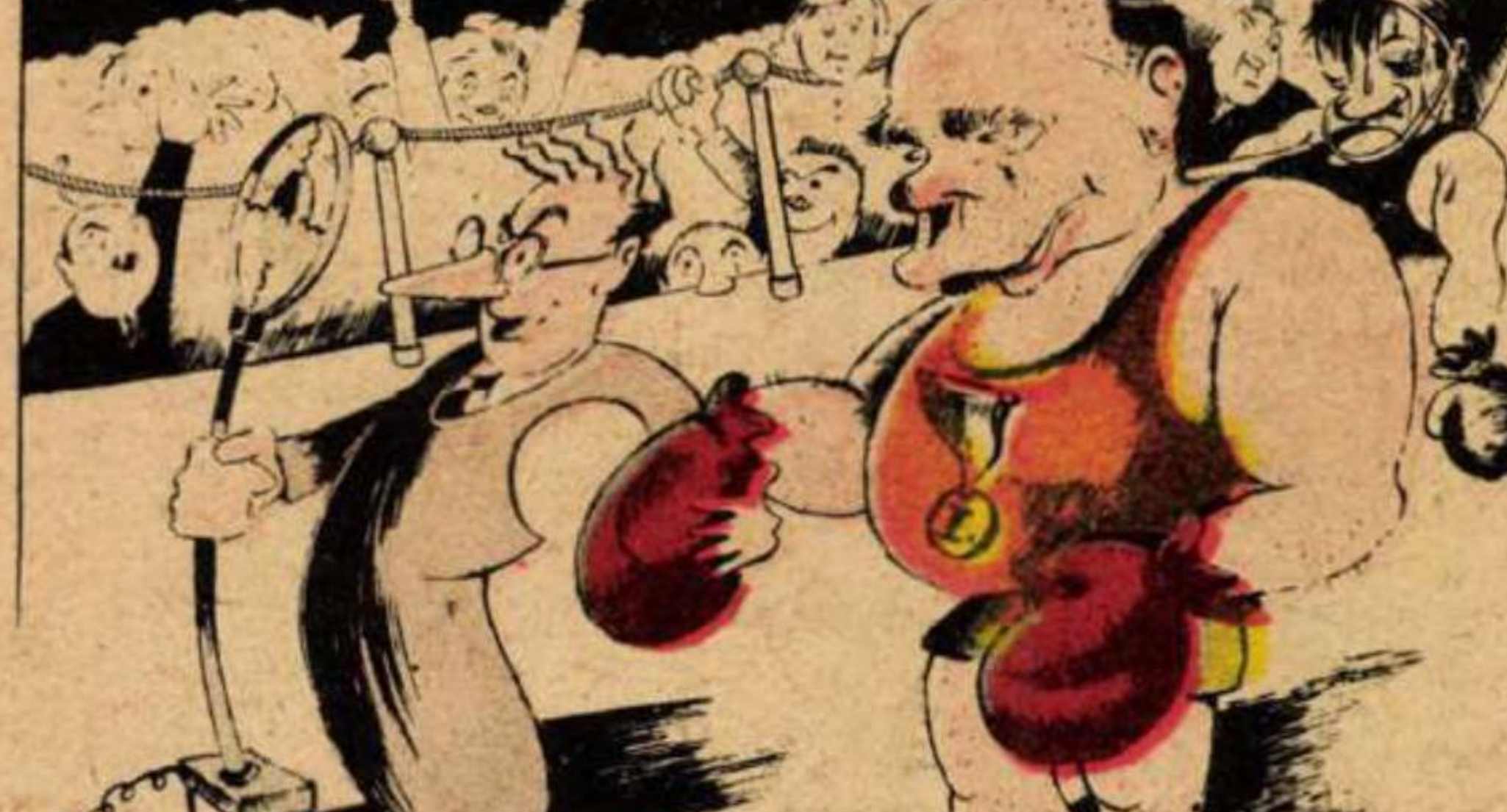

— Kedves hallgatóink, a mérkőzés győztese most szellemi síkon fog megnyilatkozni...

Emelkedik Anglia rágógumi behozatala

Mint a rágógumiültetvények Egyesült Államok-beli felügyelősége jelenti, Anglia az elmult évben 356 tonna rágógumit importált Amerikából. Ebből kiszámítható, hogy

minden angolra

két és fél uncia rágógumi esik, sőt, nem elég, hogy ráesik, még oda is ragad.

Amikor Angliában a kemény tél következtében nagy élelmiszerhiány volt, felkérték Amerikát, hogy küldjön

valami harapnivalót.

Erre küldték a rágógumit, amelyet jegy nélkül is lehet kapni. Sok angol föl volt háborodva és kijelentette, hogy ezt nem fogják lenyelni. Többen

ki is köpték

a rágógumit. Az angol közgazdászok is sokat rágódtak a gumikérdésen, majd arra a megállapodásra jutottak, ha Amerika továbbra is ilyen mértékben szorítja ki Angliát a nemzetközi rágógumipiacról, akkor a végén az angolok rágnak és az amerikaiak nyelik le Angliát.

JÓ REKLÁM

Az Új Ember című lap utcai plakátokon a tízparancsolatot használja fel reklám céljaira. Erről jut eszünkbe az a bájos reklámötlet, amelyet egy Amerikát járt barátunk mesélt. Egy amerikai templom bejáratánál, a persely fölött, a következő felirat látható:

Fektesse pénzét Istenbe! Nem bánja meg!

EZ csak egyszerű!

— Hány fia van, Mangán úr?

— Három és fél.

— Hogyhogy három és fél?

— A Jenő egy, a Laci kettő, a Béla három és a Géza fél, mert eljárás folyik ellene valutarejtegetés miatt.

A hét leglogikusabb vicce

— Min gondolkozik, Havlicsek úr?

— Azon, hogy hogy védené Balogh páter a bankokat az állam ellen, ha banktitkár volna, amikor államtitkár létére így védi?

Fogas Pensió Balatonlelle
T. 32.
Elsőrangu ellátás, csinos szobák, olcsó árak. Bp. T. 122—998.

Helyreállították a sétatéri padokat

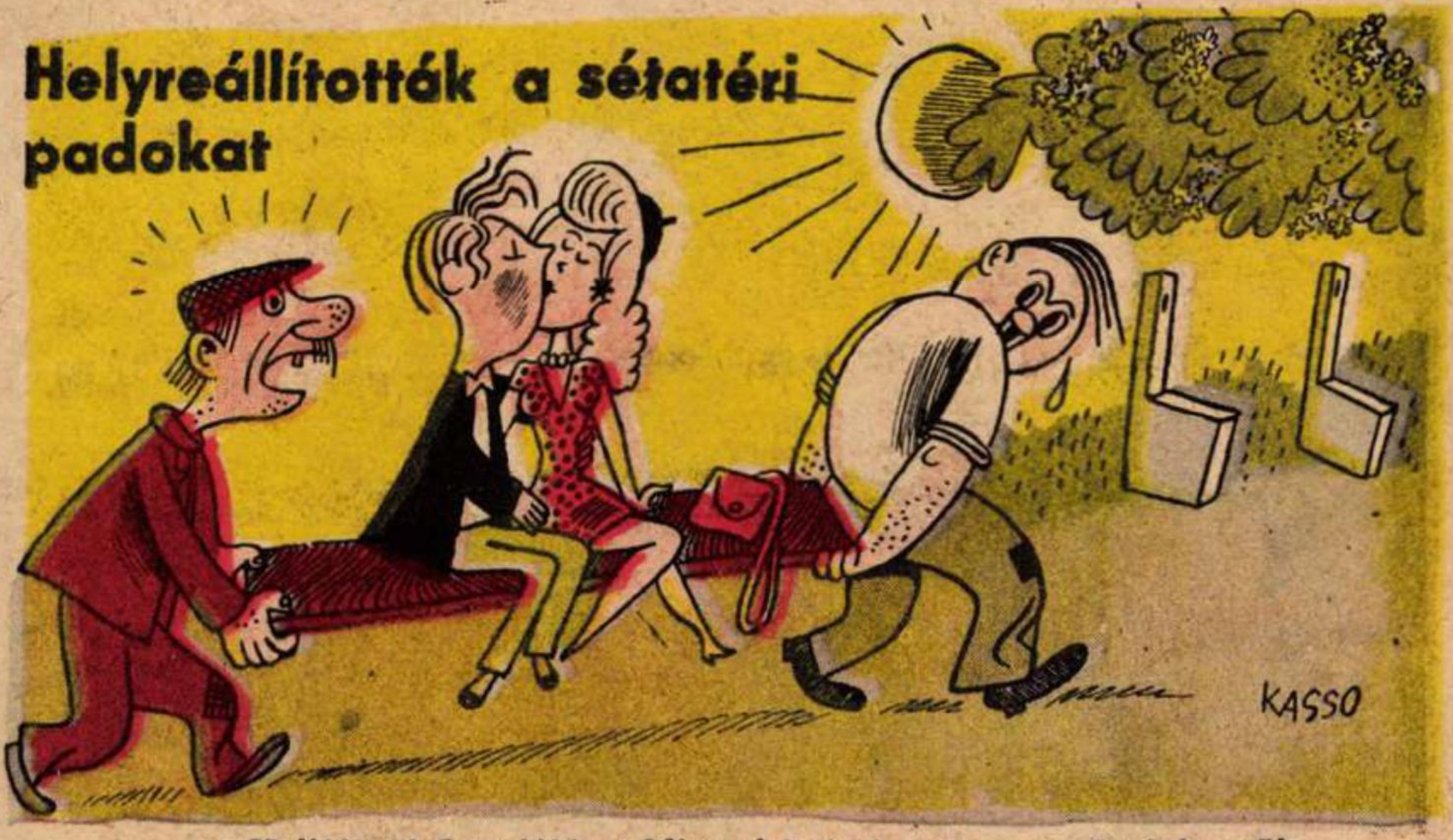

— Hallják-e! Legalább addig várhattak volna, amíg letesszük...

A legifijabbak

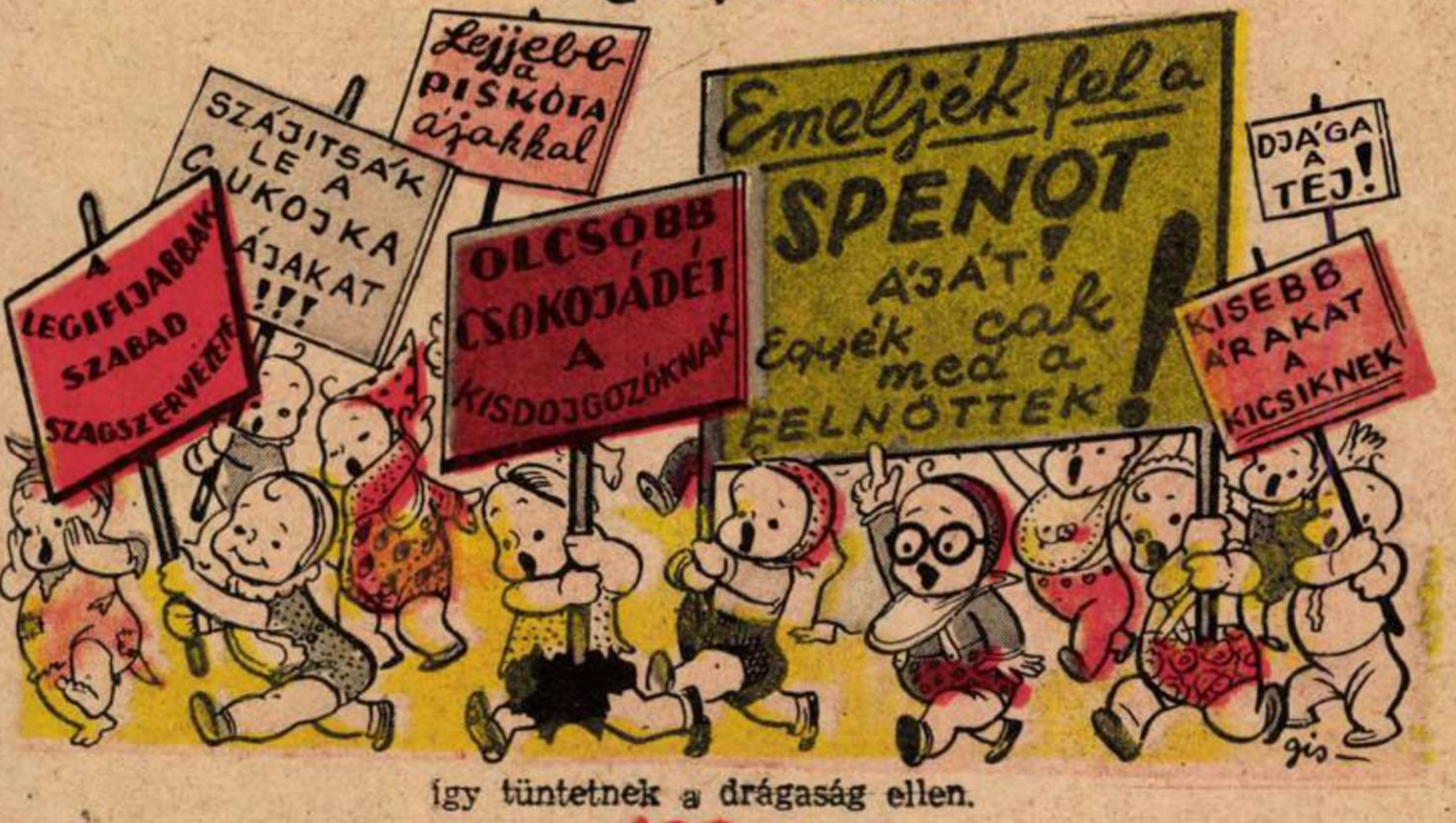
Lejjebb a piskóta árakkal
Szájitsák le a cukojka árakat!!!
A legifijabbak szabad szagszervezete
Olcsóbb csokojádét a kisdojgozóknak
Emeljék fel a spenot áját! Egyék csak meg a felnőttek!
Djága a tej!
Kisebb árakat a kicsiknek
gis

Így tüntetnek a drágaság ellen.

Temetetlen holtak

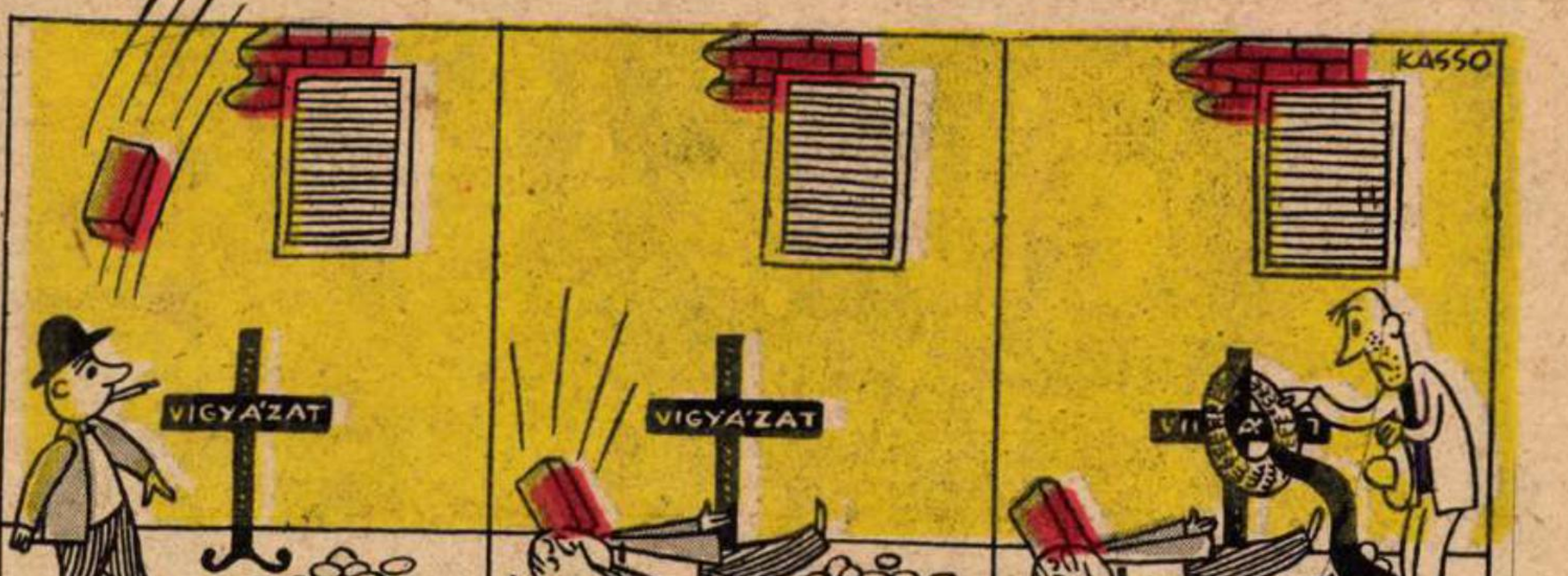

Gergely Miklós:

A kijárónő is ember

Azelőtt így szerepeltek a nők az újságban: „X. Y. szemfelszedőnő“, N. N. hímzőnő“. Újabban kizárólag így szerepelnek: „Z., az ismert kijárónő.“ „K., a kijárónők királynője“ és így tovább.

Elhatároztam, hogy megnézek közelről egy ilyen kijárónőt. Ennyi kijár nekem.

Mangán Jenőhöz fordultam, aki intelligens ember, mert Chesterfieldet szív.

— Mondd, Jenő — faggattam — hol lehet ilyen kijárónőket találni?

— Álljon meg az egyik közhivatal kapujában — tanácsolta Mangán — és nézze meg az összes bemenő nőket.

— És hogy lehet őket megkülönböztetni a felektől?

— Egyszerű — legyintett Mangán. — Aki csúnya, az a közhivatalban fél, aki szép, az nem fél.

Szerencsém volt. Ötpercnyi várakozás után megjelent egy csodálatos nő. Odaléptem hozzá:

— *Bocsánat* — hebegtem — *kijárónőnek méltóztatik lenni?*

— Nem — mondta — illedelmesen feszesebbre húzva nylonharisnyáját és megigazította nyakán az igazgyöngysort — bejárónő vagyok. Takarításból, mosásból, fűtésből, világításból, kohászatból és bányászatból élek, egyszerűen, de becsületesen. Van valami elintéznivalója? — nézett rám szigorúan.

— Volna — hebegtem zavartan. — De biztos, hogy ki tudja járni?

Megvetően nézett végig rajtam:

— Nézze meg ezeket a lábakat — mondta. — Ezekkel ne tudnám kijárni?

Csakugyan izmos lábai voltak.

— Nézze, kedves — mondtam — tízezer forintot szeretnék felvenni.

— Jó, — mondta. — Várjon meg itt.

Egy óra mulva megjelent sugárzó arccal.

— Na, maga burokban született — lelkendezett. — Elintéztem, megvan a tízezer forint.

— Az Isten fizesse meg a jóságát, szép kisasszony — mondtam és elővettem a tárcámat, hogy eltegyem a pénzt.

— Nyugodtan! — rótt meg a mohóságomért. — Tízezret utaltak ki, az tízezer. Ebből a főtanácsos úr kapott hármat, marad hét. A tanácsos úr kapott kettőt, az öt. A referens úr kapott egyet, marad négy. Én kaptam négyet, marad semmi.

— Szóval nem kapok semmit — csüggedtem el.

— Várjon — mondta részvéttel. — Bélyegköltség négy forint nyolcvan, azt fizesse ki.

A NŐ

mint olyan

A szerelem útvesztőjében otthonosan mozgó pesti színésznő jótanácsokkal látja el 19 éves lányát:

— *Én mondom neked, hagyd faképnél a Gyurit, az egésznek nincs semmi értelme. A Gyuri életében te úgyis csak epizód lehetsz. Olyan férfit csípjél fel, akinek az életében te leszel a katasztrófa.*

A Szabadság-párt gyűlésén

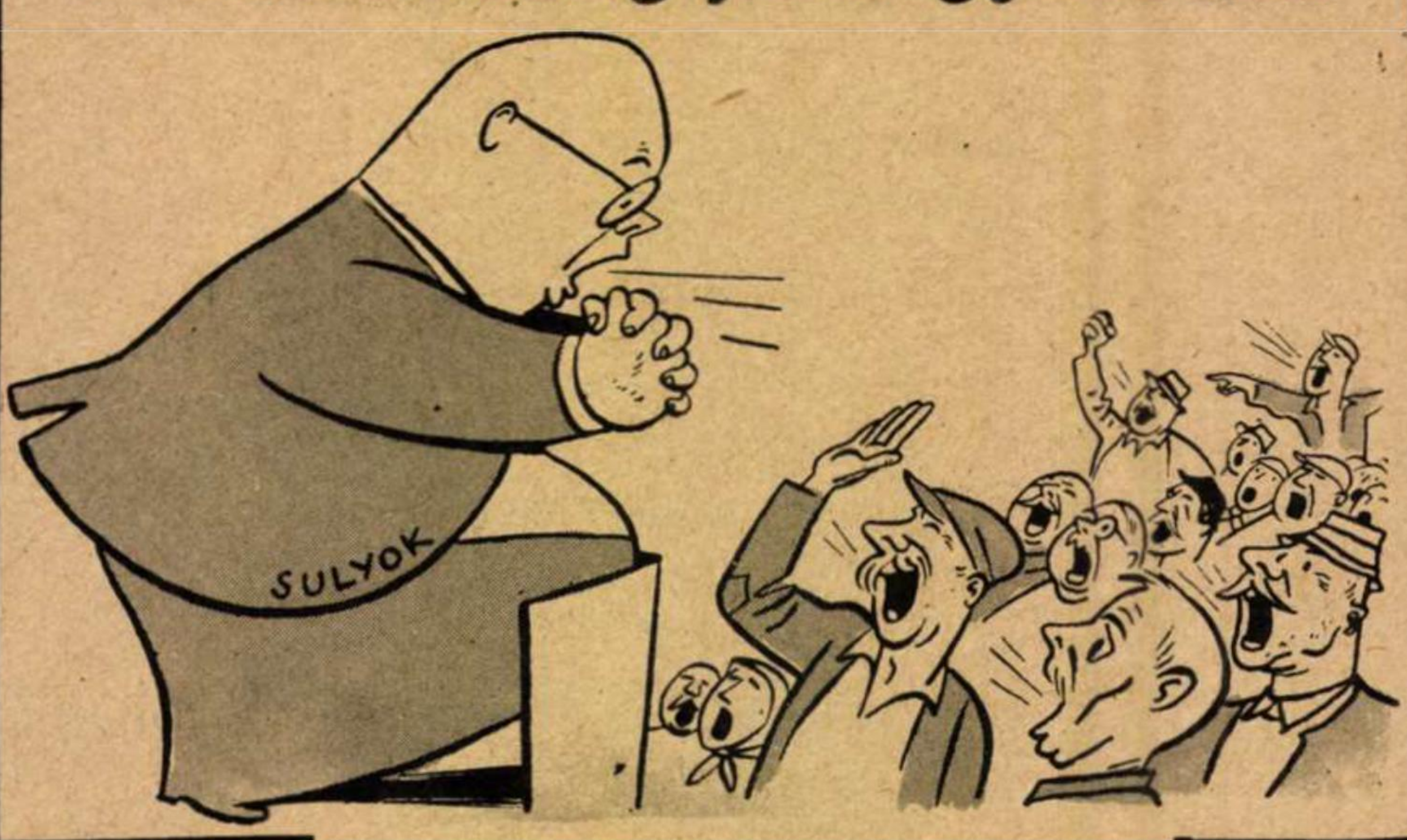

Sulyok: Csendesebben uraim! Olyan nagy a zaj, hogy a saját szavamat sem hallom.
Egy hang: Sose bánja! Nem sokat veszít vele...

Eredeti ötlet

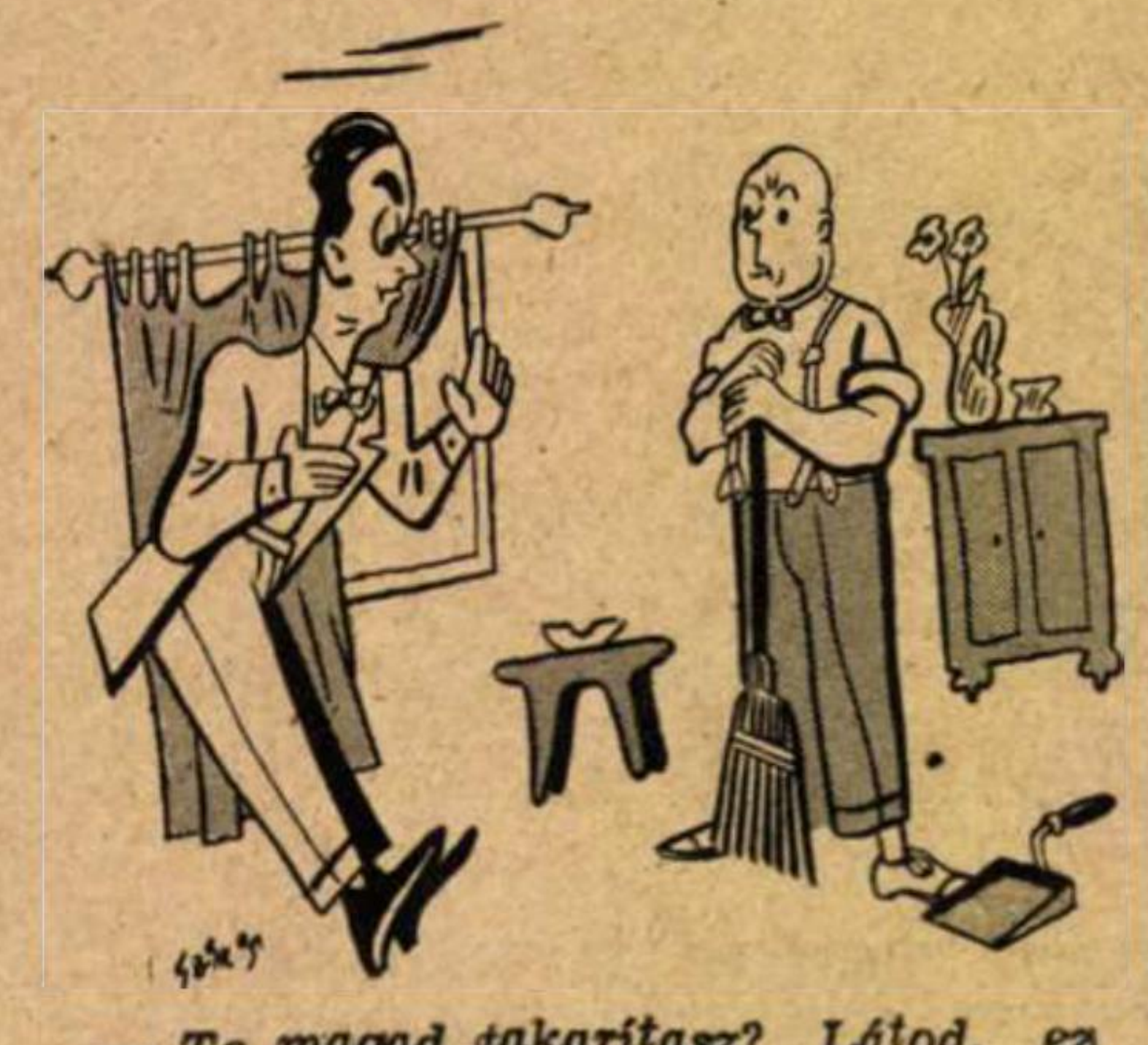

— *Te magad takarítasz? Látod, ez nekem sose jutna eszembe!*

— *Nekem se! De a feleségemnek igen...*

Illemlecke

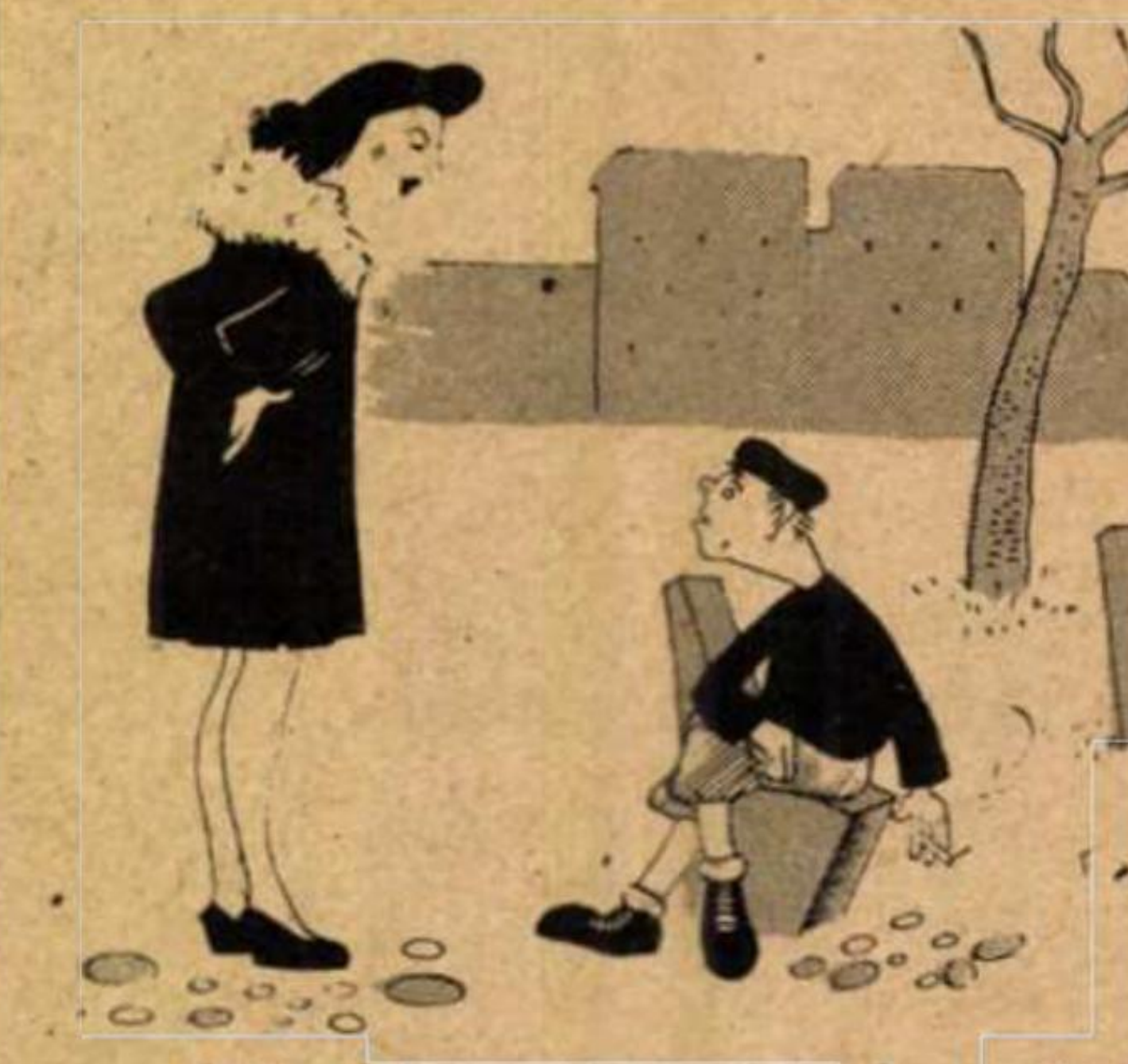

— *Mit szólna az apád, ha látná, hogy cigarettázol?*

— *És az ön férje mit szólna, ha látná, hogy idegen fiatalembereket szólít meg az utcán?*

Vadnyugati dráma

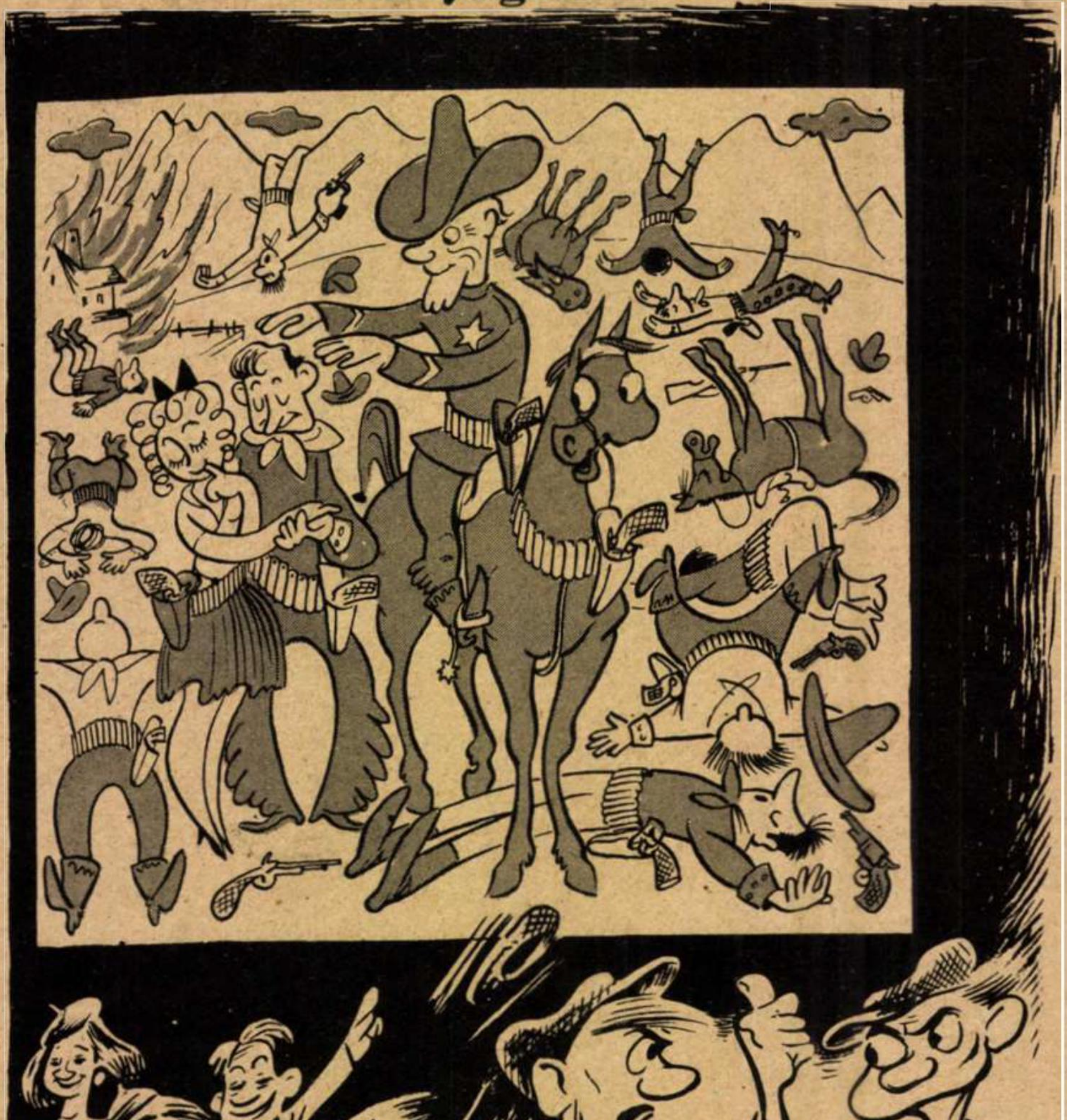

— **Te hapsi, hol itt a dráma? Hiszen három élve maradt...**

Bugri Maca

Schopenhauert olvas, új buzanemesítési eljáráson dolgozik

Beethovent zongorázik kotta nélkül

és új elméletet akar felállítani a magánvalóról

Lapunk, a Hamlet és Ofélia mindig azon volt, hogy közönségének irodalmi és tudományos igényeit kielégítse. Ezért legkiküldöttebb munkatársunk felkereste otthonában Bugri Macát, korunk legnagyobb Shakespearedizőzét.

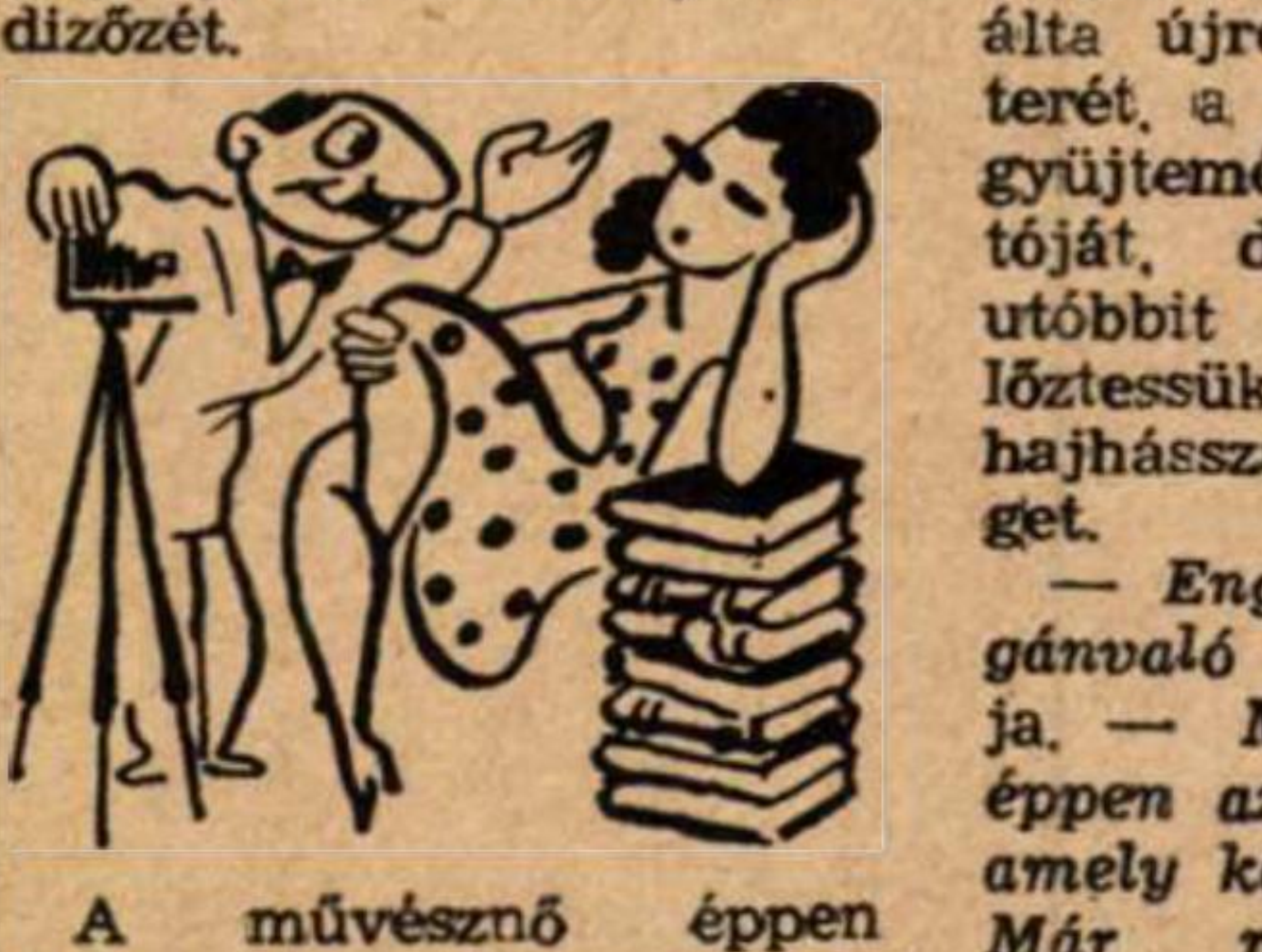

A művésznő éppen Schopenhauer, a nagy francia fizikus „Die Welt als Wille und Vorstellung“ című verseskötetét olvassa, amikor belépünk. Csodálkozva nézzük meg közelebbről a könyvet, amelyet a művésznő beléptünkkor az ölébe ejtett és örömmel látjuk, hogy a művésznő lábán nylonharisnya feszül és — jellemző a művésznő intellektuális beállítottságára — egyetlen ránc sincs rajta. A térd is tökéletes, a továbbiakról majd máskor írunk, ha a művésznő nem lesz ennyire elfoglalva.

Ennyit Schopenhauerről, aki mellett a művésznő másik nagy szerelme Beethoven.

— *Ó, Beethoven* — mondja rajongva — *Tudja, hogy Beethovent annyira imádom, hogy már kotta és zongora nélkül játszom az összes slágereit?*

A művésznő ezután kivezet a kertbe, ahol megmutatja a búzatáblát, amelyen búzanemesítési kísérletein dolgozik, majd megmutatja magakonstruálta újrendszerű helikopterét, a bélyeg- és rovargyüjteményét és melltartóját, de kér, hogy az utóbbit ne nagyon szellőztessük, mert ő nem hajhássza a népszerűséget.

— *Engem csak a magánvaló érdekel* — mondja. — *Most állítom fel éppen az új elméletemet, amely korszakalkotó lesz. Már régen megírtam volna a könyvemet, csak tudja, annyira el vagyok foglalva, hogy nem jutok hozzá, hogy beírjak egy szerkesztőségbe, hogy magánvalót hány ellel írják vajjon.*

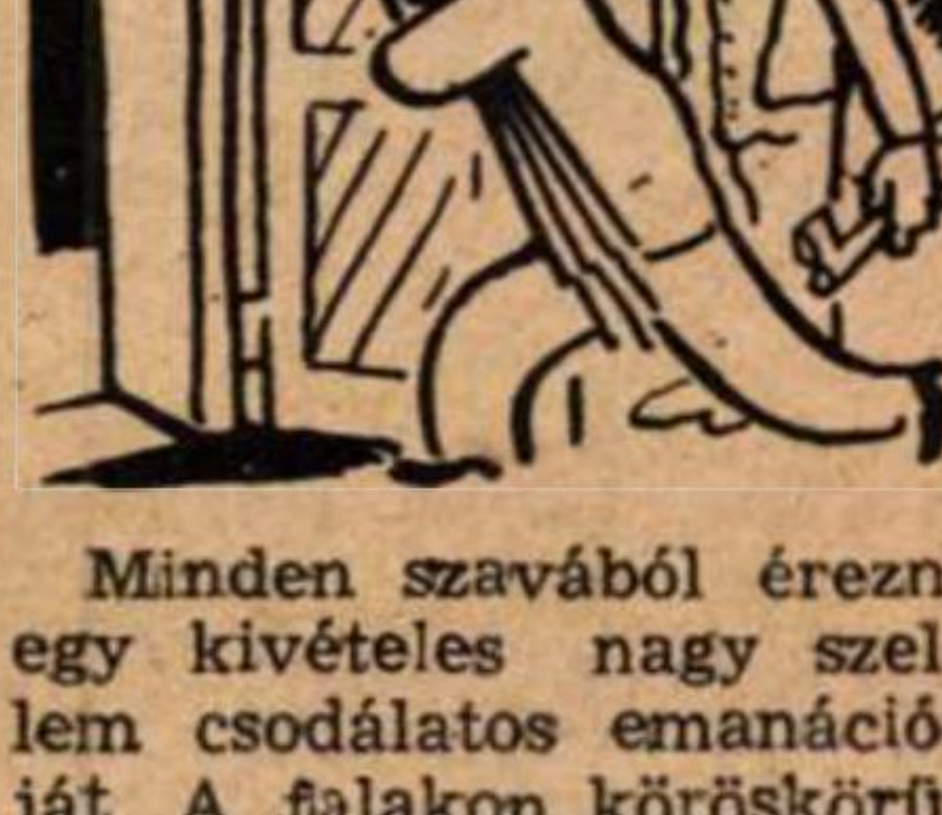

Minden szavából érezni egy kivételes nagy szellem csodálatos emanációját. A falakon köröskörül régi mesterek csodálatos művei. Amikor távozunk, még a kaput is egy régi mester nyitja ki.

Egy régi házmester.

Na ez így megy tovább!

Egy pesti polgár naplója 1977-ből..!

1977 május 2.

Ma hiába házaltam egész délelőtt. Senkisem akar már atomfogkefét venni. Hazafelé vásároltam egy napilapot a Párisi Áruház kétemeletes ujságosztályán. Ezen a hirdetésen megakadt a szemem:

> *„A miniszterelnökség sajtóosztályának megbizottja minden héten megkérdez 10 utcai járókelőt, hogy van-e nála lapengedély. Ha van, akkor azonnal kap 20 forintot!“*

A homlokomhoz kaptam. Micsoda csacsiság is, hogy én még nem kértem ujságindításra engedélyt! Gyorsan vettem a trafikban egy lapengedély-ürlapot, kitöltöttem társadalmi és kulturális hetilapra, azután rohantam vele a miniszterelnökségre. Az ügyeletes tanácsos sajnálkozva közölte, hogy csak a jövő hónapban kerülhetek sorra, mert hetenként 2—3000 lapengedélyt tudnak elintézni és jelenleg cca. 10.000 van restanciában. Mindenesetre felvett a kvótára.

1977 május 20.

Ma a tanácsos kihozta az engedélyt a lakásomra. Már minden együttvan, papírt a tankönyvbizottságtól kapok munkatársaknak pedig sikerült megnyernem az unokaöcsémet, akinek jólmenő fűszerüzlete van.

1977 május 22.

Az ujságcímnél megakadtunk. Már minden valamirevaló magyar szót felhasználtak ujságcímnek. Végigböngésztük a szótárakat, de hiába! „Kantafék“-nél ugyan azt hittük, hogy ezt a szót még nem vették igénybe, de aztán a Lapengedélyesek Könyvének 506-os oldalán felfedeztük a „Csongrádmegyei Kantafék“-et. Ekkor arra gondoltunk, hogy több szóból állítjuk össze az ujságom címét, de kiderült, hogy ez tilos. Éppen tegnap szüntették be az „Alighanem esni fog...“ c. színházi és mezőgazdasági közlönyt a hosszú címe miatt...

— Ez hát a híres sajtószabadság...?! — fakadtam ki. — Igy gáncsolják el a sajtó egészséges fejlődését! Most várhatok, amíg egy ujságcímben üresedés lesz...!

Jelzem, már elment a kedvem az egésztől! Részt sem veszek a Papírgazdálkodási Kormánybiztosság „Ki lesz a 100.000. lapengedély tulajdonosa?“ című pályázatán...

Ifj. Hont Ferenc

KIS PANOPTIKUM

Írja: Tabi László

Az okos ember

Ha ismerőseim körében szóba kerül Flau Géza, mindig akad valaki, aki elismerően csettint és azt mondja:

— Látjátok, az egy okos ember!

A többiek ilyenkor valamennyien bólintanak. Tudják ugyanis, hogy Flau Géza nagyon okos. Honnan tudják? Egymástól. Addig mondogatták egymásnak Flau Gézáról, hogy okos, hogy most már esküsznek rá. Flau Géza okossága közmondásos, mint a róka ravaszsága. Flau Gézának még a bőre alatt is esze van — így mondják. Vajjon ki mondta róla ki először, hogy okos? Talán egy hülye. De az ma már nem fontos, az okosság eredete elmosódott, szerzője ismeretlen, lehet, hogy amint az illető felismerte Gézában az okosságot, meg is halt, mert küldetését befejezte. De Flau Géza okossága ittmaradt. Jele, bizonyítéka nincs. Flau Géza szerény és csendes magántisztviselő. De nagyon okos. Olyan okos, hogy az emberek megfordulnak utána. Persze most már ő is tudja, hogy milyen okos és olyan büszkén jár-kel, mintha most mentette volna fel a NOT.

Hát tegnap végre egy társaságban voltam Flau Gézával. És még hozzá nyilatkozatra tudtuk bírni a világhelyzetet illetően. Furcsán mosolygott, mielőtt beszélni kezdett:

— A világhelyzet kulcsa — mondta — egy szó, egyetlenegy szó. Ez az egy szó: diplomácia.

Minden szem ráfigyelt. A háziasszony hanyattdőlt a fotelban s lehunyta szempilláit. Többen sóhajtoztak, mások bólogattak. Az okos ember tovább magyarázott:

— Erők, amelyek keresik egymást, avagy erők, amelyek taszítják egymást. Ezek eredője: a világhelyzet.

Valaki zihálni kezdett a gyönyörűségtől. Mások magukba roskadtan nézték a szőnyeget. A háziasszony megtörülte gyöngyöző homlokát.

Nem, ezt nem lehetett egy könnyen elviselni. Itt maga a Lángész nyilatkozott meg. Nem ember volt, aki ott ült a kereveten kopott kék ruhájában, nem Flau Géza volt immár, hanem a testet öltött Ész, Értelem. A perc nagyszerűsége ünnepélyessé tette a hangulatot. Az okos ember hátrasimította gyérülő haját s az mondta:

— A létért való küzdelem periódikus. A fajok ereje fluktuál, és ezért nincs megállás a világtörténelemben.

A háziasszony felzokogott.

— Ez az élet rendje — mondta az okos ember, hogy vigaszt nyujtson a rászorulóknak.

Valaki bátortalanul azt kérdezte:

— És van remény?

Az okos ember hosszan nézett maga elé s elgondolkozva válaszolt:

— Minden a jövőtől függ...

Nem, többet nem tudott volna befogadni az elménk, a beszélgetés abbamaradt. Uzsonnáztunk, aztán szétszéledt a társaság. Komorak és áhítatosak voltunk, mint mindenki, aki bepillantást nyer a lét és nemlét titkaiba.

Éjjel félkettőkor arra ébredtem otthon, hogy cseng a telefonom.

— Halló, te vagy az Lajos? — kérdezte egy hang.

— Én vagyok.

— Itt Gőbicze. Ne haragudj, hogy zavarlak. de olyan hirtelen tűntél el Pomáziék uzsonnájáról... Mit szólsz hozzá, hogy milyen okos ember az a Flau...?

Gugyerák és a puszta lét

A rádió bemondta a Krokodilt, a Grószt, a Komment és a Nelkét.

— Nem bánom én, ha egy szál fürdőruhában is — mondta Gugyerák a légópincében — csak túléljem ezt a rohadt bombázást...!

Öt perccel a bombázás kezdete után illetlenül lemondott a fürdőruháról is.

•

Később körülzárták az oroszok Budapestet.

— Ha csak a csupasz életemet megmenthetem — szólt Gugyerák egy homokosládában gugolva — már akkor is veszek tizenöt szál gyertyát Szent Antalnak és még...

— Várj! — szólt közbe Gugyerákné — Állítólag már a Keletinél vannak az oroszok!...

— Akkor is! — mondta Gugyerák keményen. — Már megfogadtam. És abba a négy szál gyertyába nem fogok tönkremenni...

•

Azt hiszem — jelentette ki Gugyerák, mert a fejük fölött volt a tűz alatt álló német gépfegyverállás — hogyha túlélem ezt a poklot, akkor hittérítőnek megyek és megmaradt összes vagyontárgyaimat szétosztom a szegények között... Boldog leszek, ha a puszta létemet megmenthetem...

Pár lépésnyire felrobbant egy akna.

— Oh, Uram! — mondta Gugyerák. — Lemondok a puszta létemről is, csak én megmaradjak...

•

— Tisztán emlékszem — szólt Gugyerák a felszabadulás után négy perccel — hogy az ostrom előtt otthagytam a konyhahokedlin egy zöld körömkefét...! Eltünt...!! Aljas, tolvaj bagázs! Nem eleget szenvedett az ember...!

•

— Anyagilag tönkrementem a háborúban — panaszkodik Gugyerák.

— De hiszen mindene megmaradt?

— Megmaradt, megmaradt...! — pukkad ki Gugyerák. — És az talán nem számít, hogy az ostrom alatt nem kerestem egy fillért sem...?!

i. H. F.

Jön a vagyondézsma

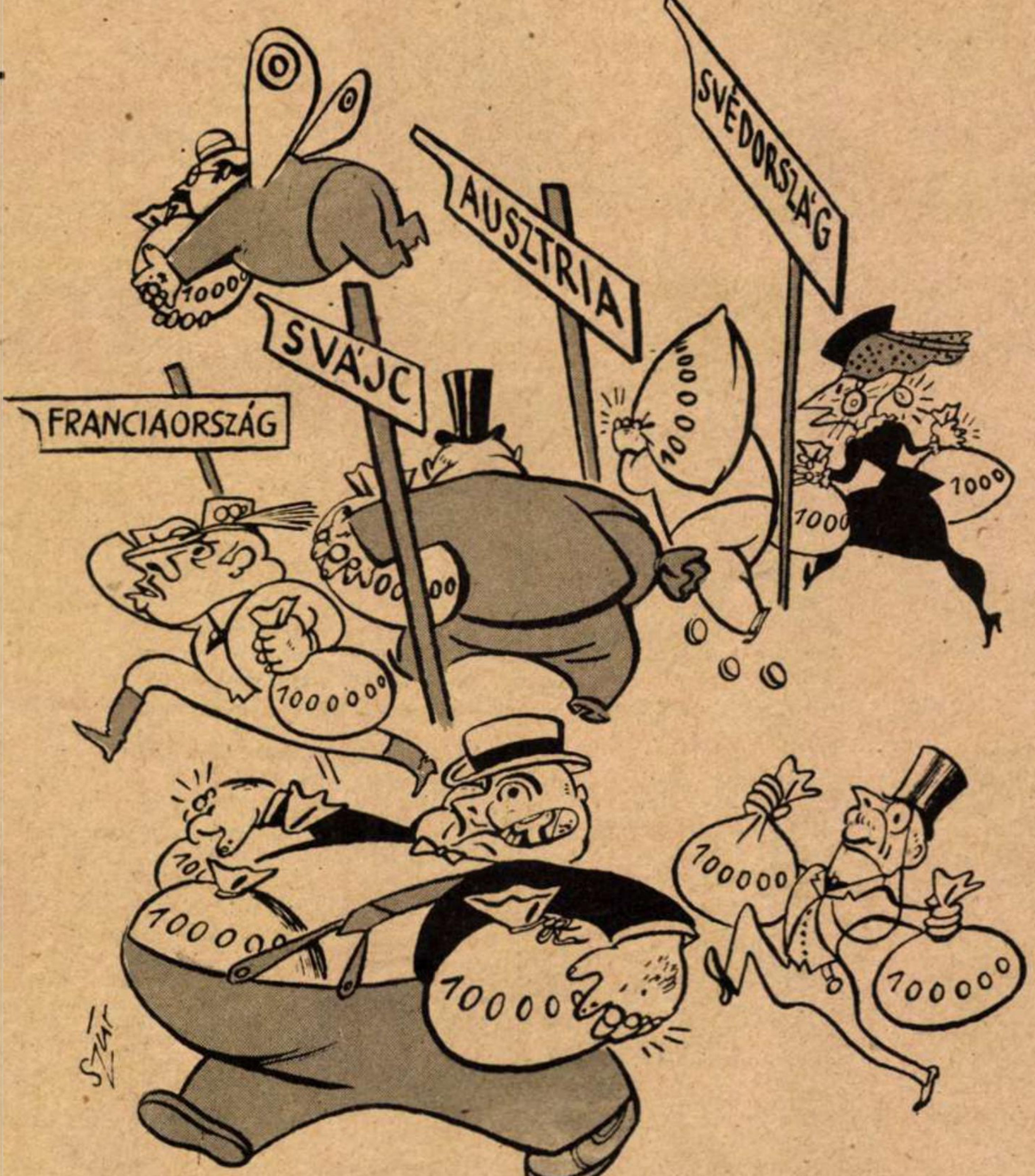

Nagyon egyszerű

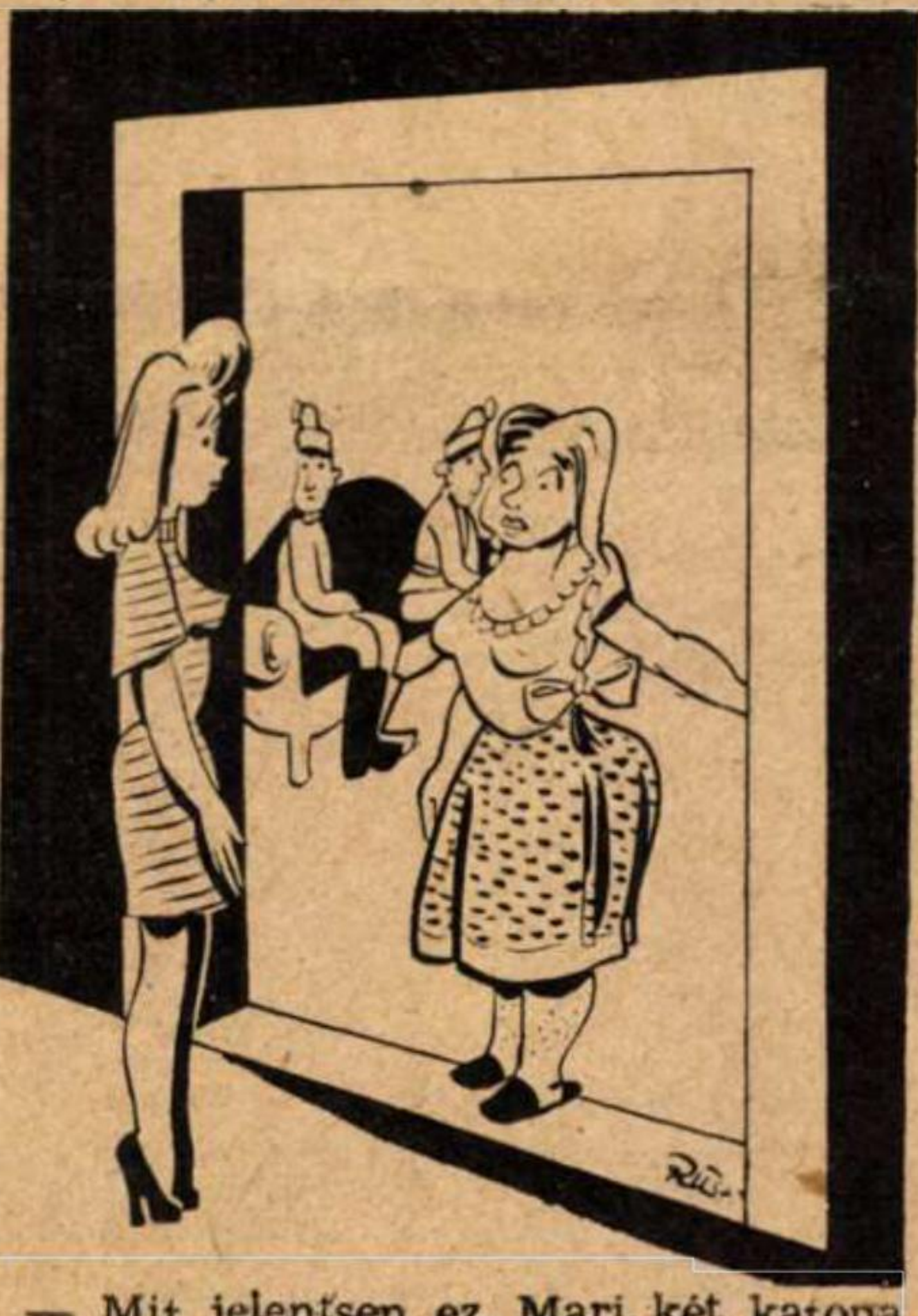

— Mit jelentsen ez, Mari, két katona van egyszerre magánál?

— Éppen most van váltás...

A gyerekek még elhiszik...

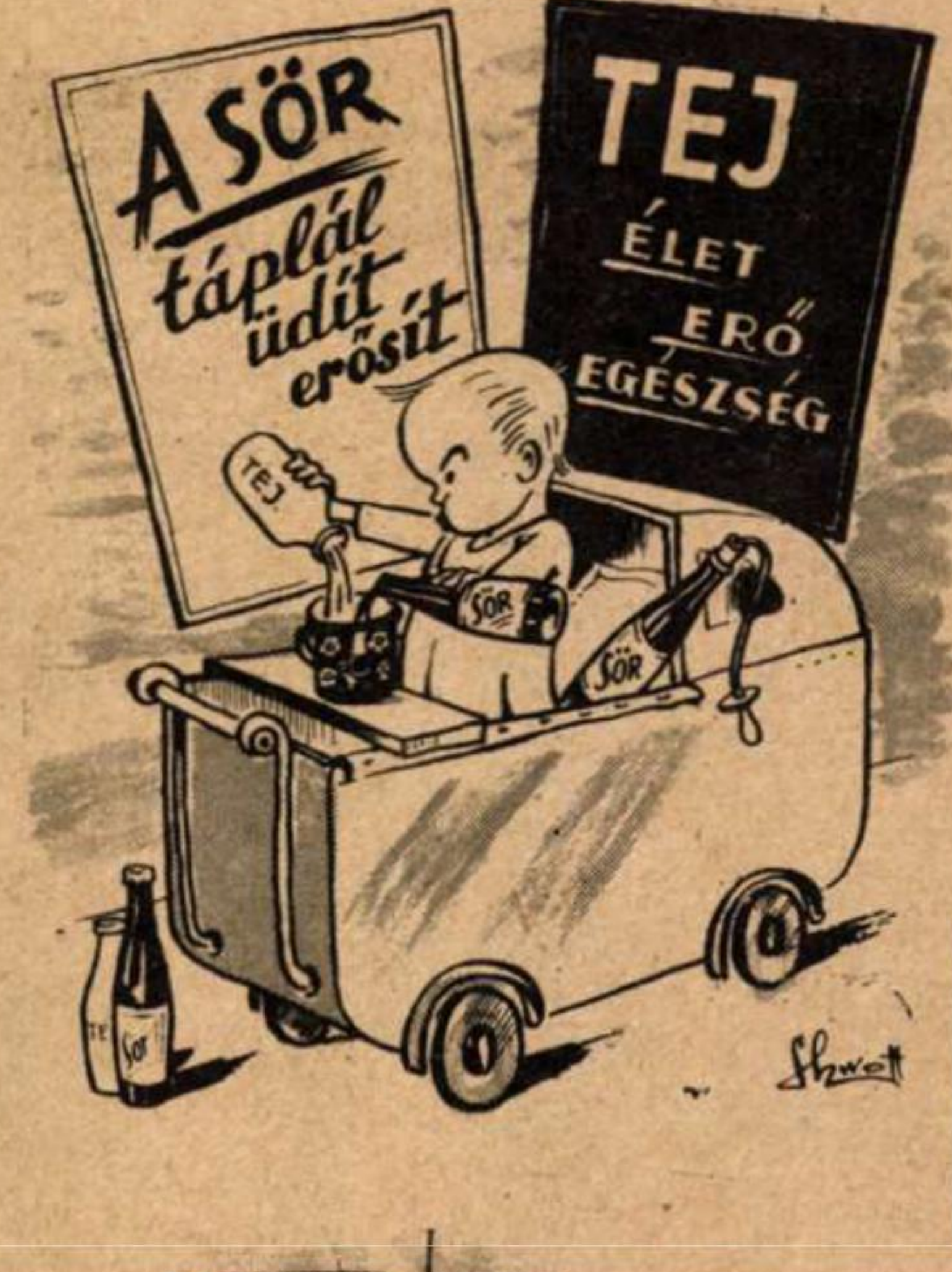

Műveltség

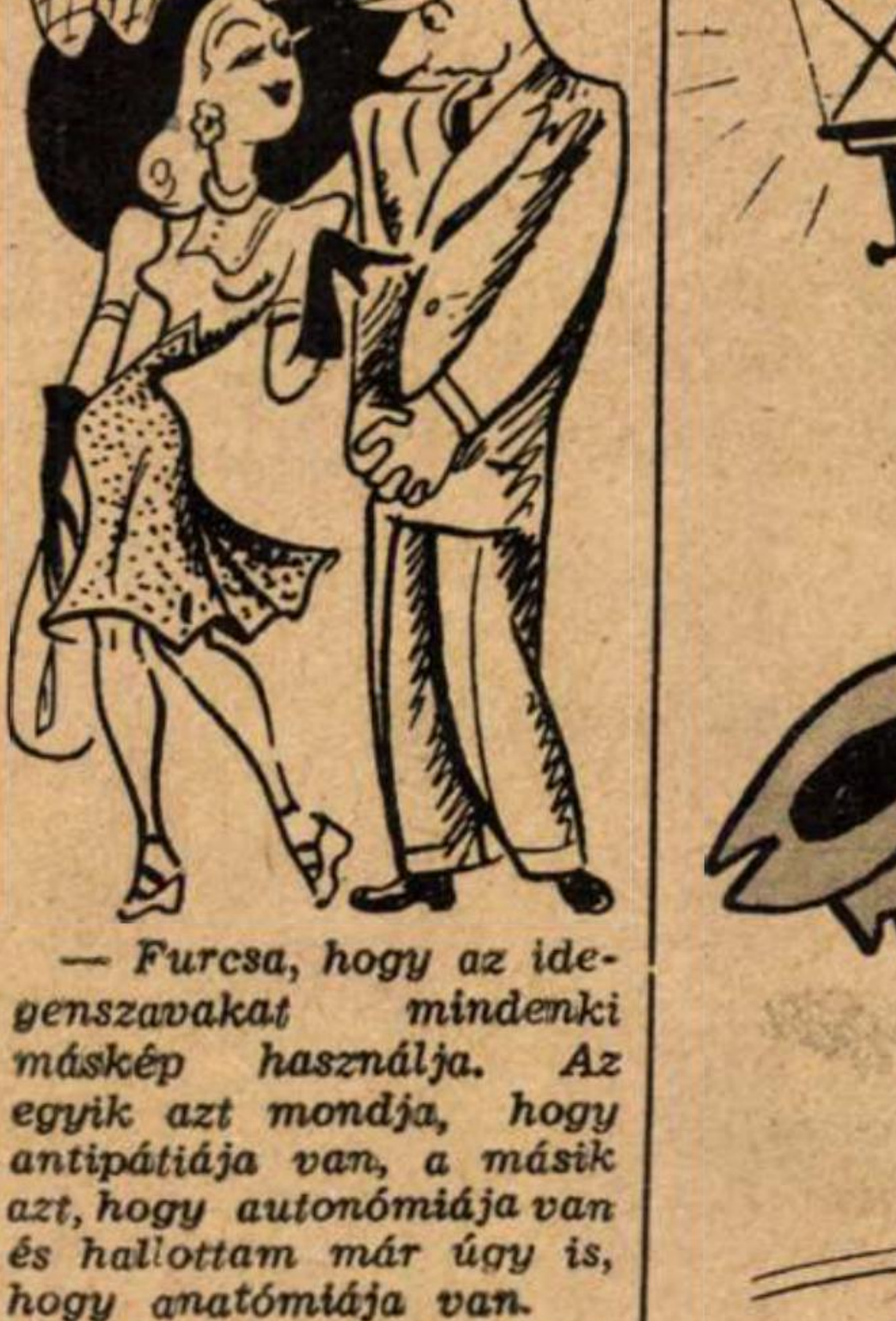

— *Furcsa, hogy az idegenszavakat mindenki máskép használja. Az egyik azt mondja, hogy antipátiája van, a másik azt, hogy autonómiája van és hallottam már úgy is, hogy anatómiája van.*

— *De szívikém, ezek közt a szavak közt nincs semmi analógia!*

— *Na látja... maga is máskép mondja!*

KORSZELLEM

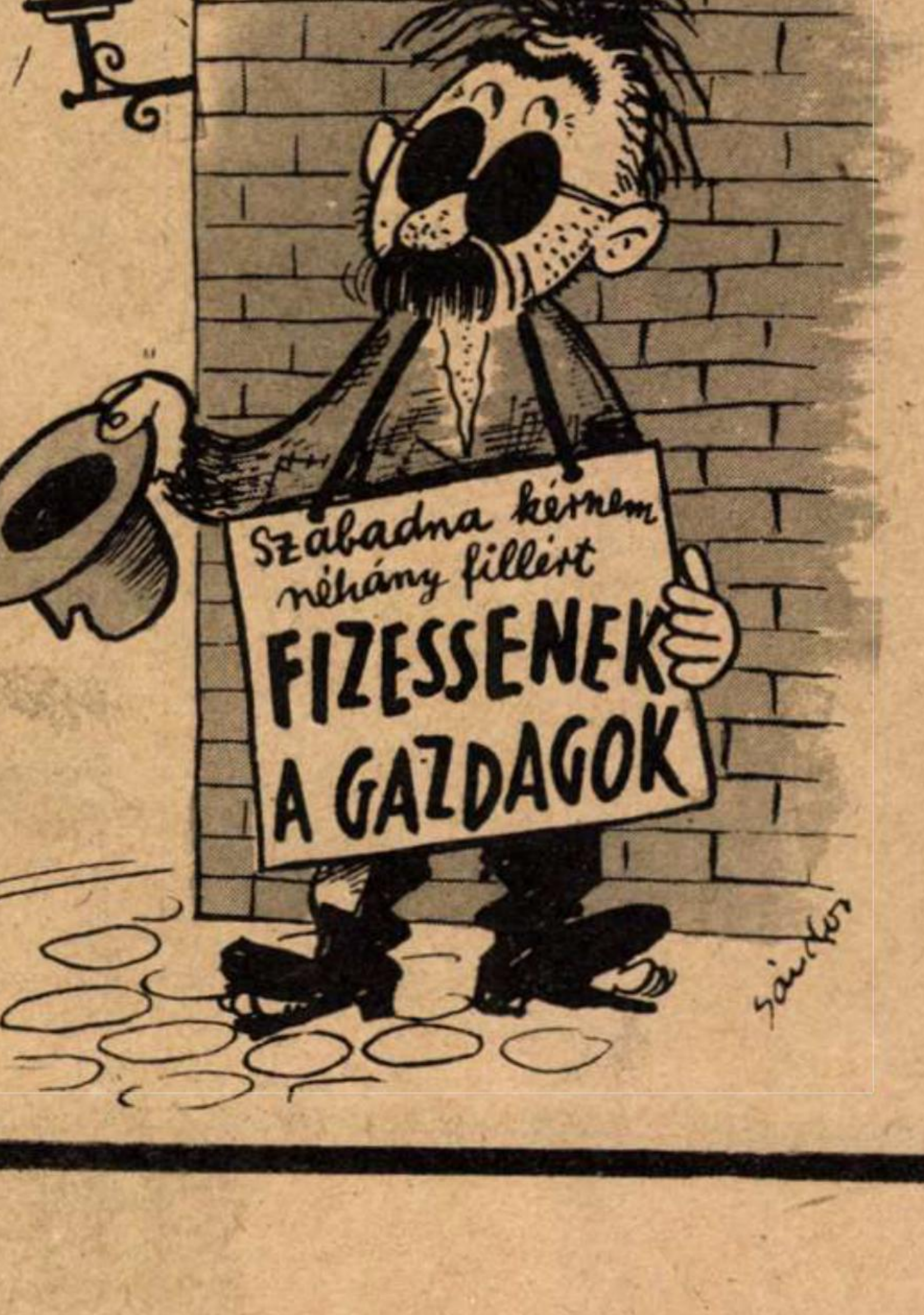

Előzetes jelentés

A mozik előzetes jelentést szoktak adni soronkövetkező filmjeikből. Részleteket vetítenek a filmből. Az egész körülbelül így néz ki:

1. KELLEMES FÉRFIHANG:

— Szereti Ön a romantikát, a szerelmet, a halk bánatot és a tüdősorvadást? Akkor nézze meg az Elnémult delfin című filmet, amelyben mindez együtt van. Halk bánat, tavaszi szellő és sóhajok...

2. KÉP:

Hosszú Joe beledöfi a tőrt Gladys balszívébe, Gladys hörög, kinyomja Hosszú Joe jobbszemét és holtan esik össze, majd

3. ÁTKOPIROZÓDIK A KÉP:

Gladys rumbát táncol, fejét kacagva hátrahajtja és azt énekli, hogy Hey, hey, Jimmy, Jummy, ho. Egy kövér, kopasz úr megcsípi Gladys balbokáját, mire

4. MEGINT ÁTKOPIROZÓDIK A KÉP;

Gladys egy őszi temetőben sétál az avaron és az elmúlásra gondol, mögötte egy detektív jön felhajtott gallérral. Gladys belelép az egyik nyitott kriptába és

5. MEGINT ÁTKOPIROZÓDIK A KÉP:

Gladys a fürdőkádban ül kacagva, a gázszámlás csenget, Gladys kacsint és a Hay, diggle-diggle, way-t énekli, mire természetesen

6. MEGINT ÁTKOPIROZÓDIK A KÉP;

egy férfihulla fekszik az út közepén, három teherautó keresztülmegy rajta és

7. MEGSZÓLAL ÚJRA A FÉRFIHANG:

— Tánc, zene, vidámság, humor, nevetés, ez Hollywood büszkesége, az Elnémult delfin...

(g. m.)

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forint
Külföldön **6.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Így látják ők...

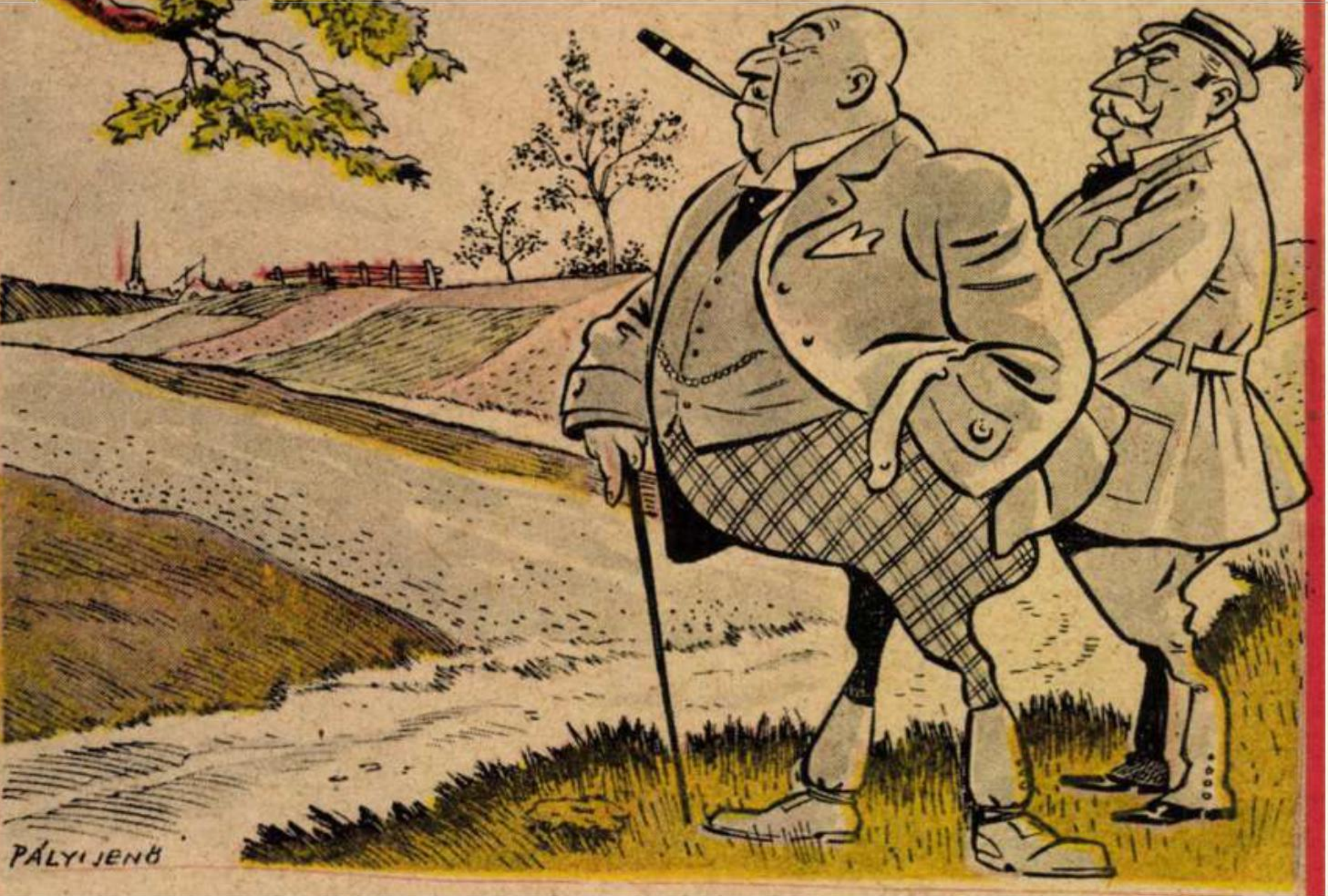

— Nézd, hogy zöldül már a visszaigényelnivaló ...

Legújabb
találmányok,
amelyek teljesen
feleslegesek

Szabadalmi munkatársunk jelenti:

Detroitban elkészítették az első *teljesen zajtalan rádiót.* Ez a nagyerősségű hangnyelővel ellátott rádiókészülék a leghangosabb Wagner-operát is a legtökéletesebb csenddé tudja legyengíteni. Az emberiség új, soha nem remélt *nyugalmát* fogja szolgálni ez a zseniális találmány

Szvingopirin. Amerikai vegyészek föltalálták az első táncszérumot. A szvingopirinnel beoltott táncosok teste rángatózni kezd s a táncosnak már csak az a feladata, hogy tagjai önműködő mozgását némileg ritmusban tartsa.

Ezenkívül az amerikai feltalálók megoldották még a *nyolckerekű bicikli és a füstnélküli cigaretta* problémáját.

Nehéz nagy lábon élni

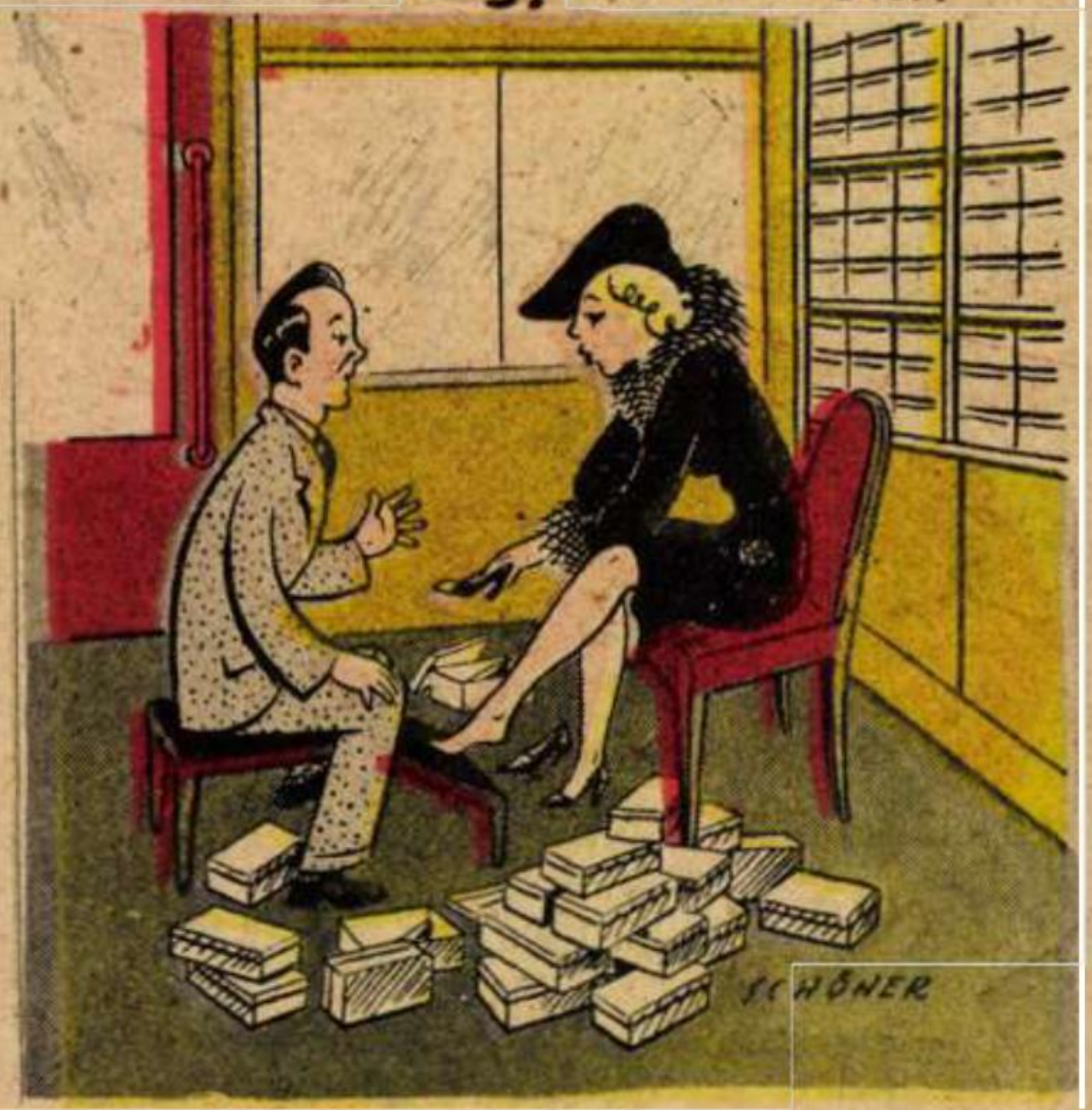

— Értem! A kisasszony olyan cipőt szeretne, amely kívül kicsi, belül nagy . . .

Vadászsors

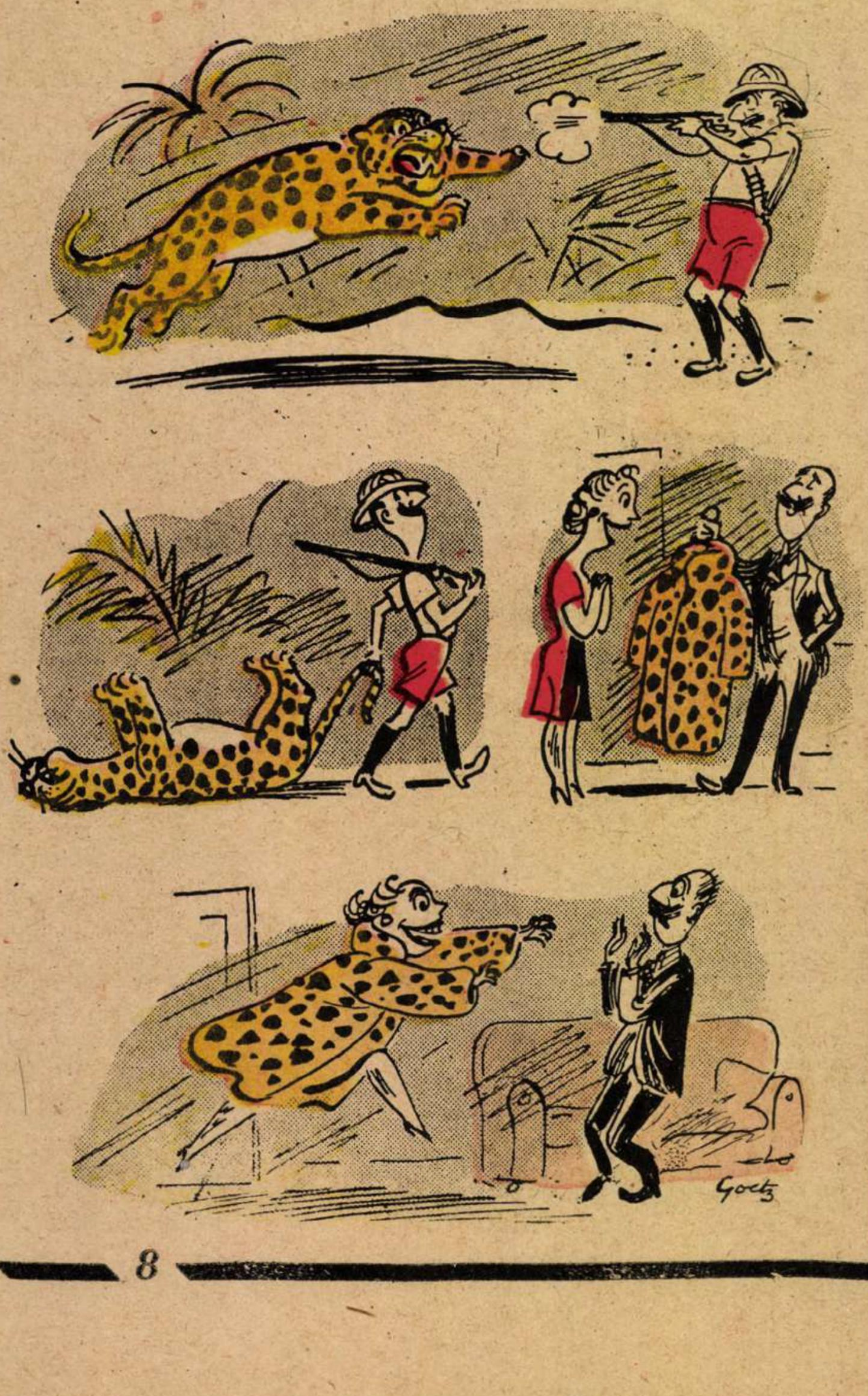

Színházi válság
Magyarországon

A belpolitikai válság megoldódott, de a színházi válság nem. Színházba pártkülönbség nélkül nem mennek az emberek. Így a színházak sem mennek. Pedig a színházak mindent elkövetnek, hogy a magasabbrendű művészet segítségével fölemeljék a közönség lelkét. Az igazságot mutatják meg a nézőnek, a meztelen igazságot, legföljebb néhány kis apró selyemdarabkával. A szent művészet nevében nem leplezik a dolgokat, hanem a kényes problémákat megmutatják a közönségnek, elölről és hátulról egyaránt. És ennek ellenére sem megy a dolog. Lehetséges, hogy a nézőközönség máshol könnyebben hozzájut az ilyesmihez.

Szó van arról, hogy a magyar írók angol, amerikai, vagy francia állampolgárságot vesznek föl. Ebben az esetben reményük lehet arra, hogy színrekerüljenek. Bár van egy másik megoldás is. Az egyik jeles színigazgató, aki rengeteg invencióval és konvencióval vezeti a színházát, kijelentette, hogy magyar szerzőtől is hajlandó darabot elfogadni, de hogy biztosítsa magát, csak a századik előadás után hajlandó előadni.

Ez történt Csillaghegyen

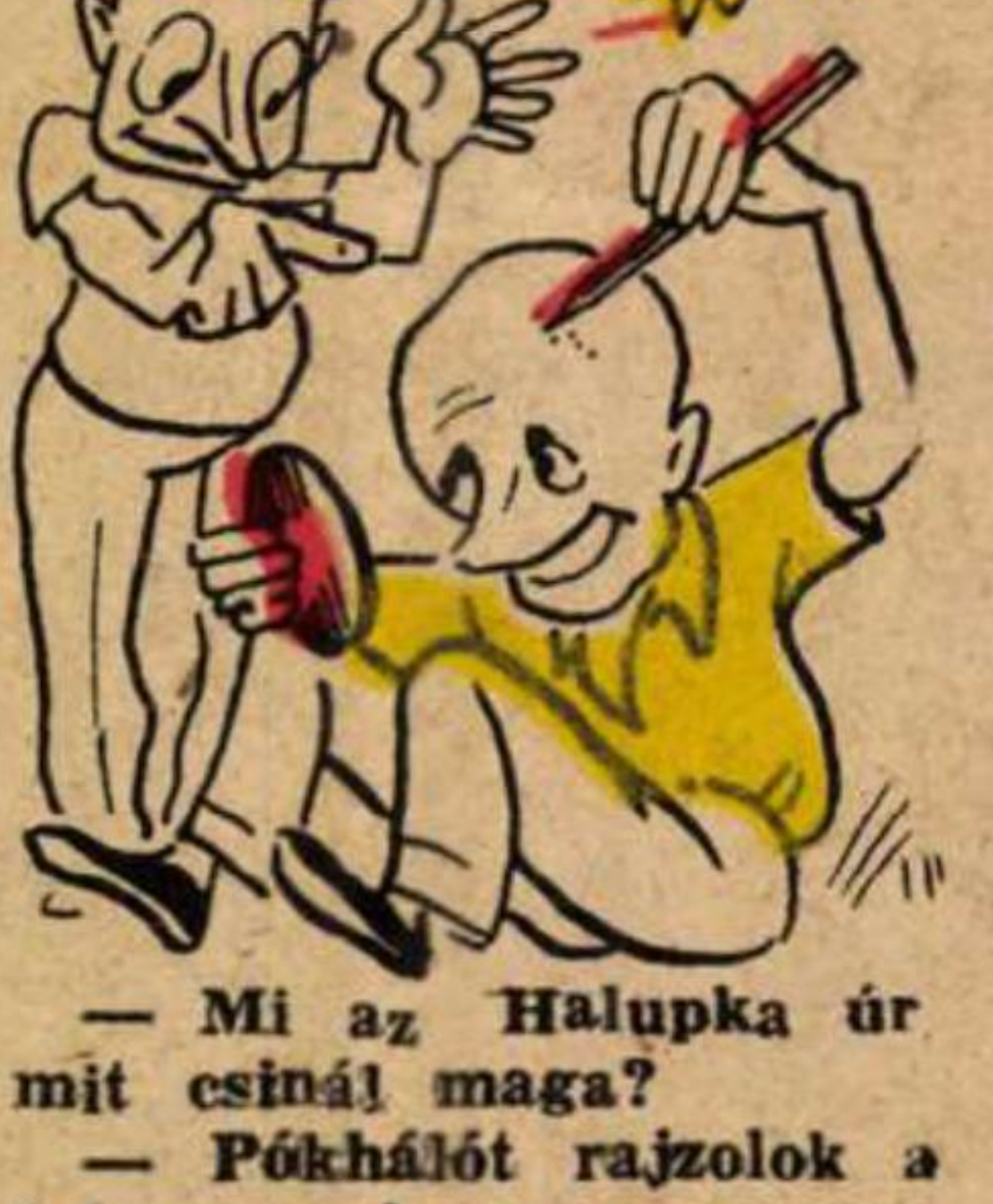

— Mi az Halupka úr mit csinál maga?

— Pókhálót rajzolok a fejemre, hogy ne zavarjanak a szúnyogok.

Arra a kis időre

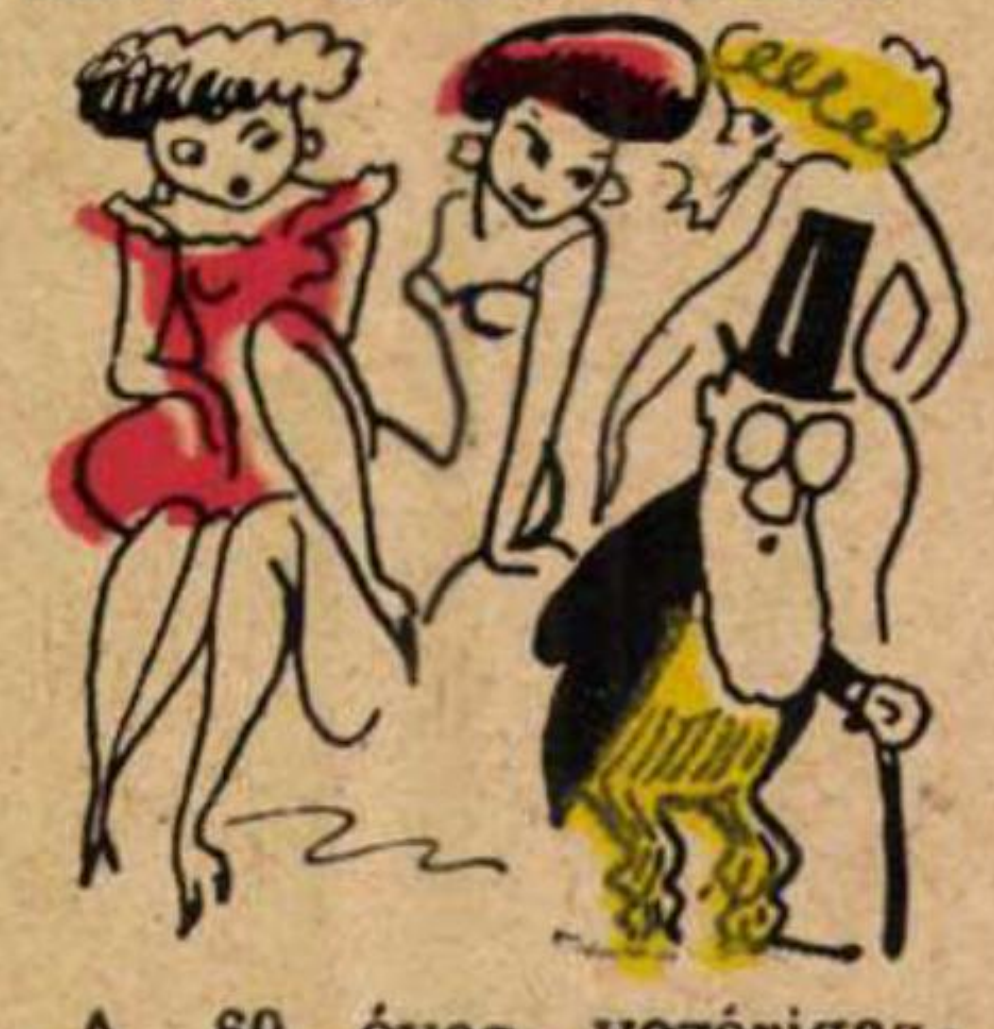

A 69 éves vezérigazgató eljegyzi magát egy kis színésznővel. A lányt körülveszik a barátnői:

— Elment az eszed? Egy aggastyánnal akarod leélni az életedet?

— Csacsik, miért az enyémet? Az övét!

Pedig volna megoldás

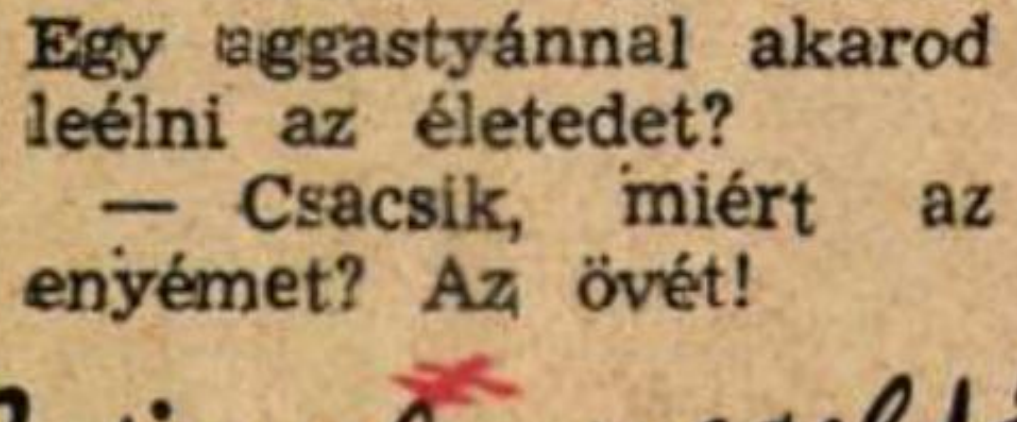

A postán elseje körül olyan tömegek állnak sorba a befizetési pénztárak előtt, hogy mire rákerül az emberre a sor — mit mondjunk — a sorbanállók javarésze már rég összetegeződik. Ott hallottuk ezt az elkeseredett javaslatot:

— Marhák az emberek! Ha senki sem állna sorba, akkor nem kellene sorbaállni!

Mindent a milliomosokért

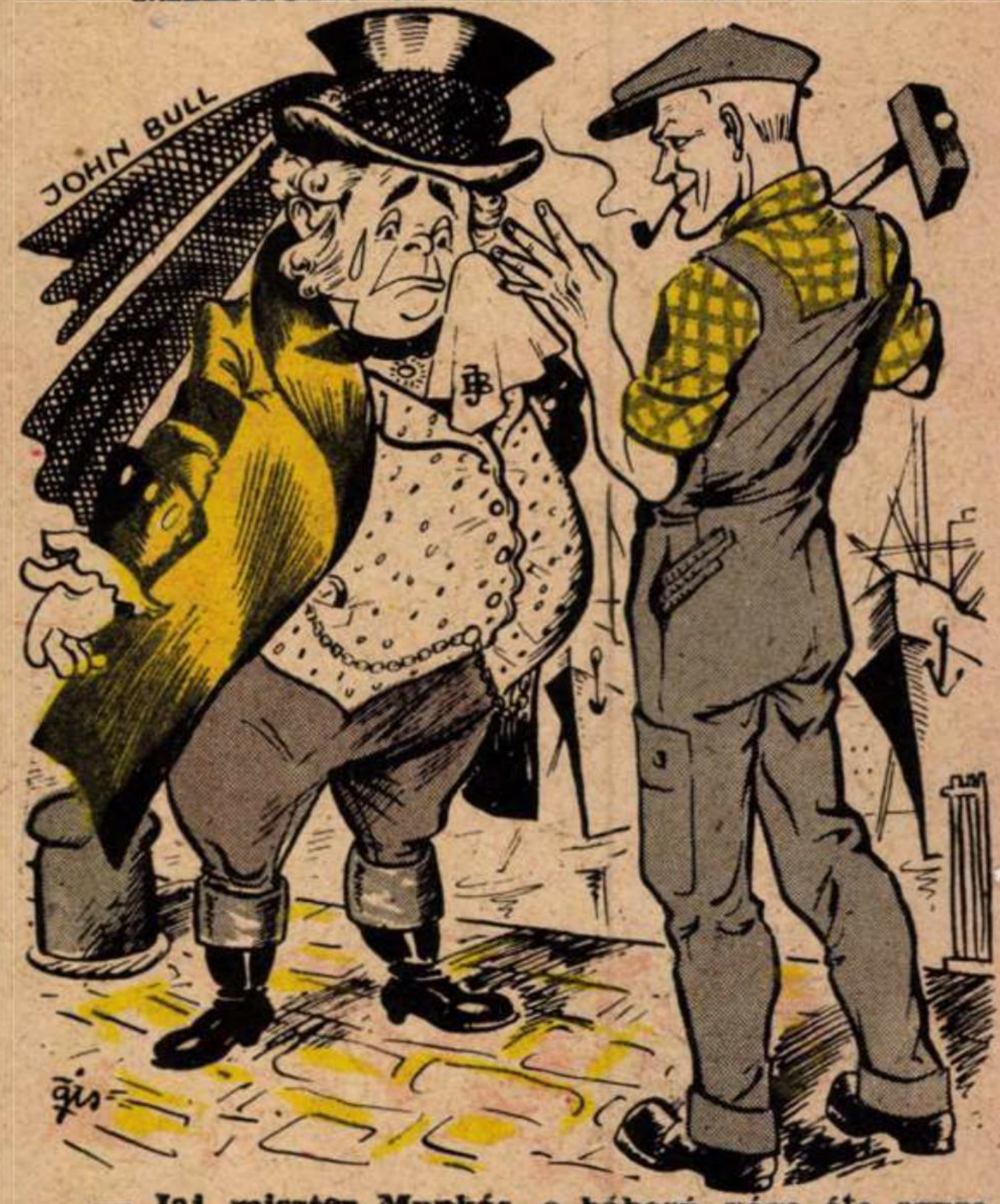

— Jaj, miszter Munkás, a háború vége óta egyre fogynak az angol milliomosok.

— Nem baj, John bácsi, fel kell négyeltetni őket, akkor többen lesznek.

Ez már túlzás!

— Nem vetted észre, hogy ez a Havlicsek milyen magában zárkózott?

— Dehogynem. Tegnap együtt ebédeltem vele a törzsvendéglőnkben és egy egész bécsiszeletet elhallgatott.

Hát csoda?

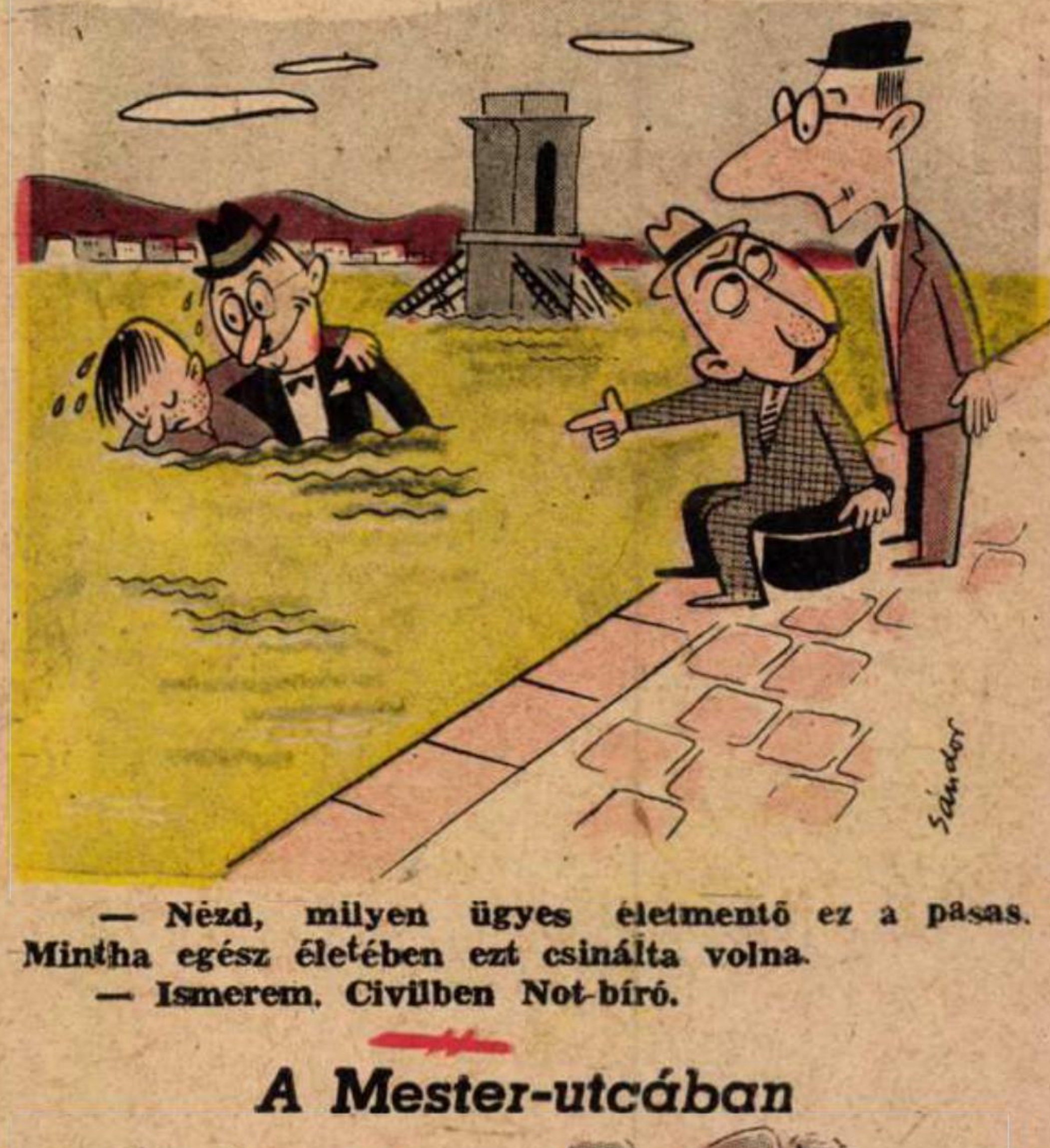

— Nézd, milyen ügyes életmentő ez a pasas. Mintha egész életében ezt csinálta volna.

— Ismerem. Civilben Not-bíró.

A Mester-utcában

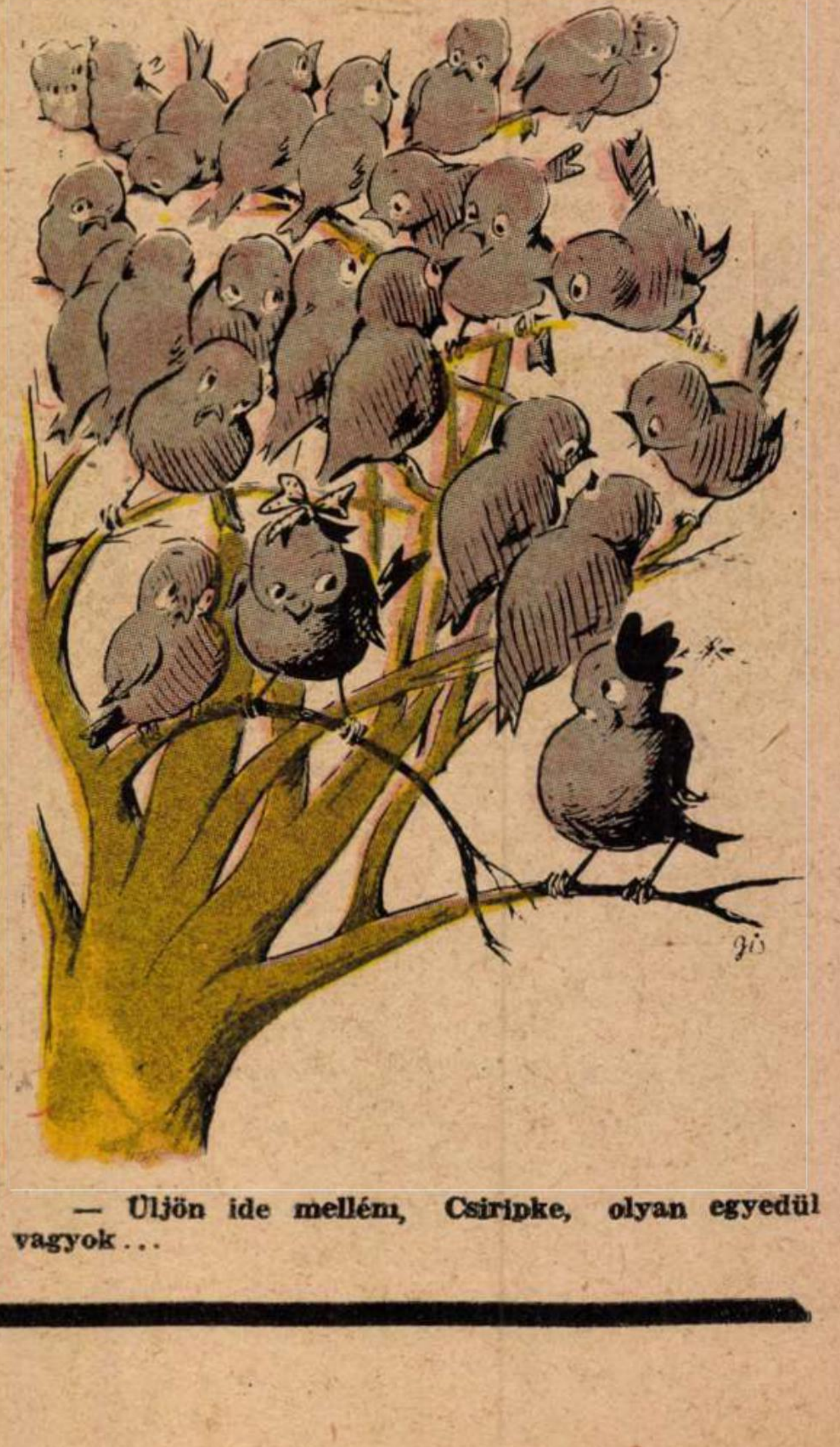

— Üljön ide mellém, Csiripke, olyan egyedül vagyok . . .